சுதேச வாசகம்

ஐந்தாம் புத்தகம்

(திருத்திய பதிப்பு)

(ஆரம்பப் பாடசாலைப் புதிய பாட நிர்மாணத் திட்டப்படி தயாரித்தது)

வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.,
அவர்கள் குமாரர்
வி. சூ. சுவாமிநாதன்
தொகுத்ததை

சென்னை, சர். எம். சிடி. முத்தையாச் செட்டியார்
உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியர்
வித்துவான், பி. எஸ். சண்முகம் பிள்ளை
திருத்தியது.

வி. சூ. சுவாமிநாதன்
பிரசுரகர்த்தர்

மேலக்கோபுரத் தெரு, மதுரை. | பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப் தெரு, சென்னை.

பதிப்புரிமை] :: [விலை ரூ. 0–9–0

திருத்திய முதற்பதிப்பு–1954

Printed at the B. N. Press, Mount Road, Madras.

முன்னுரை

ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் புதிய பாடத்திட்டப்படி, சுதேச வாசகம் ஐந்தாம் புத்தகம் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. பாடங்கள் யாவும், நம் நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களுக்கும், தற்காலச் சூழ்நிலைக்கும், இவ்வகுப்பு மாணவரின் அறிவுத் திறத்திற்கும் ஏற்றவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புதுச் சொற்களைச் சிரமமின்றிக் கற்பிக்கத் தக்க முறையிலேயே இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாடத்தில் கற்ற விஷயங்களை மனத்திற்கொள்ளுமாறு செய்வதற்குரிய வினாக்களுடன், மொழிப் பயிற்சிக்கும் இலக்கணப் பயிற்சிக்கும் தேவையான கேள்விகளும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் தரப்பட்டுள்ளன. சில எளிய பாட்டுக்களும், கதைப் பாடல்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ தேசிக விநாயகம் பிள்ளையவர்களது சில பாட்டுக்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள இசைவு அளித்த பிள்ளையவர்களுக்கு எம் நன்றி உரித்தாகும்.

இந் நூலைத் திருத்தியமைப்பதில் எமக்கு உதவிய ஸ்ரீ வித்துவான், எஸ். முத்து ஐயங்கார் அவர்களுக்கு எமது நன்றி.

ஆசிரியர்கள்

பொருளடக்கம்

எண்	பொருள்		பக்கம்
1.	தேசிய கீதம் (பாட்டு)	...	6
2.	ஜவாஹர்லால் நேரு	...	7
3.	நூல்நிலையங்கள்	...	12
4.	திருவள்ளுவர் (பாட்டு)	...	15
5.	நாட்டுப் பற்று	...	16
6.	தேனீ வளர்த்தல்	...	21
7.	ஆறு (பாட்டு)	...	26
8.	இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே	...	28
9.	படப் பயிற்சி—I	...	33
10.	உப்பும் சர்க்கரையும்	...	34
11.	திலகர்	...	38
12.	உண்மையின் பெருமை (பாட்டு)	...	43
13.	பத்திரிகைச் செய்திகள்	...	46
14.	தபால் கடிதத்தின் பயணம்	...	48
15.	சரோஜினி தேவியார்	...	51
16.	மாதிரிக் கடிதங்கள்	...	54
17.	மனுச் சோழன்	...	57
18.	படப் பயிற்சி—II	...	62
19.	வீரபாண்டியன்	...	63
20.	ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு	...	66
21.	சிறுமியர் களிப்பு (பாட்டு)	...	72
22.	சுவாமி விவேகானந்தர்	...	73
23.	தருமசீலர்	...	78
24.	நட்பின் மேன்மை	...	82
25.	போகின்ற பாரதமும், வருகின்ற பாரதமும் (பாட்டு)	...	92
26.	வாக்குண்டாம்	...	93
27.	நல்வழி	...	94

1. தேசீய கீதம்

ஜன கண மன அதி நாயக ஜயஹே
பாரத பாக்ய விதாதா,
பஞ்சாப ஸிந்து குஜராத மராட்டா
த்ராவிட உத்கல வங்க
விந்திய ஹிமாசல யமுனு கங்கா
உச்சல ஜலதி தரங்க
தவ சுப நாமே ஜாகே,
தவ சுப ஆசிஷ மாகே,
காஹே தவ ஜய காதா.

ஜன கண மங்கல தாயக ஜயஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
ஜயஹே! ஜயஹே! ஜயஹே!
ஜய ஜய ஜய, ஜயஹே!

—ரவீந்திரநாத தாகூர்

2. ஜவாஹர்லால் நேரு

'இந்தியாவின் மணிமுடி' என்று சிறப்பிக்கப் பெறும காஷ்மீரம் இயற்கை யழகுக்கு இருப்பிடமாகும். வானளாவிய மலைச்சிகரங்களில் மேகங்கள் சூழ்ந்துவிளங்கும் இயற்கைக் காட்சியையும், எழில் மிகுந்த பல இடங்களையும் அங்கே காணலாம். இத்தகைய அழகு வாய்ந்த காஷ்மீரத்தில், 'மனிதருள் மாணிக்கம்' எனப்பெறும் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு தோன்றினர். இவரது முன்னோர் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே காஷ்மீரத்தைவிட்டு வெளியேறி டில்லியில் குடியேறினர். பின்னர் இவரது தந்தை மோதிலால் நேரு, அலகாபாத்தில் குடியேறி, வழக்கறிஞர் தொழிலை நடத்திப் புகழும் பெருஞ் செல்வமும் பெற்று விளங்கினர்.

பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு, அலகாபாத்தில் 1889-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 15-ம் தேதியன்று

மோதிலால் நேருவுக்கும் சுவரூபராணி அம்மையாருக்கும் மூத்த புதல்வராகப் பிறந்தார். இவருடைய சகோதரிகள் இருவரில் விஜய லட்சுமி அம்மையார் உலகப் புகழ் பெற்றவர். நேரு சிறு வயதில் மிகுந்த சுறுசுறுப்பு உள்ளவர். அக்காலத்திலேயே இவர் தமது தந்தையாரின் குமாஸ்தாவிடம் பல விஷயங்கள் தெரிந்துகொண்டார். அவற்றில் முக்கியமானவை நாட்டுப்பற்றை யூட்டும் கதைகளே! அந்தக் குமாஸ்தாவிடம் இவர் மிகுந்த உள்ளன்புடன் பழகிவந்தார்.

ஜவாஹர் ஆரம்பக் கல்வியை வீட்டிலேயே ஒரு ஆங்கிலேயரிடம் கற்றார். போதிய கல்வி கற்றபின், இவர் தம் பதினைந்தாவது வயதில் உயர்தரக் கல்வி கற்க இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கு இவர் 'பாரிஸ்டர்' பரிட்சையில் தேர்ச்சிபெற்று 1912-ம் வருடத்தில் இந்தியா திரும்பினார். கல்வியைக் கசடறக் கற்ற இவர், பொது அறிவு பெறப் பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் படித்தார். பிற நாட்டு விஷயங்களையும், பேரறிஞரது கருத்துக்களையும் நன்கறிந்தார். இதனாலேயே இவர் இன்று சிறந்த அறிஞராக விளங்குகிறார்.

இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பியதும், ஜவாஹர்லால் அலகாபாத்தில் வக்கீல் தொழில் நடத்த ஆரம்பித்தார். 1916-ம் வருடத்தில் இவருக்கும் கமலா அம்மையாருக்கும் திருமணம் நடந்தது. இவர்களுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அப்பெண் குழந்தையே இந்திரா நேரு அம்மையார். இவர் இல்வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருவதுடன், தந்தையுடன் தேசப் பணியிலும் ஈடுபட்டு உழைக்கிறார்.

ஜவாஹரின் மனம் வக்கீல் தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. இவர் நம்நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க விரும்பினார். இவர் அலகாபாத் நகரசபைத் தலைவராகச் சில ஆண்டுகள் இருந்து அந் நகரத்தைப் பலவகைகளிலும் அழகுபடுத்தி, மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்தார்.

இவரது தந்தையார் மோதிலால் நேரு திறமையும் புகழும் மிகுந்த வக்கீல். மாதந்தோறும் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்தார். இவர் ஒரு சிற்ற

சரைப் போலவே வாழ்ந்துவந்தார். பிறகு தேச சேவை செய்யக் காங்கிரசில் சேர்ந்து வக்கீல் தொழிலை விட்டார். சுகவாழ்வைத் துறந்து தேசத்திற்காகச் சிறை சென்ருர். இவரது குடும்பமே தேசப் பணியை மேற்கொண்டது.

ஜவாஹர்லால் நேருவும் தம் தந்தையைப் பின்பற்றித் தேசத்தொண்டு செய்ய முன்வந்தார். 1920-ம் ஆண்டில் சிறை புகுந்தார். அது முதல் இரவு பகலாக ஓய்வு ஒழிவு இல்லாது இவர் இந்திய நாட்டுக்காகவே உழைத்து வருகிருர். பல ஐரோப்பிய நாடுகளையும் சுற்றிப் பார்த்து அவைகளின் அரசியல் முறைகளை அறிந்துவந்தார். அதனுல் இவரது அரசியல் அறிவு சிறப்புற்றோங்கியது. இவர் ஏழு தடவை சிறைவாசம் செய்திருக்கிருர். சிறையிலிருந்த காலத்தில் பல அரிய நூல்களை எழுதினர். இவரது சகோதரி விஜய லட்சுமி அம்மையாரும், இவரது மனைவி கமலா நேரு அம்மையாரும் அரசியல் போரில் ஈடுபட்டுச் சிறை புகுந்தனர். கமலா நேரு அம்மையார் சிறையில் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்தார். ஜவாஹர் தமது மனைவி இறந்த துயரால் வருந்திய போதிலும், தேசத்தொண்டை மறக்கவில்லை. இவர் மூன்று முறை காங்கிரஸ் மகாசபைக்குத் தலைவராக இருந்து சிறந்த தொண்டு செய்தார்.

நேரு, மகாத்மா காந்தியடிகளின் முக்கிய சீடர். அவரது கருத்துக்களைச் செய்கையில் நடத்திக் காட்டிய தீரர். தேசத் தொண்டில் முன்னணியில் நின்று பாடுபடும் வீரர். சாதி மத பேதம் கருதாதவர். ஏழை பணக்காரர் என்ற பாகுபாடு பாராட்டாதவர். யாவருடனும் தாராளமாகப் பழகுவார். இவர் ஏழை மக்களின் அன்பர்; பாட்டாளி மக்களின் நண்பர்; எவ்வித வேற்றுமையையும் விரும்பாதவர். சிறந்த வீரனுக்கு வேண்டிய துணிவும், இராஜதந்திரிக்கு வேண்டிய அரசியல் அறிவும் வாய்ந்தவர். அன்பும் அருளும் நிறைந்த உள்ளம் படைத்தவர். தேசப் பணிக்காகச் செல்வத்தையும் சுகவாழ்வையும் துறந்த குடும்பத்தில் தியாக மணியாய் விளங்கும் ஜவாஹர்லால், நமது நாட்டின் பிரதம மந்திரியாய் இருந்து தொண்டு செய்கிருர். 'நாட்டின் நலனுக்காகவே இவர் வாழ்கிறர்' என்று திண்ணமாய்க்

கூறலாம். எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளால், இவர் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து, இந்திய மக்களுக்கும் உலக மக்களுக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்குவாராக!

மணிமுடி	பாகுபாடு	இராஜதந்திரி
திருவருள்	வழக்கறிஞர்	பொதுஅறிவு
பாட்டாளி	தியாகமணி	கசடற

அருஞ்சொற்பொருள்

மணிமுடி-கிரீடம். வழக்கறிஞர்-வக்கீல். பாகுபாடு-வித்தியாசம். இராஜதந்திரி--அரசியல் கலையில் வல்லவர். தியாகமணி-தியாகம் செய்தவர்களில் நல்லமையானவர். திருவருள்-கடவுளின் கிருபை. கசடற-குற்றமில்லாமல்.

கேள்விகள்

1. ஜவாஹர்லாலின் இளமையைபற்றிப் பத்து வரிகள் எழுது.
2. ஜவாஹரின் தேசப் பணிகளைக் கூறு.

பயிற்சி

I பொருள் கூறு:-எழில், கசடற, பாகுபாடு, பாட்டாளி.

II வாக்கியங்களிலமை:- வானளாவிய, திருமணம், முன்னேற்றம், துறந்து, பேதம்.

III எழுத்துக்களில் அ முதல் ஔ முடியப் பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துக்கள் என்பதும், க் முதல் ன் முடியப் பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துக்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

உயிர் எழுத்துக்களில் அ, இ, உ, எ, ஒ என்ற ஐந்தும் குற்றெழுத்துக்கள் எனப்படும். இவை குறுகிய ஓசை உடையவை.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்ற ஏழும் நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகும். இவை நீண்ட ஓசை உடையவை.

மெய்யெழுத்துக்கள் மூன்று வகைப்படும்.

1. வல்லினம் : க், ச், ட், த், ப், ற்
2. மெல்லினம் : ங், ஞ், ண், ந், ம், ன்
8. இடையினம் : ய், ர், ல், வ், ழ், ள்

இவை முறையே, வலிய ஓசையும், மெலிய ஓசையும் இடைப்பட்ட ஓசையும் பெற்றிருப்பதால் இப்பெயர்கள் ஏற்பட்டன.

IV மாதிரிகளில் காட்டியபடி சேர்த்து எழுது:-

சுகம்	+	வாழ்வு	=	சுகவாழ்வு
மரம்	+	வீடு	=	
சனம்	+	திரள்	=	சனத்திரள்
வனம்	+	தேக்கு	=	
இனம்	+	இயிர்	=	

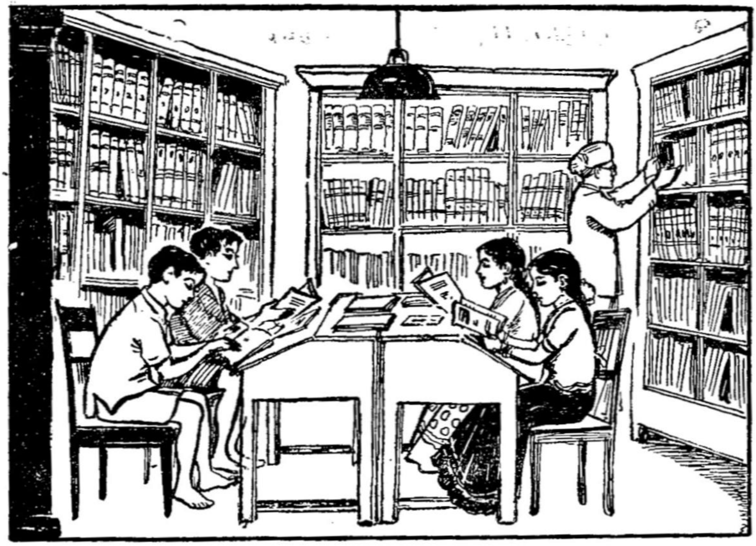

3. நூல்நிலையங்கள்

உங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் நூல்நிலையம் இருக்கிறதா? பெரும்பாலும் இருக்கக் கூடும். அதில் எத்தனை நூற்றுக் கணக்கான புத்தகங்கள் இருக்கின்றன! அவ்வளவு புத்தகங்களைப் பார்த்ததுமே, நமக்கு அவற்றை எல்லாம் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் தோன்றும்.

பள்ளிக்கூட நூல்நிலையங்களில் மாணவர்க்குப் பயன் படக்கூடிய புத்தகங்களே அதிகமிருக்கும். கதைகள், வரலாறுகள், விஞ்ஞான நூல்கள், ஆராய்ச்சி நூல்கள் முதலிய பகுதிகளாகப் புத்தகங்கள் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். மாணவர் தமக்குத் தேவையான புத்தகங்களை எடுத்து அங்கேயே படிக்கலாம். நூல்நிலைய அதிகாரியிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, புத்தகங்களை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றும் படிக்கலாம்.

மாணவர்களுக்குச் சிறந்த மொழிப் பயிற்சியும் அறிவும் ஏற்பட வேண்டுமானால், பாடப் புத்தகங்களை மட்டும் படித்தல் போதாது. அவர்கள் தமது திறமைக்கும் அறிவுக்கும் மொழிப்பயிற்சிக்கும் தகுந்தவாறு வேறு பல நூல்

களையும் பெற்றுப் படிக்க வேண்டும். நமக்கு வேண்டிய எல்லாப் புத்தகங்களையும் நாமே விலைகொடுத்து வாங்க முடியாதல்லவா? ஆகவே பள்ளிக்கூட நூல்நிலையங்கள் மாணவர்க்குப் பல புத்தகங்களைப் படிக்க வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

ஊர்ப்பொது நூல்நிலையங்கள் மற்றொரு வகை. இவற்றில் சில ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் இருக்கும். இவற்றில் நவீனக் கதைகள், புராணங்கள், மத சம்பந்தமான நூல்கள், நாட்டு வரலாறுகள், தொழில் முறைகள் முதலிய பல துறைகளையும் சார்ந்த நூல்கள் இருக்கும். பொதுமக்கள் இங்கே அமர்ந்து படிக்க இடவசதியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். யாரும் இந்த நூல்நிலையங்களில் புத்தகங்கள் பெற்றுப் படிக்கலாம். பொதுமக்கள் தம்முடைய அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளவும், கற்றதை மறக்காமல் இருக்கவும் இந்த நூல்நிலையங்கள் பயன்படும். இவற்றில் அங்கத்தினராயிருப்போர், நூல்களைப் பெற்றுத் தம் வீடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்று படித்துவிட்டுத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம்.

சென்னை போன்ற நகரங்களில் பல்லாயிரக் கணக்கான புத்தகங்களைக் கொண்ட பெரிய நூல்நிலையங்கள் உண்டு. இவற்றில் எல்லா அறிவுத்துறைகளிலும் எழுதப்பட்ட சிறந்த புத்தகங்கள் இருக்கும். விஞ்ஞானம், வரலாறு, மொழியாராய்ச்சி, கணிதம் முதலிய துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்வோருக்கு இந்த நூல்கள் பேருதவியாயிருக்கும். சென்னையிலுள்ள கன்னிமாரா நூல்நிலையமும், பல்கலைக் கழக நூல்நிலையமும் இம்மாதிரியானவை.

நம் நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட யாவரும் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதே நம் அரசாங்கத்தாரின் குறிக்கோள். இதற்காகவே கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி, வயதுவந்தோர் கல்வி முதலிய இயக்கங்கள் நடந்து வருகின்றன. இந்த நன்முயற்சிகளுக்கு, நூல்நிலையங்கள் பெரிதும் துணை செய்யும்.

சில மாதங்கள் கல்வி கற்பித்து, கிராம மக்களுக்கு எழுத்தறிவு ஏற்படும்படி செய்து விடலாம். பிறகு அவர்கள் மேன்மேலும் படித்துக்கொண்டிருந்தால்தான் கற்ற கல்வி மறக்காது. இதற்குக் கிராமந்தோறும் நூல்நிலையம் இருப்பது நல்லது. ஆனால் அவ்வாறு ஏற்பட இன்னும் பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும்.

தற்காலத்தில் நூல்நிலையக் கழகம் ஒன்று இருக்கிறது. இது மோட்டார் வண்டிகளில் புத்தகங்களை எடுத்துச் சென்று கிராமந்தோறும் படிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறது. அவர்கள் அந்தப் புத்தகங்களைப் படித்து முடித்த பிறகு அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு, வேறு நூல்களைப் பெற்றுப் படிக்கலாம். இத்தகைய ஏற்பாட்டை **நடை நூல்நிலையம்** என்று சொல்லலாம். இந்த நடை நூல்நிலையங்களின் தலைமையிடத்தை ஒரு பெரிய ஊரில் அமைத்துக்கொண்டு, சுற்றுப் புறத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மோட்டார் வண்டிகளில் நூல்களைக் கொண்டு சென்று கொடுத்து வந்தால், கிராம நூல்நிலையங்கள் இல்லாத குறை பெரிதும் நீங்கும்.

எவ்வகை நூல்நிலையத்திற்கும், அதனைத் திறமையுடன் வகித்துப் பயன்படுத்தும் முறையைப் பயின்ற ஓர் அதிகாரி வேண்டும். அவர், புத்தகங்களை வகைப்படுத்தல், வரிசைப்படுத்தி எண்கள் கொடுத்தல் முதலியவற்றில் நன்கு பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். நூல்நிலையத்தைப் பயன்படுத்த வருவோரிடம் இன்முகத்துடன் பேசி, அவரவர் வேண்டும் புத்தகங்களை விரைவிலேயே எடுத்துத் தர அவர் வல்லவராயிருத்தல் வேண்டும். நூல்நிலையங்களைப் பயன்படுத்துவோர், புத்தகங்களை அழுக்குப் படுத்தாமலும் கிழிக்காமலும் கவனத்துடன் படித்துவிட்டுத் திருப்பித் தரவேண்டும்.

பெரும்பாலும்	**வகித்து**	**வரலாறு**
மொழிப்பயிற்சி	**பயின்ற**	**இன்முகம்**
வாய்ப்பு	**வல்லவர்**	**குறிக்கோள்**

அருஞ்சொற்பொருள்

பெரும்பாலும் – அனேகமாக. வாய்ப்பு–சந்தர்ப்பம். வகித்து–பொறுப்பு ஏற்று. பயின்ற–கற்ற. இன்முகம்–மகிழ்ச்சி தோன்றும் முகம். வல்லவர் – திறமையுள்ளவர். குறிக்கோள் - அடைய விரும்புவது.

கேள்விகள்

1. பள்ளிக்கூட நூல்நிலையம் மாணவர்க்கு எவ்வாறு பயன் படுகிறது?
2. ஊர்ப்பொது நூல்நிலையத்தில் எம்மாதிரியான நூல்கள் இருக்கும்?
3. பெரிய நூல்நிலையங்கள் யாருக்கு அதிகம் பயன்படும்?
4. நடை நூல்நிலையம் என்றால் என்ன? இதனால் கிராம மக்களுக்கு என்ன பயன்?
5. நூல்நிலைய அதிகாரி எத்தகையவராக இருத்தல் வேண்டும்?

பயிற்சி

I சொற்கள் சேர்ந்து கருத்து முடிந்திருந்தால் அந்தச் சொற்றொடருக்கு வாக்கியம் என்று பெயர். பின் வருவனவற்றில் எவை வாக்கியம், எவை வாக்கியமல்ல என்று சொல்லு:–

1. ஆசிரியர் மாணவர்க்குப் பாடம்.
2. ஆசிரியர் மாணவர்க்குப் பாடம் கற்பித்தார்.
3. கோழி உயரமாக.
4. பருந்து உயரமாகப் பறக்கும்.
5. கண்டேன் என் நண்பனை.
6. புத்தகங்களை வீட்டுக்கு.
7. புத்தகங்களை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று படிக்கலாம்.

II எதிர்மொழி கூறு:–

பிரித்து; போதாது; நவீன; நல்லது.

III சொற்கள் மாறியிருக்கும் வாக்கியங்களைச் சரிப்படுத்தி எழுது:–

1. போதாது மாணவர் படித்தால் மட்டும் பாடப் புத்தகங்களை.

2. கல்வியறிவை பொதுமக்கள் தம்முடைய வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

3. பயன்படத்தக்கவை கிராம மக்களுக்கு நடை நூல் நிலையங்கள் பெரிதும்.

4. திருவள்ளுவர்

இம்மை மறுமையின் – பயன்கள்
எவருமேய டையச்
செம்மை நெறியினை – விளக்கும்
தெய்வ நூல் செய்தோன்.

வழுக்கள் போக்க வந்தோன் – நல்ல
வாழ்வை ஆக்க வந்தோன்.
ஒழுக்கம் காட்ட வல்லோன் – தமிழுக்
குயிரை ஊட்ட வந்தோன்.

தொன்மை நூல்களெல்லாம் – நன்கு
துருவ ஆராய்ந்து
நன்மை தீமைகள் – வகுத்த
நாவலர் கோமான்.

எதை மறந்தாலும் – உள்ளம்
என்றுமே மறவா
பொது மறை தந்த – தேவன்
பொய் சொல்லாப் புலவன்.

அறிவின் எல்லை கண்டோன் – உலகை
அளந்து கணக்கிட்டோன் ;
தறியில் ஆடை நெய்தோன் – தமிழில்
தரும நூல் நூற்றேன்.

சாதி ஒன்றேயாம் – தமிழர்
சமயம் ஒன்றேயாம்
நீதி ஒன்றேயாம் – என்று
நிலை நிறுத்தி நின்றேன்.

—தேசிக விநாயகம் பிள்ளை.

அருஞ்சொற்பொருள்

இம்மை–இவ்வுலக வாழ்க்கை. மறுமை–இறந்தபின் அடைய விருக்கும் வாழ்க்கை. வழுக்கள்–குற்றங்கள். தொன்மை–பழமை. நாவலர் கோமான் – புலவர்களுக்கு அரசன். பொதுமறை – திருக்குறள். சமயம்–மதம்.

கேள்விகள்

1. திருவள்ளுவரின் பெருமையைப் பற்றி நான்கு வாக்கியங்கள் எழுது.
2. திருக்குறள் எத்தகைய நூல்?

5. நாட்டுப் பற்று

"இது நம் நாடு" என்பதை உணர்ந்து, தன் தாய் நாட்டுக்காக உடல், பொருள், ஆவி இம் மூன்றையும் தியாகஞ் செய்ய முன்வரும் தன்மையே நாட்டுப் பற்று எனப் படும். இவ்விதத் தியாகம் செய்தவர்களும், தாய் நாட்டிற் காகவே ஓயாது உழைத்தவர்களும் பல நாடுகளிலும் இருந்திருக்கின்றனர்.

ஐரோப்பாக் கண்டத்திலே மலைகள் நிரம்பிய சுவிட்சர் லாந்து என்னும் நாட்டில் வில்லியம் தெல் என்னும் மலை வாசி ஒருவன் இருந்தான். அவன் பரந்த தோளும், இரும்பைப் போன்ற வலிமையுள்ள உடலும் படைத்தவன் ; சிறு வயதிலிருந்து தன் நாட்டுக்கு நன்மை செய்வதையே

கடமையாகக் கொண்டவன். அவன் தன் குடும்பத்துடன் மலைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். அம்பெய்வதில் அவனுக்கிணை அக்காலத்தில் எவருமில்லை.

அந்நாளில் ஆஸ்திரியா தேசத்துச் சக்கரவர்த்தி சுவிட்சர்லாந்தைத் தம் வசமாக்கி அதை ஆளுவதற்கு ஒரு தலைவனை ஏற்படுத்தியிருந்தார். ஜஸ்லர் என்னும் அத்தலைவன் கொடுங்கோல் ஆட்சியே புரிந்துவந்தான். அந்நாட்டு மக்களைப் பல வழிகளில் துன்புறுத்தி வந்தான். சுவிட்சர்லாந்தின் தலைநகரின் மந்தைவெளியில் ஒரு கம்பத்தைத் நாட்டி, அக் கம்பத்தில் தன் தொப்பியை மாட்டி, அதற்கு அவ்வழிச் செல்வோர் யாவரும் முழங்காற்படியிட்டு மரியாதை செய்ய வேண்டுமென்று விளம்பரப் படுத்தினன். அத் தொப்பிக்கு அவ்வாறு மரியாதை செய்யாதவரைக் கடுமையாய்த் தண்டிக்கலானன். சிலருக்கு மரண தண்டனையும் விதித்தான். தொப்பிக்கு மரியாதை செய்ய அந்நாட்டார் சிறிதும் உடன்படவில்லை. "கொடுங்கோல் மன்னர் வாழு நாட்டிற் கடும்புலி வாழும் காடு நன்றே," என்பதற்கிணங்க, பலர் மலைக்காடுகளில் சென்று ஒளிந்துகொண்டனர். சிலர் அந்நகரிலிருந்தும் கூட, அவ்வழி வாராதிருந்தனர். வேறு சிலர் அக் கொடுங்கோலனது கொடுமைக்கு அஞ்சி மரியாதை செய்தனர்.

ஒருநாள் தெல், தன் வில் அம்பு முதலியவைகளுடன் அம்மந்தை வழிச் சென்ருன். ஆனல் அவன் அத்தொப்பிக்கு மரியாதை செய்யவில்லை. அதனல் ஜஸ்லருடைய ஆட்கள் அவனைப் பிடித்து, தமது தலைவன் முன் நிறுத்தி விஷயத்தைக் கூறினர். அப்போது ஜஸ்லர் தெல்லை நோக்கி, "அடே! நமது தொப்பிக்கு மரியாதை செய்ய மறுத்தவன் நீ தானே?" என்று வினவினன். அதற்குத் தெல், "உயிரற்ற தொப்பிக்கு மரியாதை செய்வது எனது வழக்கமில்லை," எனத் தலைநிமிர்ந்து கூறினன். அது கேட்ட ஜஸ்லர் கோபங்கொண்டு, "அடே! நீ செய்தது பெருந்தவறு. தவறு செய்ததுமல்லாமல் என்னையும் எதிர்த்து வாதாடுகிருய். இதற்கு மரண தண்டனையே விதிக்கவேண்டும். ஆயினும் நீ ஒரு வீரனைலின், நான் ஏற்படுத்தும் ஒரு பந்தயத்தில் வென்ருல் உன்னை நான் விடுதலை செய்வேன்.

இல்லையேல் மரண தண்டனையையே உறுதிப்படுத்துவேன்," என்றான். "என்ன செய்யவேண்டும்?" என்று வினவினான் தெல்.

அச்சமயம், "அப்பா! அப்பா!" என்று கத்திக்கொண்டு தெல்லின் குமாரன் அங்கு வந்து தெல்லைக் கட்டிக் கொண்டான். அது கண்ட ஜஸ்லர் தெல்லை நோக்கி, "அடே! ராஜத் துரோகி! நீ சிறந்த வில்லாளி யென்று உன்னைப் போற்றுகின்றார்களே! இதோ நிற்கும் உன் மகன் தலைமீது ஒரு ஆப்பிள் பழத்தை வைப்பேன். அப்பழத்தை உன் அம்பினால் குறி தவறாமல் அடிப்பாயானால் உன்னை விடுவிப்பேன். இல்லையேல் நீ கொலை செய்யப்படுவாய்," என நவின்றான். அவ்வாறே தெல்லின் புதல்வனைச் சிறிது தூரத்தில் நிறுத்தி, அவன் தலைமீது ஒரு ஆப்பிள் பழத்தை

வைத்து, தெல்லின் கையில் அவனது வில்லையும் அம்புகளையும் கொடுத்து, தன் உத்தரவை நிறைவேற்றுமாறு கட்டளையிட்டான்.

தன்னையும் தன் மகனையும், தன் தேசத்தின் மானத்தையும் காத்துக்கொள்ள வேறு வழியில்லாதது கண்ட தெல், வில்லையும் இரண்டு அம்புகளையும் கையில் எடுத்தான். அவன் கண்களில் நீர் ததும்பியது. அதைத் துடைத்துக்கொண்டு, வில்லில் ஓர் அம்பைப் பூட்டிக் குறிபார்த்தான்.

ஆண்டவனைத் துதித்து, தைரியத்தைக் கைவிடாது அப் பழத்தைக் குறிவைத்து அம்பெய்தான். அந்த அம்பு நேராகப் பாய்ந்து சென்று, சிறுவனுக்கு யாதொரு தீங்கும் செய்யாது பழத்தை மாத்திரம் இரு கூறாகப் பிளந்து சென்றது. கண்டோர் யாவரும் மகிழ்ச்சி மிகுதியால் ஆரவாரித்தனர். ஜஸ்லரும் அவனது அம்பெய்யும் திறமையைக் கண்டு வியந்தான்.

எனினும் தெல் இப்பந்தயத்தில் வெற்றியடைந்ததால், தனக்கு அவமானம் ஏற்பட்டதாய்க் கருதிய ஜஸ்லர் கோபத்துடன் தெல்லை நோக்கி, "இரண்டாவது அம்பு எதற்காக எடுத்துக் கொண்டாய்?" என்று கேட்டான். அதற்குத் தெல், "முதல் அம்பு குறிதவறி என் மகனைக் கொல்லுமாயின், உடனே உன் தலையைக் கொய்யவே இரண்டாவது அம்பையும் எடுத்து வைத்தேன்," என்று கூறிச் சிரித்தான். இது கேட்ட ஜஸ்லர் மேலும் கோபித்து, தெல்லைச் சிறைப்படுத்தும்படி கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே வீரர்கள் தெல்லைப் பிடித்துக் கட்டி, அருகிலிருந்த ஊரி என்ற ஏரியின் கரையில் காத்திருந்த ஒரு படகில் ஏற்றினர்.

தெல்லைக் கொண்டுபோக வேண்டிய சிறைச்சாலை, அந்த ஏரிக்கு அப்பால் ஒரு குன்றின்மேல் கோட்டைபோல் கட்டப்பட்டிருந்தது. அக்கோட்டைக்குள் சிறைப்பட்டவர் என்றும் திரும்பார். தெல்லைக் கொண்டு சென்ற தோணியில் ஜஸ்லரும் ஏறிக்கொண்டான். படகு சிறைச்சாலையை நோக்கிப் புறப்பட்டது. நடு ஏரிக்குச் சென்றதும், பெரும் புயலடிக்க ஆரம்பித்தது. படகோட்டிச் சென்ற வீரர்களுக்கு அப் பிரதேசம் நன்கு தெரியாததால், 'படகை எத்திசையில் செலுத்துவது?' என்று அறியாது விழித்தனர். அப்போது ஜஸ்லர், "வீரர்களே! சிறைப்பட்ட அந்தத் துரோகியின் தளையைத் தறித்து விடுங்கள். அக் கைதி நம்மை எளிதில் கரைசேர்ப்பான்," என்று கூறினான். அங்ஙனமே தெல்லின் தளை தறிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் விடுதலையடைந்த தெல், "இக்கொடுங் கோலனால் நம் நாட்டுக்குப் பெருந் தீங்கு விளைந்துவிட்

டது. இவன் நம் நாட்டுக்குச் செய்த கொடுமைகள் எல்லாம் இன்றோடு தொலையட்டும். பாறைகள் நிறைந்த கரையருகில் இப் படகைக் கொண்டுபோய், நான் மாத்திரம் கரையில் தாவி ஏறிக் கொண்டு, இவர்களை ஏரியில் ஆழ்த்திவிடுகிறேன்; அப்போதுதான் நமது நாடும் நன்மை அடையும்,'' என்று தனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டான். உடனே, படகைக் கரையைநோக்கி வேகமாகச் செலுத்தினான். படகு கரையருகில் சென்றதும், தெல் தான் மாத்திரம் கரையில் தாவிக் குதித்து, படகு பாறையில் மோதிக் கவிழும்படி செய்தான். ஜஸ்லரும் அவனுடைய வீரர்களும் மடிந்தனர். அவர்களுடன் அவர்களது கொடுமைகளும் ஒழிந்தன. சுவிட்சர்லாந்தும் ஜஸ்லரது கொடுங்கோலாட்சியிலிருந்து விடுபட்டது. தெல்லின் நாட்டுப்பற்றைப் பாருங்கள் ! இவ்வாறு தேசத்திற்கே பெரிய உபகாரம் செய்த தெல் எல்லோராலும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டு, நெடுநாள் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தான். சுவிட்சர்லாந்து நாட்டினர் அவனது கதையையும், புகழையும் இன்றும் பாடல்களாகப் பாடி வருகின்றனர்.

ஆவி	அப்பால்	தீங்கு
கைதி	படியிட்டு	மறுத்தவன்
நாட்டி	வில்லாளி	வாதாடுகிறாய்
துணிவு	உடன்பட	கவிழும்படி
மானம்	மடிந்தனர்	ராஜத்துரோகி
தறித்து	நவின்றான்	மந்தைவெளி
தளையை	வியந்தான்	கொல்லுமாயின்
ஆப்பிள்	கொய்யவே	நிறைவேற்றுமாறு

அருஞ்சொற்பொருள்

ஆவி–உயிர். நாட்டி–நிலை நிறுத்தி. தளை–விலங்கு. படியிட்டு–பூமியைத் தொடச்செய்து. நவின்றான்–சொன்னான். கொய்ய–பறிக்க. வாதாடு–தர்க்கம் செய். உடன்பட–சம்மதிக்க.

கேள்விகள்

1. தெல் என்ற தேசாபிமானிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிட்சை யாது?

2. சுவிட்சர்லாந்து தெல் காலத்தில் எப்படி விடுதலை அடைந்தது?

3. தெல் என்னும் தேசாபிமானியின் கதையைச் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்.

பயிற்சி

I வாக்கியங்களில்லமை:- உணர், பரந்த, இணை, இடையூறு, அப்பால்.

II எதிர்மொழி கூறு:-நன்மை, தூரத்தில், சந்தோஷம், மரியாதை, கொடுங்கோல்.

III ஒரு வாக்கியத்தில் எந்தப் பொருளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அதைக் குறிக்கும் சொல் **எழுவாய்** எனப்படும். ஒரு வாக்கியத்தை முடிக்கும் சொல் **பயனிலை** எனப்படும்.

(உ-ம்) **தெல்** மகன் தலையிலிருந்த ஆப்பிளை நோக்கி அம்பு **எய்தான்.**

இந்த வாக்கியத்தில் 'தெல்' எழுவாய்; 'எய்தான்' பயனிலை.

IV பின்வரும் வாக்கியங்களில் எழுவாய் பயனிலை கூறு:-

1. ஜஸ்லர் கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்தான்.

2. தொப்பிக்கு மரியாதை செய்ய அந் நாட்டார் சிறிதும் உடன்பட வில்லை.

3. ஆலமரம் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் வாழ்ந் திருக்கும்.

6. தேனீ வளர்த்தல்

மலர்களிலுள்ள சுவை மிக்க மதுவை எடுத்துச் சென்று, 'தேன்' என்ற இனிமையுள்ள பதார்த்தமாகச் செய்யும் **தேனீ** ஒரு சிறு பூச்சியே. எனினும் தேனீக்கள் நெடுந் தூரம் பறந்து சென்று மலர்களில் மொய்த்து, தேனை உறிஞ்சிக் கொண்டுவந்து தம் கூடுகளில் சேமித்து வைக்கின்றன.

இவ்வாறு, தான் பாடுபட்டுத் தேடிச் சேர்க்கும் தேனை, தேனீ மிகவும் கவலையோடு காப்பாற்ற முயலுகிறது. தனக்கு உணவுப் பொருளாக உதவும் பொருட்டுச் சேர்க்கும் தேனை மனிதன் கொள்ளை கொள்ள வரும்போது, அது மிக்க சினத்தோடு போராடுகிறது. புகையும் நெருப்புங் கொண்டு மனிதன் அவைகளை நெருங்குங்கால், சிறிய உயிர்களாகிய தேனீக்கள் யாது செய்யும்? தத்தம் உயிரையும் பொருளையும் இழந்து அழிகின்றன. இதனாலேயே

தேனீக்கள், காடுகளிலும், மலைகளிலும், நாடுகளிலும், மனிதர் நெருங்குவதற்கு அரிதான இடங்களிலேயே தம் கூட்டையமைத்து வாழ்கின்றன. செல்லுவதற்கரிதான அவ்விடங்களுக்கு மனிதர் சென்று தேன் கூட்டிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான தேனீக்களைக் கொன்று தேன் சேகரிக்கிறார்கள். மெழுகினால் அமைந்த தேனடைகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து தேன் எடுக்கப்படுகிறது. இப்படி எடுக்கப்படும் தேனில், அப்பூச்சிகளின் பாகங்களும், பலவித அழுக்குகளும், மெழுகும் நிரம்பியிருக்கும். மலைத்தேன், கொம்புத் தேன் என்று விற்கப்படும் தேன் இப்படி எடுக்கப் பட்டதே.

உணவுப் பொருள்களிற் சேர்க்கவும், மருந்துகளிற் கலக்கவும் உதவத்தக்க தேனை இயன்றவளவு சுத்தமாக எடுக்க முயல்வது நல்லது. பழைய வழிகளைப் பின்பற்றினால் சுத்தமான தேன் கிடைப்பது அரிதாகும். மலைக் குறவர்கள் தேன் எடுப்பதற்கு உரியவர்கள் என்று எண்ணல் தவறாகும். தேனீக்களை நாமே கூட்டில் வளர்த்து, முறைப்படி சுத்தமான தேனையெடுத்து நல்ல ஊதியம் பெறலாம்.

தேனீக்களில் மலைத்தேனீ, நாட்டுத்தேனீ, சிறுதேனீ, கருந்தேனீ என நான்கு வகைகள் உண்டு. இவற்றுள் நாட்டுத்தேனீக்களே நாம் எளிதிற் பிடித்து வளர்க்கத் தக்கவையாம். இவ்வகைத் தேனீ தனது கூட்டுக்குள் தேன் அறைகளையும் புழு அறைகளையும் வெவ்வேறாய் அமைக்கும். சாதாரணமாய் இத்தேனீக்கள் அமைக்கும் கூடு, மனிதர் நெருங்கத் தக்க உயரத்திலேயே இருக்கும். இதனால் இவ்வகைத் தேனீக்களை வளர்த்தலே நலம். தவிரவும் மரத்தினால் கூடுகள் அமைத்து வளர்ப்பதற்கு இவ்வகையே சிறந்தது. நாம் படும் பாட்டுக்குத் தக்க பலனும் கிடைக்கும்.

மேற்கூரையுள்ள சிறிய அறைபோல் மரத்திலே கூடு அமைத்து, அடைகளுக்காகப் பல சட்டங்கள் வைக்க வேண்டும். தேனடைகளும் பூச்சியறைகளும் தனித்தனி அமையத் தக்க இடங்கள் அக்கூட்டினுள் இருக்க வேண்டும். காட்டு மரங்களிலே கூடு கட்டி வாழும் தேனீக்

களை நெருங்கிச் சிறிது புகையிட்டு, தேனீக்களின் அரசியைப் பிடித்து நாம் செய்துள்ள மரக் கூட்டினுள் விட்டுக் காக்கவேண்டும். அரசி

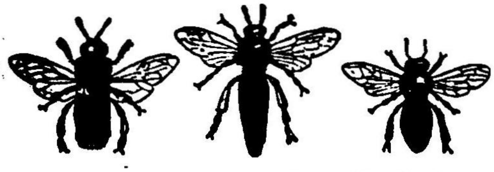

ஆண் ஈ இராணி ஈ வேலைக்கார ஈ

யுள்ள இடத்துக்கு அதற்குக் காவலாக வுள்ள தேனீயினங்கள் யாவும் வந்து சேரும். அரசியோடு வரும் ஆண் ஈக்களையும், வேலைக்கார ஈக்களையும் வலையால் எளிதிற் பிடிக்கலாம்.

ஆனால் அரசியைப் பிடித்துக் கூட்டில் அடைப்பது எளிதன்று. தேள் கொட்டுவதுபோலத் தேனீயும் கொட்டும். அது மிகவும் கடுக்குமாயினும் எடுத்த முயற்சியை விடலாகாது. புகையிடுவதால் கடிபடுவது குறைவாகலாம். அரசியோடு தேனடைகளையும் பூச்சி அறைகளையும் எடுத்து மரக் கூட்டினுள் வைத்து விட்டால், அக்கூடே தேனீக்களுக்கு உறைவிடமாய் விடும். பிறகு இக்கூட்டிலே தேன் திரட்டுவது மிக எளிதாகும். அரசியை அறிவது முதலில் எளிய செயலன்று. சிறிது பழகிய பிறகு அதன் உருவத்தாலும், அதற்கு அமைந்த காவலாலும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மற்றோர் எளிய வழியாலும் தேனீக்களைப் பிடித்து வரலாம். இருபுறமும் துளைத்த பனைமரத் துண்டில், வாய் இல்லாமற் பலகையால் அடைத்து, ஒரு புறத்திலே சிறு துளைகள் விட்டு, உட்புறம் மெழுகு தடவிக் காடுகளில் வைத்தால், தேனீக்கள் தாமாகவே அதில் வந்து குடியேறும். தேனடை வைப்பதை யறிந்த பிறகு, அதை எடுத்துக் கொண்டுபோய் வைத்துக் கொள்ளலாம். சிறிய பானைகளின் உட்புறம் மெழுகுதடவி வைத்துத் தேனீக்களைப் பிடிப்பதும் உண்டு.

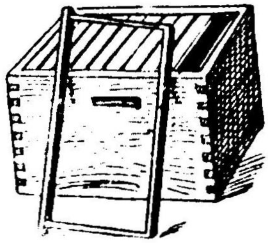

தேனடைச் சட்டங்கள்

இப்படிக் கொணர்ந்த தேனீக்களின் கூட்டத்தை, நமது கூட்டிலே வைத்து, நாம் நன்கு போற்றி வளர்க்க வேண்டும்.

தேனீக்கள் ஓயாது உழைத்துத் தேன் திரட்டுவது அரசியின் நன்மைக்காகவேயென்று நாம் அறியலாம். ஒரு கூட்டுக்கு ஓர் அரசியே உண்டு. வேறு சில பெண் ஈக்கள் இருப்பினும் அவை யாவும் அறைகளில் அடைபட்டிருக்கும். எப்பொழுதேனும் அரசி வெளியேறித் திரும்பவும் வராது என்று கண்டோமானால், உடனே வேறொரு பெண் ஈயை அரசியின் நிலையில் வைக்க வேண்டும். ஏனெனில் அரசியில்லாத கூடு பாழாய்விடும். நாள்தோறும் பல நூற்றுக்கணக்கான முட்டைகளை யிடுவதும், நன்றாய்த் தின்று கொழுப்பதுமே அரசிக்கு அமைந்த வேலையாகும். ஆண் ஈக்கள் பெருஞ் சோம்பேறிகளாகும். தொழிலாள ஈக்களே இப்பெருங் குடும்பத்துக்காக உழைக்கின்றன.

இப்படி அமைந்த தேனீ வீடுகள் மாதம் இருமுறை தேன் தரும். அரசியின் வாழ்நாள் மூன்று வருடங்களாம். அக்காலமெல்லாம் தேன் அகப்படும். மூப்பு மிக்க அரசியைக்கொன்று தேனீக்களே புதிய அரசியை அமைக்கும் காட்சியையும் பார்க்கலாம். இங்ஙனம் மரக் கூடுகளில் அமைந்த தேன் அடைகளை யெடுத்துத் தேனெடுக்கும் பொறியில் வைத்துச் சுற்றித் தேன் எடுக்க வேண்டும். அடைகளை எடுக்குமுன் அடைகள் மூடுண்டிருப்பதைக் கவனித்துப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தேனெடுக்கும் பொறி

மலர்களிலே தேன் தேடும் இப் பெரும் குடும்பம் மரநிழல்களிலேயே நன்கு வளரும். காலை வெயில் படும்படி கூடுகளை வைத்தால், அவை சுறுசுறுப்பாய்த் தேன் தேடப் புறப்படும். இவை திரட்டிய தேனை நாம் எடுக்கப் புகுங்கால் தொழிலாள ஈக்களை ஓட்டிவிடுவது நல்லது. இவ்வளவு பாடுபட்டுத் தேடிய தேனை நமக்குக் கொடுப்பதில் இவை மடியாவண்ணம் பார்த்துக் கொள்வது நமது கடமையாகும். ஒரு கூட்டிலேயே பலமுறை தேன் எடுக்க எளிய வழி உண்டென்றால், ஆயிரக் கணக்கிலே இச்சிறிய உயிர்களை நாம் ஏன் கொல்லவேண்டும்?

தேனை மண் பாண்டங்களிலும், கண்ணாடிப் பாத்திரங்களிலும் வைப்பது நலம். ஈரம் பட்டால் தேன் புளித்து நுரை தோன்றிக் கெட்டுப்போகும். ஆகவே தேனை நன்ருய் மூடிவைக்க வேண்டும். தாமரைப்பூ, வேப்பம்பூ முதலிய பூக்களின் தேன் மருந்துக்கு மிகவும் சிறந்ததாகும். எவ்வகைப் பூவிலும் தேன் தேடிவரும் இயல்புள்ளது தேனீ. தேன் கூடுகளால் வரும் வருமானம் அதிகமில்லையே என்று எண்ணக்கூடாது. ஒரு கூட்டுக்கு ஒரு வருடத்தில் முப்பது ரூபாய்வரை கிடைக்கும். ஆரம்பத்தில் சிறிது சிரமம் ஏற்படலாமே தவிர, பின்னல் யாதொரு கஷ்டமுமின்றி வருமானம் கிடைக்கும். பத்துக்கூடு வைத்து வளர்க்கும் விவசாயி தன் வேளாண்மைக்கு இது மிக்க உதவியாயிருக்கக் காண்பான். கிராமங்களிற் செல்வம் பெருக, தேனீ வளர்த்தல் ஒரு சிறந்த வழியாம் என்பதைத் திருவாங்கூர் ராஜ்யத்திலுள்ள மார்த்தாண்டம் என்ற ஊரிலே செய்து காட்டுகிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் பொழுதுபோக்காகச் சில கூடுகள் ஏற்படுத்தினலும் தக்க வருவாய் கிடைக்குமென்பது திண்ணம். தேனீ வளர்த்தல் எளிதிற் செய்யக்கூடிய சிறந்த குடிசைத் தொழிலாகும்.

கடுக்கும்	**அடைகள்**	**உறைவிடம்**
கொழுப்பது	**வருவாய்**	**பொறி**
கொட்டுவது	**பயன்படுவது**	**கொம்புத்தேன்**

அருஞ்சொற்பொருள்

கடுக்கும்—நோகும். **வருவாய்** - வருமானம். **பொறி**—எந்திரம். **கொம்புத்தேன்** – மரக்கிளைகளில் கட்டப்படும் கூட்டிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேன்.

கேள்விகள்

1. தேனீக்கள் எத்தனை வகைப்படும்?
2. எந்தெந்த விதமாய்த் தேனீக்களைப் பிடித்து வளர்க்கலாம்?
3. ஒரு குடியானவன் தேனீ வளர்ப்பது அவனுக்கு உபகாரமாயிருக்கிறது என்பதற்கு உன் சொந்த வாக்கியங்களில் காரணங்கள் கூறு.

பயிற்சி

I வாக்கியங்களிலமை:- சேகரி, கொட்டு, கசக்கு, உறைவிடம், வருவாய்.

II பொருள் வேறுபாட்டை விளக்கு:-கொல்லல், கொள்ளல்; தலை, தளை, தழை; வாழ், வால், வாள்; தனி, தணி; அரிய, அறிய.

III ஒரு வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாயும் பயனிலையும் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனி:—

1. தேனீக்கள் மதுவை உறிஞ்சுகின்றன.
2. தேனீ மதுவை உறிஞ்சுகின்றது.

இவற்றில் எழுவாய்க்குப் பொருத்தமாகப் பயனிலை இருப்பதைப் பார்.

IV மாதிரிகளில் காட்டியபடி, பின் வரும் வாக்கியங்களில் எழுவாய்க்கு ஏற்ற பயனிலையை அமைத்து எழுது:-

1. நான் புசித்தேன்.		5. அவன் படிக்கிறான்.	
2. நாங்கள்	———.	6. அவள்	———.
3. நீ	———.	7. அவர்கள்	———.
4. நீங்கள்	———.		

V மாதிரிகளில் காட்டியபடி சேர்த்து எழுது :-

1.	நாம்	+	எல்லாம்	=	நாமெல்லாம்
2.	யார்	+	அவர்	=	
3.	நான்	+	ஏழை	=	
4.	என்	+	உடை	=	என்னுடை
5.	உன்	+	உயிர்	=	
6.	தம்	+	ஒடு	=	

7. ஆறு

கல்லும் மலையும் குதித்து வந்தேன்—பெருங்
காடும் செடியும் கடந்து வந்தேன்.
எல்லை விரிந்த சமவெளி—எங்கும்நான்
இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்துவந்தேன். 1

கட்டும் அணையேறிச் சாடிவந்தேன்—அதன்
கண்ணறை தோறும் நுழைந்துவந்தேன்.
திட்டுத் திடர்களும் சுற்றிவந்தேன்—மடைச்
சீப்புகள் மோதித் திறந்துவந்தேன். 2

காயும் நிலத்தழல் ஆற்றிவந்தேன்—அதில்
கண்குளிரப் பயிர் கண்டுவந்தேன்.
ஆயும் மலர்ப்பொழில் செய்துவந்தேன்—அங்கென்
ஆசை தீரவிளை யாடிவந்தேன். 3

ஏருத மேடுகள் ஏறிவந்தேன்—பல
ஏரி குளங்கள் நிரப்பிவந்தேன்.
ஊருத ஊற்றிலும் உட்புகுந்தேன்—மணல்
ஓடைகள் பொங்கிட ஓடிவந்தேன். 4

ஆயிரம் காலால் நடந்துவந்தேன்—நன்செய்
அத்தனையும் சுற்றிப் பார்த்துவந்தேன்.
நேயமுறப் புன்செய்க் காட்டிலும்—அங்கங்கு
நீரை இறைத்து நெடுகவந்தேன். 5

பஞ்சை யரைத்துநூல் நூற்றுவந்தேன்—சீனி
பாகமாய்ச் செய்து கொடுத்துவந்தேன்.
நெஞ்சம் உலர்ந்த நெடுநகரிற்—குழாய்
நீராகவும் சென்று பாய்ந்து வந்தேன். 6

மாங்கனி தேங்கனி வாரிவந்தேன்—நல்ல
வாச மலர்களும் அள்ளிவந்தேன்.
தீங்கரும் பாயிரம் தள்ளிவந்தேன்—மிகத்
தேனும் தினையுமே சேர்த்துவந்தேன். 7

அல்லும் பகலும் அலைந்துவந்தேன்—எங்கள்
ஆழி இறைவனைக் காணவந்தேன்.
நில்லும் எனக்கினி நேரமில்லை—இன்னும் 8
நீண்ட வழிபோக வேண்டும் அம்மா!

—தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

அருஞ்சொற்பொருள்

சாடி–தாவி, குதித்து. கண்ணறை–மதகு. அழல்–வெப்பம். ஆழி–கடல். நில்லும் - நிற்பதற்கும்.

கேள்விகள்

1. ஆறு எந்த எந்த வழிகளில் பாய்ந்து வருகிறது?
2. ஆறு செய்யும் நன்மையான காரியங்கள் எவை?

8. இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே

மகத தேசத்தை மகிபாலன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவனுடைய முதல் மந்திரியின் பெயர் மதியூகி. அரசாங்க விஷயங்களிலெல்லாம் மகிபாலன் மதியூகியின் சொற்படியே நடந்து வந்தான். மதியூகியும் தன் பெயருக் கேற்ப, வருங்காலமறிந்து மன்னனுக்குத் தக்க யோசனைகள் கூறி வந்தான். ஆனால் மதியூகி, அரசனுக்குத் துன்பம் வந்த சமயத்திலும் இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே யென்று கூறுவது வழக்கமாயிருந்தது.

ஒரு நாள் சில குடிகள் அரசனது சபைக்கு வந்து, "அரசே! காட்டு மிருகங்கள் நாட்டுக்குள் நுழைந்து பெருந் தொல்லை விளைக்கின்றன. அவைகளை வேட்டையாடிக் கொன்று, எங்கள் தொல்லைகளை யொழிக்க வேண்டும்," என்று கூறி முறையிட்டனர். எனவே அரசன் அம்மிருகங் களை வேட்டையாடிக் கொல்வதற்காக, மறுதினம் வேட் டைக்குப் புறப்படத் தீர்மானித்தான். வேட்டைக்கு வேண் டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைக்கும்படி மதியூகிக்குக் கட் டளையிட்டான். அச்சமயம் வேந்தனைக் காணவந்த பெரியார் ஒருவர், ஓர் அரிய மாங்கனியை மன்னனுக்குக் கொடுத்துச் சென்றார். அக்கனியை அக்கணமே உண்ண ஆவல் கொண்ட அரசன், ஒரு கூரிய கத்தியால் அதனைச் சீவ ஆரம்பித்தான். பழத்தை அரசன் சீவும்பொழுது, கத்தி அரசனது இடதுகைச் சுண்டுவிரலைத் துணித்துவிட்டது. அரசனும் அலறித் துடிதுடித்தான். அருகேயிருந்த மதி யூகி சிறிதேனும் வருத்தம் காட்டாது, "வேந்தே! இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே," என வழக்கம்போல் பகர்ந்தான். இது கேட்ட அரசன், "அமைச்சரே! விரலிழந்து நான் தவிக் கையில், 'இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே' என்று துணிந்து கூறு கிறீர். விரலிழந்தது நன்மையோ, தீமையோ? வருங்கால மறிந்து கூறும் மதியூகியோ இவ்வாறு கூறுவது?" என்று சினந்து கூறினான். மதியூகியும் சிறிதும் மனந்தளராது, "அரசே! நமது வாழ்நாளில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நமது நன்மைக்கே என்பது திண்ணம்," என மொழிந்தான்.

கொற்றவனும் கடுங்கோபங்கொண்டு, "அமைச்சரே! உமது கொள்கை அதுவானல், உம்மைச் சிறையில் அடைக்க உத்தரவிடுகிறேன்," என்று கூறி, ஏவலரை அழைத்து, மந்திரியைச் சிறையிலிடுமாறு கட்டளையிட்டான். காவலாளர் மதியூகியைச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லும் போது அவன், 'இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே,' என்று கூறிக் கொண்டே சென்ருன். இதற்குள் அரண்மனை வைத்தியர் அங்கு வந்து வெட்டுப்பட்ட விரலுக்கு மருந்து வைத்துக் கட்டினர். அரசனது வேதனை சிறிது குறைந்தது.

மதியூகியின்றி மன்னன் எப்பொழுதும் வெளியிற் புறப்படுவதேயில்லை. அதுவும் வேட்டைக்கு ஒருபோதும் மந்திரியில்லாமல் சென்றதில்லை. அதனல் மன்னன், மந்திரியில்லாமல் வேட்டைக்குப் போகலாமா, வேண்டாமா என ஆலோசித்தான். மந்திரியின்மேல் அரசனுக்கிருந்த சினம் தணியவில்லையாதலால், மந்திரியின்றியே தன் வீரர்களுடன் வேட்டைக்குச் சென்ருன். மந்திரியின் குதிரை ஒன்றே மன்னனது குதிரையைத் தொடர்ந்து செல்லும் வேகமுடையது. காட்டில் வேட்டையாடும்போது, அரசன் தன் வீரர்களை விட்டுத் தனியே பிரிய நேர்ந்தது. இதற்கு

முன் வேட்டையாடும் போதெல்லாம் மதியூகியும் அரசனை விட்டுப் பிரியாமல் தொடர்ந்து செல்வான். ஆனால் இப்பொழுதோ, அரசன் காட்டில் வழி தெரியாது குதிரையுடன் அலைந்து திரிந்து மிகவும் களைத்துப்போய், குதிரையை ஒரு மரத்தில் கட்டிவிட்டு, அம்மர நிழலில் படுத்துக் கண்ணயர்ந்தான்.

மாலையாயிற்று; சூரியனும் மலைவாயில் விழும்தருவாயிலிருந்தான். அக்காட்டில் சில கள்வர்கள் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் வருடம் ஒரு முறை, மனிதன் ஒருவனைத் தங்கள் குல தேவதையாகிய காளிக்குப் பலி கொடுப்பது வழக்கம். அன்று அவர்கள் நரபலி கொடுக்க வேண்டிய தினம். மாலை நேரம் வரை பலிக்கு மனிதன் ஒருவனும் அகப்படவில்லை. ஆதலின் அவர்கள் அக் கானகம் முழுவதும் தேடி அலைந்தனர். இறுதியாக அரசன் நித்திரை செய்த இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர். உடனே அரசனைக் கட்டிப்பிடித்து, காளி கோவில் பூசாரியிடம் கொண்டுபோய் நிறுத்தினர்.

பலிக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மனிதனது தேகத்தில், எக்குறையும் இருத்தல் கூடாது. ஆதலால் பலி கொடுக்கப்படும் மனிதனைப் பூசாரி நன்கு சோதனை செய்வான். அதன் பிறகே பலி கொடுப்பது வழக்கம். வேந்தனையும் அவ்வாறே பூசாரி பரிசோதித்தான். பரிசோதிக்குங்கால், அரசனுக்கு இடக்கைச் சுண்டுவிரல் இல்லையென அறிந்ததும், 'இவன் பலிக்கு உதவான்,' என்று பூசாரி கூறிவிட்டான். உடனே கள்வர்கள் அரசனை விடுவித்து, வேறு மனிதனைத் தேடச் சென்றனர். இவ்வாறு விடுதலை அடைந்த அரசன் 'பாம்பின் வாயினின்றும் தப்பிய தவளை' போல் அளவிலா ஆனந்தங்கொண்டான். "ஆகா! சுண்டு விரல் வெட்டுப்படாது இருந்திருப்பின், இப்போது என்னைப் பலி கொடுத்திருப்பார்களே! ஆகையால் மதியூகி கூறியபடி, என் சுண்டுவிரல் நறுக்குண்டதும் ஒரு நன்மைக்குத்தான்," என்று எண்ணித் தன் நாட்டை அடைந்தான்.

அரண்மனை சேர்ந்ததும் மகிபாலன், மதியூகியை விடுவித்து அழைத்து வரும்படி ஆணையிட்டான். சேவகரும்

மந்திரியை அழைத்து வந்தனர். அரசன் மந்திரியைத் தழுவி, கானகத்தில் நடந்த வரலாற்றைக் கூறி, "மந்திரி! நான் விரலைத் துணித்துக் கொண்டபோது நீர் கூறியது உண்மையாயிற்று. ஆனால் நான் உம்மைச் சிறையிலிட்ட பொழுது, 'இதுவும் ஒரு நன்மைக்கே' என்று கூறினீரே, அதனால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது?" என்று வினவினான்.

அது கேட்ட மதியூகி, "வேந்தே! தாங்கள் என்னைச் சிறையில் அடைக்காவிட்டால் நானும் தங்களுடன் வேட்டையாடக் காட்டுக்கு வந்திருப்பேன். அங்கு மற்ற வீரர்கள் தங்களைப் பிரிந்தபோதிலும், எனது குதிரையின் வேகத்தினால் நான் மட்டும் உங்களைப் பிரியாமல் உங்களுடனேயே இருந்திருப்பேன். அப்பொழுது கள்வர்கள் என்னையும் பிடித்துக்கொண்டு போயிருப்பார்கள். சுண்டு விரல் இல்லாததால், தங்களை விடுவித்தபோதிலும், தேகத்தில் ஒரு குறைவும் இல்லாத என்னைக் காளிக்குப் பலி கொடுத்திருப்பார்கள் அல்லவா? ஆகையால் என்னைச் சிறையில் அடைத்ததும் ஒரு நன்மைக்கே," என்று புகன்றான்.

அரசன் அது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து, மதியூகியின் மதி நுட்பத்தைப் புகழ்ந்து, அன்று முதல் மந்திரி சொல்லும் யோசனையின்படி தவறாது நடந்து வந்தான். அதனால் அவன் நாடும் நன்மை யடைந்தது.

'மந்திரிக் கழகு வரும்பொருள் உரைத்தல்'

சீவ	தருவாய்	கானகம்	குலதேவதை
நரபலி	நிகழ்ச்சி	அளவிலா	விளக்கின்றன
பூசாரி	வேந்தன்	புகன்றான்	ஆணையிட்டான்
ஏவலர்	துணித்து	அமைச்சர்	கண்ணயர்ந்தான்
வேதனை	தொல்லை	பகர்ந்தான்	துணிந்துவிட்டான்

அருஞ்சொற்பொருள்

தருவாய் - தக்க சமயம். அமைச்சர் - மந்திரிகள். புகன்றான் - சொன்னான். நரபலி - மனிதரை ஒரு தெய்வத்துக்கு பலியாகக் கொல்வது. தொல்லை - தொந்தரவு, கஷ்டம். கானகம் - காடு. பகர்ந்தான் - சொன்னான். கண்ணயர்ந்தான் - உறங்கினான்.

கேள்விகள்

1. மந்திரி கூறியது எவ்வாறு உண்மையாயிற்று ?
2. மந்திரியைச் சிறையில் அடைத்ததால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது ?

பயிற்சி

I வாக்கியங்களிலமை :— ஏற்ப, கூறிய, பலி, ஆணை, பகர்.

II சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும் ? பாடத்திலிருந்து உதாரணங்கள் கூறு.

III ஒரு வாக்கிய முடிவில் முற்றுப்புள்ளியிட வேண்டுமென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். வாக்கிய முடிவில் வரக்கூடிய வேறு குறிகளும் இருக்கின்றன. வாக்கியத்தின் இடையில் வரக்கூடிய குறிகளும் உண்டு. இவைகளுக்கு **நிறுத்தக்குறிகள்** என்று பெயர். நிறுத்தக்குறிகளிடுவதால், வாக்கியத்தின் பொருளை நன்கு அறிந்து படிக்கலாம். இவைகளில் வாக்கிய முடிவில் வரக்கூடிய குறிகள்:

? இது **வினாக்குறி** அல்லது **கேள்விக்குறி** எனப்படும். ஒவ்வொரு வினாவின் முடிவிலும் இது இட வேண்டும்.

(உ - ம்) 1. இளங்கோ வந்தானா ?
2. நீ நேற்றுப் படித்தாயா ?

! இது **ஆச்சரியக்குறி** என்றும் **விளிக்குறி** என்றும் சொல்லப்படும். விளிக்கும் சொற்களுக்குப் பின்னும், வியப்பு, பயம், ஏளனம் முதலிய உணர்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கும் வாக்கியத்தின் இறுதியிலும் இக்குறி இடப்படும்.

(உ - ம்) 1. ஐயோ ! பாம்பு, பாம்பு !
2. பிள்ளைகளே ! கவனியுங்கள்.

9. படப் பயிற்சி—I

பின் வரும் படங்களை வரிசையாகப் பார்த்து, அவை குறிக்கும் கதையைச் சொல்லு :-

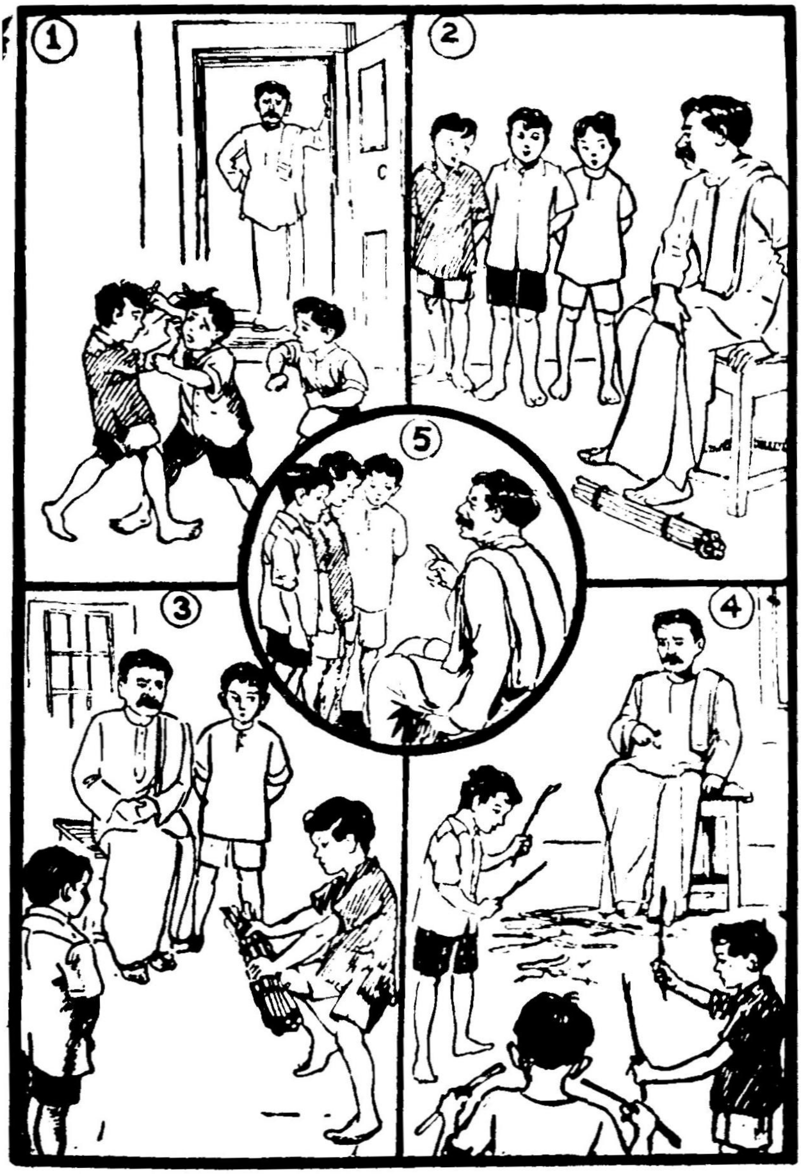

10. உப்பும் சர்க்கரையும்

காஞ்சி நாட்டில் நந்தகோபாலன் என்ற ஓர் அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு மூன்று பெண்கள் இருந்தனர். அப்பெண்களில் மூத்த இருவரும் கர்வங் கொண்டவர்கள்; வஞ்சகம் நிறைந்தவர்கள்; வெளிப் பகட்டு நிறைந்தவர்கள். ஆனால் கடைசிப் புதல்வியான காமாட்சியோ, அடக்கமும் பொறுமையும் வாய்ந்தவள். புத்தியும் வித்தையும் அவளிடம் நிரம்பியிருந்தன. மூத்த பெண்கள் இருவரும் தங்கள் அகம்பாவத்தினால், ஆடம்பரம் சிறிதுமற்ற காமாட்சியை அவமதித்து வந்தனர். ஒரு வேலைக்காரியைப் போலவே அவளை நடத்தலாயினர்; அவளுடன் பேசுவதும் இல்லை. ஆனால் காமாட்சி இதை யெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, அவர்களுடன் தாராளமாய்ப் பழகிவந்தாள். தனது தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைத் தவறாது செய்து வந்தாள். மூத்தோர் இருவருக்கும் தந்தையிடம் உள்ளன்பு சிறிதும் கிடையாது.

ஒரு நாள் நந்தகோபாலன் தனது குமாரிகள் மூவரையும் அழைத்து, "புத்திரிகளே! நீங்கள் மூவரும் என்மேல் அளவு கடந்த அன்புடன் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் அன்பு எத்தன்மையது என்று தெரியவில்லை," என்று கூறினான். மூத்தவர்கள் இருவரும் தங்கள் வஞ்சகத்தை வெளியிடாமல், தந்தையைச் சந்தோஷப்படுத்த எண்ணினர். அதன்படியே மூத்தவள், "தந்தையே! சர்க்கரையை விரும்புவதுபோல் தங்களை விரும்புகிறேன்," என்று கூறினாள். இரண்டாம் புத்திரி, "பிதாவே! நான் கரும்பை விரும்புவது போலத் தங்களை விரும்புகிறேன்," என்றாள். இவர்களுடைய வெளி வார்த்தைகளில் மயங்கி மகிழ்ந்த நந்தகோபாலன், காமாட்சியை நோக்கினான். ஆனால் காமாட்சியோ, "அப்பா! நான் உப்பை விரும்புவதைப்போலத் தங்களை என்றும் விரும்புவேன்," என்று பணிவுடன் கூறினாள்.

காமாட்சி இவ்வாறு கூறியதன் உட்கருத்தை யறியாத நந்தகோபாலன் கோபங்கொண்டான். "காமாட்சி! உன்னை இத்தனை காலம் அருமையாய் வளர்த்தேனே. நீ சிறிதும் நன்றியில்லாமல் உப்பைப்போல் என்னை விரும்புகிறேன்

என்று கூறினாய். உப்பு எவ்வாறு கரிக்குமோ அவ்வாறே நீயும் என்னை வெறுக்கிறாய் போலும்! என்னை வெறுக்கும் நீ எனது அன்புக்குப் பாத்திரமானவள் அல்லள். உடனே என் நாட்டைவிட்டு வெளியே போய்விடு,'' என்று கூறி அவளைத் துரத்திவிட்டான். உள்ளன்பு உள்ளவர் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளார் என்பதை நந்தகோபாலன் அறியவில்லை. காமாட்சி தொலைந்தாள் என்று மூத்தவர் இருவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

நாட்டைவிட்டு வெளியே துரத்தப்பட்ட காமாட்சி, ஒரு காட்டு மார்க்கமாய்ச் செல்லுகையில் வழி தவறி, திகைத்து அலைந்துகொண்டிருந்தாள். அச்சமயம் அங்கு வேட்டையாட வந்த அரசகுமாரன் ஒருவன் காமாட்சியைக் கண்டான். கண்டதும் அவள் யாரென விசாரித்தான். காமாட்சியும் நடந்ததைக் கூறினாள். நடந்த விஷயம் யாவையும் கேட்ட அரசகுமாரன், அவளைத் தன் நாட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்றான். சில நாட்கள் சென்றபின் காமாட்சியைத் தானே மணம் செய்துகொண்டான்.

மூத்தபெண்கள் இருவரும் கூறிய வஞ்சக மொழிகளை மெய்யென நம்பிய நந்தகோபாலன் அவர்களை மிகவும் அன்புடன் கவனித்து வந்தான். இரு அரசகுமாரர்களுக்கு அவர்களை மணஞ்செய்து கொடுத்தான். பிறகு தன் நாட்டை இரண்டாய்ப் பகிர்ந்து அவர்கள் இருவருக்கும் கொடுத்தான். அவன் இவ்வாறு செய்யும்வரை மூத்தவர் இருவரும் அவன்மேல் மிகுந்த அன்புடையவர்கள் போல் நடித்து வந்தனர். ஆனால் நாடு கிடைத்ததும் அவர்கள் நந்தகோபாலனைக் கவனிக்கவேயில்லை. தங்கள் கணவர்களுடன் கூடி, தகப்பனைக் கொடுமையாய் நடத்தவும் துணிந்தனர்.

முதலில் அன்பு காட்டிய மூத்த பெண்கள் இருவரும் தன்னைத் துன்புறுத்துவதைக் கண்ட நந்தகோபாலன், தேச யாத்திரை போய்வருவதாகக் கூறி, நாட்டைவிட்டு அகன்றான். வழியில் காமாட்சியின் கணவன் அரசாண்ட நகரை யடைந்தான். காமாட்சியின் கணவன், நந்தகோபாலனைக் கண்டதும் உபசரித்துத் தன் அரண்மனைக்கு

அழைத்துச் சென்றான். தன் கடைசி மகள் அங்கு இருப்பதை நந்தகோபாலன் அறியான். காமாட்சியோ தந்தை வந்ததை யறிந்தவளாய், விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தனள். நந்தகோபாலன் விருந்துண்ண உட்கார்ந்ததும் முழுதும் சர்க்கரையால் செய்யப்பட்ட தித்திப்புப் பண்டங்களே பரிமாறப்பட்டன. அவனும் அவைகளைச் சிறிதுநேரம் ஆவலுடன் தின்றான். பிறகு அவனால் தித்திப்புப் பண்டங்களைத் தின்ன முடியவில்லை. வேறு பதார்த்தங்களை விரும்பிக் கேட்டான். அப்பொழுதும் தித்திப்புப் பண்டங்களே பரிமாறப்பட்டன. அவற்றையும் அவனால் உண்ண முடியவில்லை.

முடிவில் அவன் மனம் வருந்தி, "உப்புப் பண்டங்கள் ஒன்றும் இல்லையா?" என்று வாய்விட்டுக் கதறினான். அப்பொழுது காமாட்சி அங்கு வந்து, "தந்தையே! முன்பு தாங்கள் கரும்பையும் சர்க்கரையையும்தானே விரும்பினீர்கள். உப்பை வெறுத்தீர்களே! இப்போது உப்பை ஏன் விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள். இது கேட்டவுடன் நந்தகோபாலன் தன் மகளாகிய காமாட்சியை அறிந்து கொண்டான். உடனே அவன் உளமகிழ்ந்து, "காமாட்சி! முதலில் நான் விரும்பிய தித்திப்புப் பண்டங்கள் எவ்வாறு இப்

பொழுது எனக்கு வெறுப்பாயினவோ, அவ்வாறே நான் விரும்பிய என் மூத்த பெண்கள் இருவரும் என் நாட்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு என்னைக் கொடுமையாய் நடத்தினர். நானும் அவர்களை வெறுத்து வந்துவிட்டேன். இப்போது உப்பை எவ்வளவு ஆவலுடன் விரும்புகிறேனோ அவ்வளவு அன்புடன் உன்னையும் விரும்புகிறேன். சர்க்கரையைக் காட்டிலும் உப்பே மனிதர்க்கு இன்றியமையாதது என்பதை யறியாது உன்னைத் துரத்தியதற்காக என்னை மன்னிப்பாயா?'' என்று கூறிக் கண்ணீர்விட்டான்.

காமாட்சியும் அவன் கணவனும் நந்தகோபாலனைத் தேற்றினர். பிறகு காமாட்சியின் கணவனுன அந்நாட்டரசன், தன் படைகளுடன் சென்று, நந்தகோபாலனது நாட்டை வென்று, அவனைத் திரும்பவும் அரசனுக்கினன். மூத்த பெண்கள் இருவரும் அவர்களுடைய கணவர்களும் நாட்டைவிட்டு இருந்த விடம் தெரியாது ஓடிவிட்டனர். காமாட்சியும் அவள் கணவனும் இன்பமாக வாழ்ந்தனர்.

புறம்	நடித்து	கரிக்கும்	வஞ்சகம்
அடக்கம்	தேற்றினர்	அகன்றன்	உட்கருத்து
தாராளமாய்	மார்க்கமாய்	வெளிப்பட்டு	தொலைந்தாள்

அருஞ்சொற்பொருள்

மார்க்கமாய் – வழியாய். கரிக்கும் – உப்பாயிருக்கும். உட்கருத்து – மனத்திலுள்ள எண்ணம்.

கேள்விகள்

1. இக்கதையைச் சுருக்கி இருபது வரிகளில் எழுது.

2. பின் வருபவை யாரால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டன ?

1. "உடனே என் நாட்டைவிட்டு வெளியே போய்விடு."

2. "ஐயோ! உப்புப் பண்டங்கள் ஒன்றுமில்லையா?"

பயிற்சி

I வாக்கியங்களிலமை:–கரி, அகல், உட்கருத்து, தொல்லை, வாய்விட்டு.

II எதிர்ப்பதம் கூறு:– ஆதி, அடக்கம், வெளியே, மெய், வெறுப்பு.

III மேலுஞ் சில நிறுத்தக் குறிகளை இப்பொழுது தெரிந்து கொள்ளுங்கள்:-

, இது **கால்புள்ளி** எனப்படும்.

(உ-ம்) நான் கடைக்குச் சென்று, வாழைக்காய், கத்தரிக்காய், மிளகாய் இவைகளை வாங்கினேன்.

; இது **அரைப்புள்ளி.**

(உ-ம்) நீ பெரும் பொய்யன்; திருடன்; பேராசைக்காரன்.

: இது **முக்காற்புள்ளி.**

" " இவை **மேற்கோள் குறிகள்.**

(உ-ம்) ஔவையார் கூறினார்: "ஆலயம் தொழுவது சால வும் நன்று."

IV பின்வரும் வாக்கியங்களில் தகுந்த நிறுத்தக் குறிகளை அமைத்து எழுது:-

காமாட்சி தந்தையிடம் வந்து தந்தையே முன்பு தாங்கள் கரும்பையும் சர்க்கரையையும்தானே விரும்பினீர்கள் இப்போது உப்பை ஏன் விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்டாள்.

11. திலகர்

ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பல தேசாபிமானிகளும் தேசத் தலைவர்களும் தோன்றுவதுண்டு. நம் இந்தியா தேசத்தின் விடுதலைக்காக அரிய தியாகங்கள் செய்த தேசத் தலைவர்களுள் **திலகர்** ஒருவர் ஆவார்.

இவரது முழுப் பெயர் **பால கங்காதர திலகர்** என்பதாம். இவர் மகாராஷ்டிரப் பிராமண வகுப்பிற் பிறந்தவர். இவர் பம்பாய் ராஜ்யத்திலுள்ள இரத்தினகிரி என்ற ஊரில் வசித்து வந்தார். இவரது தந்தையார் பெயர் இராமச் சந்திர திலகர். அவர் கல்வி இலாகாவில் மேற்பார்வையாளர் உத்தியோகம் வகித்து வந்தார். நம் திலகர் 1856-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதியில் அவரது புதல்வராய்ப் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே திலகர் கல்வியில் ஊக்கமும் கவனமும் செலுத்தி வந்தார். மெட்ரிகுலேஷன் பரிட்சை தேறிய பின், புனாவிலுள்ள டெக்கான் காலேஜில் சேர்ந்தார். 1876-ம் வருடம் பி. ஏ. பரிட்சையில் தேறினார். பின்பு சட்டப் பரிட்சைக்குப் படித்து அதிலும் வெற்றி

பெற்றார். இவரது பதினேழாவது வயதில் இவருடைய தந்தையார் காலமானார்.

திலகருக்கு இளமைப் பருவத்திலேயே தம் நாட்டின் மீதும் நாட்டு மக்கள் மீதும் அளவற்ற அன்பு உண்டாயிற்று. அது நாளடைவில் இவர் மனத்தில் வளரலா

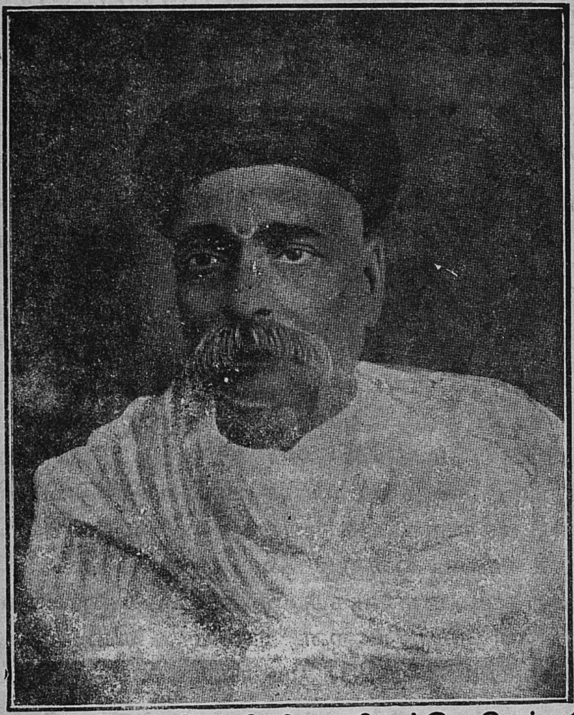

யிற்று. நம் தேச மொழிகளை விருத்தி செய்யவேண்டுமென்றும், அவைகளிலுள்ள பூர்விக ஏடுகளைப் பார்வையிட வேண்டுமென்றும் இவருக்கு அளவிலா ஆவல் தோன்றியது. தாமாகவே சம்ஸ்கிருத மொழியைக் கற்று, அதிலுள்ள கணித சாத்திரங்கள், சோதிட சாத்திரங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து, அவைகளிலுள்ள அரிய பெரிய உண்மைகளை நமக்கு வெளியிட்டார். திலகர் உத்தியோகப் பற்று அற்றவராயிருந்தார். ஆனால் நமது நாட்டில் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்ய, அளவு மிக்க ஊக்கங் காட்டி உழைத்து வந்தார்.

'வருந்திஞல் வாராததொன்றில்லை' என்பதற்கும், 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்பதற்கு மிணங்க, திலகர் பெருமானது உழைப்பினுலும், இவருடைய நண்பர்களிற் சிலரது உதவியினுலும், புனு நகரில் ஓர் ஆங்கிலக் கலா சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிறந்த கல்விமான்களுடன், போற்றத் தகுந்த முறையில் அக்கலாசாலையைத் திலகர் செவ்வனே நடத்திவந்தார். நகரம், நாடு, கல்வி இவை களை முன்னேறச் செய்யும் நோக்கங்கொண்ட சங்கங் களிலும், சபைகளிலும் இவர் கலந்து உழைத்து அவை களில் முதன்மை பெற்று விளங்கினுர்.

இவர் பல சமயங்களில் மக்களது கஷ்ட நஷ்டங்களைக் காணப் பொருதவராய் மனமுருகி, அவைகளை எளிதில் நீக்கத் தகுந்த முறைகளைத் தேடுவார். ஒரு சமயம் புனு நகரிலும், அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் பெரிய பஞ்சம் ஏற் பட்டது. நிலங்களில் சரியான விளைவு இல்லாமல், மக்கள் உணவுப் பொருள்களுக்காகத் தவித்தனர். அப்போது நம் திலகர், சர்க்காருக்கு அனேக மகசர்கள் தயார் செய்து அனுப்பியும், தாமே நேரில் போய்ப் பார்த்து ஒரு பண்டக சாலை ஏற்படுத்தியும் அப் பஞ்சத்தின் கொடுமையினின்று ஒருவாறு மக்களைக் காப்பாற்றினுர். 'கடலில் மூழ்கு பவனுக்குக் கட்டை ஒன்று கிடைத்தது' போல, பஞ்சத் தால் தவித்த குடிமக்களுக்கு இவர் உதவினுர். திலகரைப் போன்ற ஒரு பொது ஜன ஊழியர் கிடைத்ததுபற்றி, பம்பாய் ராஜ்ய மக்கள் பெரிதும் களிப்படைந்தனர்.

நாளடைவில் திலகரின் செல்வாக்குப் பெருகியது. இவரும் தேச சேவையில் ஈடுபடலாஞர். காங்கிரஸ் மகா சபையின் ஆரம்பத்தில் அதில் சேர்ந்து உழைக்கலாஞர். தமது நோக்கத்தையும், கொள்கையையும் வெளியிடும் பொருட்டு, மராட்டா, கேசரி என்னும் இரு பத்திரிகைகளை நடத்த ஆரம்பித்தார். அவைகளை அச்சிடவேண்டி, ஓர் அச்சுக்கூடத்தையும் ஏற்படுத்திஞர். அப்பத்திரிகைகளின் மூலம் இந்தியாவின் பூர்விக நிலைமை, தற்கால நிலைமை, எதிர்காலத்தில் இந்தியர் நடந்து கொள்ளவேண்டிய விதம், அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தம் முதலிய

வைகளைப் பற்றிப் பல அரிய கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிடலானார். அவைகளில் மராட்டா என்ற பத்திரிகை, இந்தியாவின் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, இந்திய மக்களைத் தட்டி எழுப்பியது.

"சுயராஜ்யம் எனது பிறப்புரிமை, அதை நான் அடைவேன்,'' என்பதுதான் இவரது கொள்கை. இவர் அநேக இடங்களில் இந்தியாவின் பெருமையையும் உரிமையையும் பற்றிப் பல சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். பண்டிதரும், பாமரரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் உபந்நியாசம் செய்யும் தன்மை வாய்ந்தவர் திலகர். இவ்வாறு பிரசங்கித்து வருங்கால், இவர் ராஜத் துரோகக் குற்றம் சாட்டப் பெற்று, சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இவர் சிறையில் இருந்த காலத்தில், பகவத்கீதையை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, அதன் மூலம் இந்தியாவின் பெருமையை உலகோர் அறியச் செய்தார். இவ்விதம் சிறையிலிருந்தபோதும் தேசத் தொண்டு செய்வதில் முனைந்த திலகர், சிலகாலம் கழித்து விடுதலையடைந்தார்.

பின்னர் இவர் இங்கிலாந்து சென்று, அங்குத் தம் தாய் நாட்டின் பெருமையை எடுத்துக் கூறலானார். அரிய பெரிய சொற்பொழிவுகள் பல செய்து, மிகவும் நாகரிகம் வாய்ந்த நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று என்று நிரூபித்தார். இவரது பிரசங்க வன்மையையும் சொற்பொழிவு ஆற்றும் அழகையும் கண்ட அந்நாட்டு மக்கள், இவரை மற்றும் சில பிரசங்கங்கள் செய்ய வேண்டினர். இவரும் அவ்வாறே, 'சுயராஜ்யம் இந்திய மக்களின் பிறப்புரிமை' என்பதைப் பற்றி ஆங்கிலேயருக்கு நன்கு விளக்கினார். பல ஆங்கிலேயர் இவரை ஒரு மகான் எனக் கொண்டாடினர். பின்னர் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்து, நாடெங்கும் சுற்றி, நம் நாட்டு மக்களுக்கு அரிய பிரசங்கங்கள் பல செய்யலானார். அந்நிய நாடுகளில் தாம் கண்ட சீர்திருத்தங்களையும், நற்பழக்கங்களையும் இந்தியருக்கு எடுத்துக்கூறி, அவர்களது கடமையைச் செய்யும்படி தூண்டினார்.

திலகர் இந்தியா வெங்கும் புகழ்ந்து கொண்டாடப் பெற்ற பெரிய தேசத் தலைவராய் விளங்கினார். சுதேச

சாமான்களையே வாங்கவேண்டும் என்று தீவிரமாய்ப் பிரசாரம் செய்துவந்தார். அதன் பயனாக சுதேசி இயக்கம் ஆரம்பமாயிற்று. திலகர் பலாத்காரத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில், 'அன்பினால் ஆகாத தொன்றில்லை,' 'அஹிம்சையே மேலான தர்மம்' என்னும் கொள்கைகளைச் செய்கையில் நடத்திக் காட்டிய காந்திப் பெரியார் இவரைச் சந்தித்தனர். இருவரும் கலந்து உரையாடினர். அதன்பின் திலகர் அஹிம்சா தர்மத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, காந்திப் பெரியாருடன் ஒத்து உழைக்கலாயினர். ஆனால் இவர்கள் இருவரும் ஒத்து உழைத்து அரிய காரியம் எதுவும் சாதிக்கும் முன்னரே, திலகர் மரணமடைந்தார். இவர் ஞாபகார்த்தமாக, இவருடைய நண்பர்களால் 'திலகர் நிதி' திரட்டப்பட்டு, கல்வி அபிவிருத்திக்காகவே செலவழிக்கப்பட்டது.

நாட்டுக்கும் நாட்டினருக்கும் சதா நன்மை செய்ய வேண்டு மென்பதே இவர் நோக்கம். இவரது விடா முயற்சியும், தேச பக்தியும் இந்தியர் என்றும் இவரை மறவாதிருக்கும்படி செய்துவிட்டது. இவரது அறிவும் ஆற்றலும் இன்றும் கொண்டாடப்படுகிறது. திலகர் நம் நாட்டுக்கே ஒரு திலகமாய் விளங்கியவர்.

சதா	முனைந்த	தீவிரமாய்
நிகழ்த்தினர்	இயக்கம்	வன்மை
திலகமாய்	பூர்விக	மகசர்கள்
ஆற்றலும்	சாத்திரங்கள்	அந்தோ
சாதிக்கும்	கல்விமான்	பண்டகசாலை
ஆற்றும்	பாமரரும்	செவ்வனே
உபந்யாசம்	பிரசாரம்	ஞாபகார்த்தம்
சாட்டப்பெற்று	பலாத்காரத்தில்	கொழுந்துவிட்டு

அருஞ்சொற்பொருள்

ஞாபகார்த்தம் - நினைவுக்காக. மகசர் - மனு, விண்ணப்பம். பாமரர் - சாதாரண மக்கள். செவ்வனே - நன்றாக. உபந்நியாசம் - சொற்பொழிவு.

கேள்விகள்

1. இலகருடைய இளம் பருவத்தைப் பத்து வரியில் எழுது.
2. இலகர் நம் நாட்டிற்குச் செய்த நன்மைகள் யாவை?
3. இலகரது சிறந்த சில வாக்கியங்களை எழுது.

பயிற்சி

I வாக்கியங்களிலமை :—ஸ்தாபி, சேவை, முனை, பாடுபடு, ஆற்றல்.

II எதிர்ப்பதம் கூறு :—பூர்விகம், பலாத்காரம், பாமரர், பிறப்பு, பொது.

III கல், மரம், சிறுவன், எலி, மனிதர்—இந்தச் சொற்கள் பொருள்களின் பெயர்களாகையால், பொருட் பெயர் எனப்படும். சென்னை, பாலைநிலம், முதலிய பெயர்கள் இடப் பெயர் எனப்படும். ஆண்டு, காலை, சித்திரை முதலிய பெயர்கள் காலப் பெயர் ஆகும். இலை, விரல், பூ, கை, கால் முதலிய பெயர்கள் சினைப் பெயர் எனப்படும். நன்மை, தீமை, செம்மை, வெண்மை, அன்பு, வெறுப்பு முதலிய பெயர்கள் பண்புப் பெயர் எனப்படும். ஓடுதல், புசித்தல், முதலியன தொழிற் பெயர் என்று சொல்லப்படும்.

எல்லாப் பெயர்ச் சொற்களும் இந்த ஆறுவகையுள் அடங்கும்.

IV பின் வருவன எவ்வகைப் பெயர்ச் சொற்கள்?

தேசம், இந்தியா, மக்கள், கல்வி, ஊழியர், சிறை, அழகு, கை, காய், முயற்சி.

12. உண்மையின் பெருமை

உண்மையே பேசலின் உயர்வை விளக்கியே
ஓர் கதை சொல்லுவேன் பாலர்களே!
திண்மையாய் நீங்கள் எல்லோரும் அதைக்கொண்டு
சிறந்து விளங்குவீர் சிலர்களே! 1

சோழவள நாட்டில் வேளாளர் ஜாதியில்
சுப்பிரமணியப் பிள்ளை என்றொருவர்
வாழ்வில் வறுமையில் மக்கள் ஐவரோடும்
வாழ்ந்திருந்தார் மிகத் தாழ்ந்திருந்தார். 2

ஆண்மக்கள் மூவரும் தம்மால் இயன்ற
அளவு முயன்று பணந்தேடவே
வீண்மக்க ளல்லாமல் பெண்மக்க ளிருவரும்
வீட்டில் உழைத்தனர் ஊக்கமுடன். 3

இவ்விதம் வாழ்ந்திடும் நாளில்ஓர் நாளையில்
எங்கும் நிறைந்தவ னின்செயலால்
எவ்விதமும் பாவம் செய்யாத சுந்தரம்
என்னும் முதல்மகன் வேலைசெய்த, 4

ஜவுளிகள் விற்றிடும் வணிகன் அந்த ஊர்
ஜமீன்தா ராயஓர் சீலரிடம்
'ஜவுளிகள் காட்டி வியாபாரம் செய்துவா
ஜாக்கிரதை' என்றனன் சுந்தரத்தை. 5

அவ்வாறே கொண்டுபோய் நூற்றைம்பது ரூபாய்
ஆகும் விலையென ஓர்புடவை
இவ்வாறே கூறி அவர் வாங்கிடச் செய்து
ஏகினனே சுந்தரம் கடைக்கு. 6

கடைக்கு வந்தபின் மூட்டையை அவிழ்த்துக்
காட்டிப் பணம் தரும் காலையிலே
நடத்தை சிறிதும் தவருத சுந்தரம்
நடுங்கியே இது சொல்லுகிருன். 7

" ஐயோ! என்ன சொல்வேன் நூறு ரூபாய் விலை
ஆகும் புடவையை நூற்றைம்ப தாய்ப்
பொய்யாய் விலை கூறி விற்றுவிட்டேன் அந்தப்
புண்ணிய வானிடம் போய் வருவேன்." 8

என்றதும் வியாபாரி, " என்னடா முட்டாளே!
இப்படி வந்த பெரும் பொருளை
ஒன்றும் அறியாது கொண்டு கொடுப்பேனென்
றுளறுகிருய் அடா பைத்தியமே!" 9

இப்படியே அவன் சொல்லியும் கேளாமல்
எழுந்து சுந்தரம் ஓடினதால்
அப்படியே அந்தப் பேராசைக் காரனும்
அவனைப் பின் தொடர்ந் தோடினனே. 10

புண்ணியவான் அந்த ஜமீன்தாரைக் கண்டு
புடவை விலையில் அதிகமதைக்
கண்ணிய மாகத் திருப்பிக் கொடுத்ததைக்
கண்டவர் ஆச்சரியப் பட்டனரே. 11

" ஐயா! என் குற்றத்தை மன்னித்து நீர் இதை
அங்கீகரிப்பீர்," என் றவனே சொல்லப்
" பையா! உனக்கே நான் தந்திடுவேன் இந்தப்
பணத்தைக் கொண்டுபோ," என்றனரே. 12

" வேண்டாம்," என்றே பையன் வெளியில் திரும்பிட
வியாபாரி அவனைக் கைப்பிடித்தே
" வேண்டாம் எனக்கினி ஓடிவிடு," என்றே
வெருட்டி விட்டானவன் சுந்தரத்தை. 13

தந்தையிடம் சென்று தான்செய்த செய்கையும்
தன் யஜமானனின் செய்கையையும்
சுந்தரம் சொல்லிடக் கேட்டவர் மகிழ்ந்து
துயரமே கொள்ளா திருந்தனரே. 14

செல்வச் சீமானந்தச் சிறுவன் சுந்தரம்
செவ்விய நடத்தை கண்டுவந்து
பல்வகையால் அவன் மேன்மை யுறும்படி
பதவியைத் தந்தவர் ஆதரித்தார். 15

பிள்ளைகளே! இவன் உண்மையைப் பேசியே
பெற்ற பெருமையைக் கண்டீர்களா!
கள்ளம் இல்லாமலே உண்மைதனைப் பேசி
கனமடைகுவீர் நீங்களுமே. 16

—நா. கனகராஜ ஐயர்.

அருஞ்சொற்பொருள்

இண்மை - உறுதி. சீலர் - ஒழுக்கமுள்ளவர். அங்கீகரிப்பீர் - ஏற்றுக்கொள்ளுவீர். செவ்விய - நேர்மையான.

கேள்விகள்

1. சுந்தரம் ஜமீன்தாரிடம் புடவை விற்றபொழுது என்ன தவறு செய்தான்?
2. சுந்தரம் புடவை விற்பதில் தான் செய்த தவற்றை எவ்வாறு திருத்திக்கொண்டான்?
3. சுந்தரத்தினுடைய கடை முதலாளி என்ன செய்தான்? ஜமீன்தார் என்ன செய்தார்?
4. இச் செய்யுளில் உள்ள கதையைச் சுருக்கி எழுது

13. பத்திரிகைச் செய்திகள்

(மௌன வாசிப்பு)

1. எட்டயபுரத்தில் பேய்மழை

மதுரை, அக் 9—

கோவில்பட்டி தாலூகாவில் எட்டயபுரத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் சென்ற 25 வருடங்களில் பெய்யாத கடுமையான மழை பெய்தது. 4 மணி நேரத்தில், மொத்தம் 6 அங்குலம் பெய்துள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இடியும் மின்னலும் தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருந்தன. பெருமழையால், கூரை போடப்பட்ட வீடுகளும் கடைகளும் இடிந்து விழுந்தன. தோட்டிகள் குடியிருக்கும் குடிசைகள் வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டன. சாலை ஓரத்திலிருந்த மரங்கள் பல, வேரோடு பெயர்ந்து விழுந்ததால், பல இடங்களுக்குப் பஸ் போக்குவரத்து தடைப்பட்டது.

கோழிகள், நாய்கள், பன்றிகள் ஏராளமாகக் கொல்லப்பட்டபோதிலும், மனித உயிருக்கு ஏதும் ஆபத்து ஏற்படவில்லை. கோவில்பட்டி தாலூகா முழுவதிலும் பெய்ததாகக் கூறப்படும் இம்மழை, நெல் சாகுபடிக்குப் பெரிதும் உதவியாயிருக்குமென்று கருதப்படுகிறது.

2. கம்பன் கலைக் கோவிலுக்குக் கவர்னர் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டினர்

தஞ்சை, அக் 10—

கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் கலைக் கோவில் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டு விழா இன்று கம்பன் பிறந்த ஊராகிய திருவழுந்தூரில் (தேரழுந்தூர்) கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

கவர்னர் ஸ்ரீ ஸ்ரீபிரகாசா தமக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியம் எனச் சொல்லிக் கலைக் கோவிலுக்கு அஸ்திவாரக் கல் நாட்டினர்.

கம்பன் நினைவுக் கழகக் கமிட்டித் தலைவர் ஸ்ரீ வி. ரங்காச்சாரி, கவர்னரை வரவேற்று, அஸ்திவாரக் கல் நாட்

டும்படி கேட்டுக்கொண்டு, தமது உரையில் இந்த ஸ்தல மாகாத்மியத்தைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்தார்.

உடல் உரம் பெற உணவு ஊட்டுவது தஞ்சை ஜில்லா. உடல் உரத்தோடு உளம் உரம் பெறக் கவியரசன் கம்பனைக் கொடுத்ததும் தஞ்சை ஜில்லாதான். தஞ்சை ஜில்லாவிலே, மாயூரத்தை அடுத்துள்ள குற்றாலத்தின் தெற்கே மூன்று மைல் தொலையிலே, திருமங்கையாழ்வார் பாடியுள்ள ஆமருவியப்பன் காட்சியளிக்கும் தேரழுந்தூர் என்னும் திருப்பதியிலே, தெவிட்டாத தெள்ளமுது எனக் கற்றோரும் மற்றோரும் போற்றும் இராமாயண காவியத்தை அளித்த கம்பன் பிறந்தான்.

கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் பிறந்த ஊரிலே இந்தக் கலைக் கோவில் நிர்மாணிக்கப் பெறுவது பெரிதும் பொருத்தமே. இதற்கு ஆமருவிப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்து தர்ம கர்த்தாக்கள் பெருந்தொகை உதவ இசைந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புனித கைங்கர்யத்துக்குத் தமிழ் அன்பர்களும் தங்கள் காணிக்கையைச் செலுத்தக் காத்திருக்கிறார்கள்.

புனித	பாக்கியம்	கைங்கரியம்
ஸ்தலம்	மாகாத்மியம்	கோலாகலம்
சாகுபடி	காணிக்கை	அஸ்திவாரக்கல்

அருஞ்சொற்பொருள்

சாகுபடி - பயிரிடுதல். அஸ்திவாரக்கல் - கட்டடத்திற்குச் சுவர் எழுப்ப முதலில் நடப்படும் கல். கோலாகலம் - கொண்டாட்டம், ஆடம்பரம். பாக்கியம் - நல்லதிருஷ்டம். ஸ்தலம் - இடம். மாகாத்மியம் - பெருமை. புனித - தெய்வீகமான, சுத்தமான. காணிக்கை - தெய்வம் முதலியவற்றிற்குச் செலுத்தப்படும் பொருள். கைங்கரியம் - ஊழியம்.

பயிற்சி

I முதல் செய்தியை மௌனமாகப் படித்துவிட்டு, மழையினால் ஏற்பட்ட சேதங்களைப்பற்றி எழுது.

II இரண்டாம் செய்தியைப் படித்துவிட்டு, தஞ்சை, தேரழுந்தூர் ஆகியவற்றின் பெருமைகளைப்பற்றிச் சில வாக்கியங்கள் எழுது.

III கம்பன் கலைக் கோவிலை நிர்மாணிக்க எவ்வழிகளில் நிதி கிடைக்கும்?

14. தபால் கடிதத்தின் பயணம்

நம்மைத் தேடி வருபவர்களில், நாம் மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பவர் தபால்காரரே. நம் வீட்டுக்கு ஒரு கடிதமோ, நாம் எதிர்பார்க்கும் ரிஜிஸ்தர் பொட்டணமோ வந்துவிட்டால் நமக்கு எத்துணை மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது! நூற்றுக் கணக்கான மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் எழுதப் பட்டுத் தபால் ஆபீசில் சேர்க்கப்பட்ட ஒருகடிதம் தவருமல் நமக்கு வந்து சேருவது வியத்தற்குரியதல்லவா? இது எவ்வாறு இயலுகிறது?

ஒரு தபாலாபீசில் போடப்படும் கடிதங்கள் அவை போக வேண்டிய திசையை ஒட்டிப் பிரிக்கப்படும். ஒரே திசையில் செல்ல வேண்டிய கடிதங்கள் எல்லாம் ஒரு பையில் போட்டுக் கட்டப்பெற்று, ரயில் வண்டியிலுள்ள தபால் வண்டியில் கொடுக்கப்படும். இந்த வண்டியிலுள்ள தபால் ஊழியர்கள் பையை அவிழ்த்து அதில் உள்ள கடிதங்களை ஊர் ஊராகப் பிரிப்பார்கள். ரயில் வண்டி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே இந்த வேலை நடைபெறுகிறது. விலாசத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள ஊரை மட்டும் பார்த்து, அந்த ஊருக்கு உரிய சிறு அறையில் கடிதத்தைப் போடுவார்கள்.

ரயில் வண்டி ஒவ்வொரு ஊரிலும் நிற்கும்பொழுது அந்த ஊருக்கு உரிய அறையிலுள்ள கடிதங்கள் எல்லாம் எடுத்து ஒரு பையில் போட்டுக் கட்டப்பட்டு அங்கே கொடுக்கப்படும். தபால் பை அந்த ஊரிலுள்ள தபாலாபீசை அடையும். அங்கே தபால் ஊழியர்கள் கடிதங்களை எடுத்துப் பிரித்து, விலாசதார்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள். ஒரு பெரிய ஊருக்குச் சுற்றுப் புறத்திலிருக்கும் கிராமத் தபாலாபீசுகளுக்கு அந்த ஊரிலிருந்தே கடிதங்கள் அனுப்பப்படும்.

சில சமயங்களில் கடிதங்கள் விலாசதாருக்குப் போய்ச் சேரத் தாமதமாகிறது; ஒருவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கடிதம் வேறொருவருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படித்

தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு விலாசம் சரியாகவும் தெளிவாக வும் எழுதப்படாததே பெரும்பாலும் காரணமாகும்.

ஒரு கடிதத்துக்குரிய தபால் ஸ்டாம்புகளை ஒட்டி, அனுப்ப வேண்டும். தபால் ஸ்டாம்புகள் ஒட்டாமலோ குறைந்த மதிப்புள்ள தபால் ஸ்டாம்புகளை ஒட்டியோ கடிதம் அனுப்பக்கூடாது. விலாசத்தைத் தெளிவாக மையினால் எழுத வேண்டும்.

விலாசத்தைப் பின் வரும் முறையில் எழுத வேண்டும். முதலில் விலாசதார் பெயரும் அவருடைய வேலையும், பிறகு அவர் வசிக்கும் வீட்டு இலக்கமும் தெருவும் எழுத வேண்டும். பெரிய எழுத்துக்களில் அவர் வசிக்கும் ஊரின் பெயரை எழுத வேண்டும்; அந்த ஊரில் தபால் நிலையம் இல்லாவிடில், அந்த ஊருக்குரிய தபால் நிலையம் எங்குள் ளதோ அந்த ஊரின் பெயரைப் பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதினால், ஊர்வாரியாகப் பிரிப்பவர்களின் வேலை எளி தாகும். தேவையாயிருந்தால், ஜில்லாவின் பெயரையும் ராஜ்யத்தின் பெயரையும் எழுதுவது நல்லது.

விலாசத்தை நெருக்கமாக எழுதாமல், வரிக்கு வரி இடம்விட்டு எழுதுதல் நல்லது. ஒரு விலாசதார் இடம் மாறி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டால், அவருடைய புதிய விலாசத்தை எழுதுவதற்கு இது வசதியாயிருக்கும். கடிதத்தைத் தபாலில் போடுமுன், சரியான மதிப்புள்ள ஸ்டாம்புகள் ஒட்டப்பட்டுள்ளனவா, உறை நன்றாக ஒட்டப் பட்டிருக்கிறதா, சரியான விலாசம் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்.

ரிஜிஸ்தர்	**விலாசதார்**	**இலக்கம்**
பொட்டணம்	**தெளிவாக**	**தபால் நிலையம்**
இயலுகிறது	**ஸ்டாம்பு**	**மதிப்புள்ள**

அருஞ்சொற்பொருள்

ரிஜிஸ்தர் - பதிவுசெய்தல். **இயலுகிறது** - முடிகிறது. **தெளி வாக** - நன்கு விளங்கும்படி. **ஸ்டாம்பு** - 'தபால்தலை'. **இலக்கம்** - **எண்ணிக்கை**. **மதிப்புள்ள** - விலையுள்ள.

கேள்விகள்

1. தபாலாபீசில் போடப்படும் கடிதங்கள் எவ்வாறு பிரிக்கப் படுகின்றன? ரயில் வண்டியில் கடிதங்கள் எப்படிப் பிரிக்கப்படுகின்றன?
2. தபாலாபீசு இல்லாத கிராமங்களுக்கு எவ்வாறு தபால் கடிதங்கள் போய்ச் சேருகின்றன?
3. விலாசம் எந்த முறையில் எழுதப்பட வேண்டும்?

பயிற்சி

I மாதிரியில் காட்டப்பட்டிருப்பது போல் சொற்களைச் சேர்த்து எழுது.

வியத்தற்கு	+ உரியது	=	வியத்தற்குரியது.
புசித்தற்கு	+ இனிமை	=	
செய்தற்கு	+ எளிது	=	
மருந்து	+ எல்லாம்	=	
விருந்து	+ உணவு	=	
பட்டு	+ ஆடை	=	

II பின் வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள பெயர்ச் சொற்களை எழுதி அவை என்ன வகைப் பெயர்கள் என்றும் எழுது :-

1. முருகன் நேற்று வண்டியிலிருந்து விழுந்தபொழுது அவனது கை ஒடிந்தது.

2. நீ இப்பொழுது ஊருக்குச் செல்லல் தவறாகும்.

3. நேர்மையும் அன்பும் மனிதர்க்குரிய பண்புகளாம்.

15. சரோஜினி தேவியார்

ஔவையார், ராணி மங்கம்மாள், ஆண்டாள், மீரா பாய், ஜான்ஸி ராணி, முதலியோரைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர்களா? இவர்களெல்லாரும் சரித்திரப் புகழ் பெற்றவர்கள். ஔவையார் ஒரு பெரும் புலவர்; ராணி மங்கம்மாள் ஒரு சிறந்த அரசி. மீராபாயும் ஆண்டாளும் தெய்வ பக்தியில் ஒப்பற்றவர்கள்; ஜான்ஸி ராணி ஒரு வீர மாது. இம்மாதரசிகளைப் போல் சரித்திரப் புகழ் பெற்றவர் சமீபத்தில் வாழ்ந்திருந்த சரோஜினி தேவியார் ஆவர்.

சரோஜினி தேவியார் 1879–ல், ஹைதராபாத் சமஸ்தானத்தில் உத்தியோகம் செய்துவந்த அகோரநாத் சட்டோபாத்தியாயர் என்பவருடைய புதல்வியாராகப் பிறந்தார். இளமையில் நன்கு கல்வி கற்றார். ஆங்கிலத்தில் இவருக்குப் பெரும் புலமை ஏற்பட்டது. அம்மொழியில் பல பாடல்களையும், நாடகங்களையும் எழுதினார். இங்கிலாந்துக்குச் சென்று மூன்று ஆண்டுக் காலம் கல்வி பயின்றபின் நம் நாடு திரும்பினார்.

இந்தியா திரும்பிய பிறகு சரோஜினி தேவியார் டாக்டர் கோவிந்தராஜுலு நாயுடு என்பவரை மணந்து கொண்டு இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டார். ஆனால் அவரது மனம் நாட்டின் விடுதலைக்காகவும் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபட விரும்பியது.

மகாத்மா காந்தியடிகள் நம் நாட்டின் சுதந்திரத்திற் காக அறப்போர் தொடங்கினர். அவரையே தம் அரசியல் குருவாகக் கொண்ட சரோஜினி தேவியாரும் அப்போரில் ஈடுபட்டார். தேசீய காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டங்களுக்குச் சென்று, அச்சபையின் கட்டளைகளை மக்களுக்கு எடுத் துரைத்து தேசத் தொண்டு செய்தார். அவருடைய சொற் பொழிவுகள் மக்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்தன.

1925–ம் ஆண்டில் கான்பூர் நகரில் கூடிய காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டத்திற்கு சரோஜினி தேவியாரே தலைவரா னர். அப்பொழுது இவர் செய்த சொற்பொழிவு சுருக்கமாக வும் அழகாகவும் மக்களுக்குத் தம் கடமைகளை எடுத்து ரைப்பதாகவும் அமைந்தது. அறப்போர்களில் ஈடுபட்ட இவர் பலதடவை சிறைவாசமும் அனுபவித்தார்.

1947–ல் நம் பாரதநாடு சுதந்திர நாடாயிற்று. ஜவா ஹர்லால் நேருவின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபை நம் நாட்டு நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றது. அப் பொழுது நம் நாட்டின் உட்பிரிவுகளான பல ராஜ்யங் களுக்கு இந்தியர்களே கவர்னர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். சரோஜினி தேவியார் உத்தரப் பிரதேசம் என்ற ராஜ்யத் தின் கவர்னராக நியமனம் பெற்றார். கவர்னருக்கு உரிய கடமைகளை இவர் நன்கு நிறைவேற்றினர். அக்காலத்தில் இந்து–முஸ்லிம் கலகங்கள் சில நிகழ்ந்தன. இவை பரவா மல் தடுப்பதிலும் இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் ஒற்றுமை யாக வாழவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்துவதிலும் சரோஜினி தேவியார் அளவிடற்கரிய தொண்டு செய்தார்.

உத்தரப் பிரதேச கவர்னராக இருக்கும்பொழுதே 1949–ம் ஆண்டில் சரோஜினி தேவியார் காலமானர். இவ ருடைய மறைவுக்காக நம் நாட்டு மக்களும் தலைவர்களும் பெரிதும் வருந்தினர்கள்.

சரோஜினி தேவியாருடைய அறிவு ஆற்றல்கள் பல துறைகளில் சிறந்து விளங்கின. ஆங்கில மொழியில் இவர் இயற்றிய கவிதைகளும், நாடகங்களும் மிகச் சிறந்தவை என்று ஆங்கிலப் புலவர்களும் புகழ்கின்றனர். ஆனல் இத் துறையிலேயே அவர் தம் உழைப்பு முழுமையும் செலவிட

வில்லை. நம் நாட்டு விடுதலைக்காகவே அவர் தமது வாழ் நாட்களைக் கழிக்க உறுதி பூண்டபிறகு, இலக்கியத் துறையில் அவரது கவனம் குறைந்துவிட்டது.

நம் நாட்டு விடுதலைப் போருக்குத் தலைமை வகித்தவர் காந்தியடிகள். அவருக்கு உறுதுணைவராயிருந்த சில தலைவர்களில் சரோஜினி தேவியாரும் ஒருவராவார். ஆகையால் நம் நாட்டு வரலாற்றில் இவருடைய பெயரும் புகழும் நிலைத்து நிற்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

வீரமாது	**அறப்போர்**	**நியமனம்**	**உறுதுணை**
பெரும்புலமை	**ஒப்பற்ற**	**அவசியம்**	**ஐயமில்லை**
இல்வாழ்க்கை	**கவர்னர்**	**அளவிடற்கரிய**	**மறைவு**

அருஞ்சொற்பொருள்

பெரும்புலமை—மிகுந்த கல்வியறிவு. இல்வாழ்க்கை—குடும்ப வாழ்க்கை. பாடுபட—உழைக்க. அறப்போர்—அஹிம்சையையும் உண்மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட போர். காங்கிரஸ்—மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கூட்டம். கவர்னர்—ராஜ்யத்தின் அரசாங்கத் தலைவர். நியமனம்—பதவியில் அமர்த்துதல். வற்புறுத்தி—கட்டாயப் படுத்தி. அவசியம்—இல்லாமல் முடியாத நிலைமை. அளவிடற்கரிய—அளக்கமுடியாத. மறைவு—மரணம்.

கேள்விகள்

1. சரோஜினி தேவியாரின் இளமைப் பருவத்தைப்பற்றி ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுது.
2. சரோஜினி தேவியார் நம் நாட்டு விடுதலைக்காகச் செய்த தொண்டுகளைப் பற்றி ஒரு சிறு கட்டுரை எழுது.
3. சரோஜினி தேவியார் எத்துறைகளில் சிறந்து விளங்கினார்?

பயிற்சி

I எதிர்மொழிகளை எழுது:—

இளமை; சுதந்திரம்; நிறைவு.

II மாதிரியில் காட்டியுள்ளது போல், சொற்களைப் பிரித்து எழுது:—

அறப்போர் = அறம் + போர்
மரப்பலகை =
மறப் பண்பு =
சனக் கூட்டம் =
தினக் கூலி =
இனப் பூசல் =

III பெயர்ச் சொற்களெல்லாம் இரு திணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மக்களையும் தேவரையும் குறிக்கும் பெயர்கள் உயர் திணைப் பெயர்கள் என்று சொல்லப்படும். பிற பெயர்கள் எல்லாம் அஃறிணைப் பெயர்கள் எனப்படும். (திணை என்பதற்கு, குலம் அல்லது சாதி என்பது பொருள்.)

(உ-ம்) (i) சாத்தன், செங்குட்டுவன், மக்கள், தேவர்கள், இந்திரன், இவை உயர்திணைப் பெயர்கள்.

(ii) மரம், கல், எந்திரம், மாடு, நாய், யானை—இவை அஃறிணைப் பெயர்கள்.

IV பின்வரும் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும் என்ன திணை?

புள், புல், தச்சர், கடவுள், வீடு, பழம், மாமன், சபை, மரணம், பிறப்பு.

16. மாதிரிக் கடிதங்கள்

I புத்தக வியாபாரிக்கு

ஆண்டார் தெரு,
திருச்சிராப்பள்ளி,
10-10-'54.

மாக்மில்லன் கம்பனி,
சென்னை.

ஐயா,

தங்கள் கம்பனியில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள (i) ஆங்கிலப் பேரகராதியில் ஒரு பிரதி, (ii) மெட்றிகுலேஷன் வகுப்புக்கு உரிய பௌதிகமும் ரசாயனமும் என்ற நூலில் ஒரு பிரதி ஆகிய இரு புத்தகங்களையும் வி. பி. பி-யில் மேற்கண்ட எனது விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வி. பி. பி-யில் அனுப்புவதற்கு அதிகச் செலவாகுமென்று தங்களுக்குத் தோன்றினல், புத்தகங்களின் விலையை முன் பணமாக அனுப்பி விடுகிறேன்; தாங்கள் புத்தகங்களை ரயில்வே பார்சலாக அனுப்பி விடலாம். தங்கள் பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,
கமலக் கண்ணன்.

II நகர சுகாதார அதிகாரிக்கு

பொன்னப்ப சந்து,
சென்னை-5,
1-11-'54.

நகர சுகாதார அதிகாரி,
சென்னை.

ஐயா,

நான் குடியிருக்கும் தெருவின் சுகாதார நிலை மிகவும் மோசமாக இருப்பதைத் தங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எங்கள் தெருவில் இரண்டு இடங்களில்தான் குப்பைகளைக் கொட்டி வைக்கும் தொட்டிகள் இருக்கின்றன. பெரும்பான்மையான வீட்டுக்காரர்கள் தங்கள் வீட்டு வாயில்களில் குப்பைகளைக் கொட்டி விடுகிறார்கள். வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்களே இந்தக் குப்பைகள் அப்புறப்படுத்தப் பெறுகின்றன. சாக்கடைகள் நன்கு அமைக்கப்படாததால், தெருவெங்கும் கழிவு நீர் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. மல ஜலங்களும் பல இடங்களில் கழிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் இத்தெருவில் வாழ்வோரின் உடல் நலம் மிகவும் கெட்டுவிடும் என்பது திண்ணம்.

ஆகையால், தாங்கள் அன்பு கூர்ந்து எங்கள் தெருவைப் பார்வையிட்டு, அதைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,
சீவகன்.

பார்சல்	**கம்பனி**	**பிரசுரிக்க**
ஆவன	**கழிவுநீர்**	**பௌதிகம்**
மோசம்	**ரசாயனம்**	**அப்புறப்படுத்து**

அருஞ்சொற்பொருள்

கம்பனி - கூட்டு வியாபாரம். பிரசுரிக்க - (புத்தகம்) வெளியிட. பௌதிகம், ரசாயனம் - விஞ்ஞானப் பிரிவுகள். பார்சல் - தபால், அல்லது ரயில் மூலம் அனுப்பப்படும் பொட்டணம். மோசம் - இழிநிலை. அப்புறப்படுத்து - நீக்கு. ஆவன - வேண்டுவன.

பயிற்சி

I உன் தேவைக்கான சில புத்தகங்களை அனுப்புமாறு அயலூரிலுள்ள ஒரு புத்தக வியாபாரிக்குக் கடிதம் எழுது.

II உன் தெருவிலுள்ள சிலர் உன்னைப் பயமுறுத்துவதாகவும், அவர்களை எச்சரிக்க வேண்டுமென்றும் போலீசு அதிகாரிக்கு எழுது.

III உயர்திணைப் பெயர்ச்சொற்கள் மூன்று பால்களாகப் பிரிக்கப்படும் :

1. ஆண்பால் பெயர்கள் ஆண்களைக் குறிக்கும் :—

செங்குட்டுவன், நெடுஞ்செழியன், கண்ணன், மாமன், தம்பி.

2. பெண்பால் பெயர்கள் பெண்களைக் குறிக்கும் :—

ஔவை, ஆண்டாள், மங்கை, தாய்.

3. பலர்பால் பெயர்கள் பலரைக் குறிக்கும் :—

மக்கள், பிள்ளைகள், பெரியோர், பெற்றோர்.

அஃறிணைப் பெயர்கள் இரண்டு பால்களாகப் பிரிக்கப்படும் :—

1. ஒன்றன்பால் பெயர்கள் அஃறிணையில் ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் :—குதிரை, கல், மரம், அது.

2. பலவின்பால் பெயர்கள் அஃறிணையில் பல பொருள்களைக் குறிக்கும் :—குதிரைகள், கற்கள், மரங்கள், அவை.

IV பின் வரும் வாக்கியத்திலுள்ள பெயர்ச்சொற்களுக்குத் திணையும் பாலும் சொல்லு :—

அந்த ஊர்க் குடியானவர்களில் ஒருவனுன முருகன் தன் மனைவி மக்களுடன் தேசத் தொண்டில் ஈடுபட்டுத் தன் உடைமைகளை எல்லாம் நாட்டிற்கே செலவழித்தான்.

17. மனுச் சோழன்

சோழ நாட்டிலே திருவாரூர் என்ற நகரைத் தலை நகராகக் கொண்டு மனுவேந்தன் செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். அம்மன்னன் 'தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்களை யும்' காத்து வந்தான். தன் நாட்டில் வாழும் குடிகட்கெல் லாம் கண்போல் விளங்கி வந்தான். நீதி சிறிதும் தவறாத வனாய்ச் சிறந்து விளங்கினான். இத்தகைய அரசனுக்குப் பல ஆண்டுகள் புத்திரப்பேறு இல்லாதிருந்தது. அதனால் மன்னன் மனம் வருந்தி, பற்பல தான தருமங்கள் செய்து, பல நோன்புகள் நோற்று வந்தான். அதன் பயனாக அவனது மனைவி ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றாள். அதனால் அவன் அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தான்.

இவ்வாறு தெய்வத் திருவருளால் தோன்றிய அக் குழந்தைக்குப் பெற்றோர் வீதி விடங்கன் எனப் பெயரிட்டு, நன்கு வளர்த்து வந்தனர். தக்க பருவம் வந்ததும் அவ் வரசிளங் குமரன் நல்லாசிரியரை யடுத்துப் பல கலைகளை யும் பயில்வானாயினன். அரசர்க்குரிய எல்லாக் கலை களையும் கற்றுத் தேர்ந்து, 'தந்தைக் கேற்ற தனயன் இவனே' யென யாவரும் கொண்டாடும் வண்ணம் நடந்து வந்தான். இவ்வாறு வாழ்ந்து வருகையில் ஒரு நாள் வீதிவிடங்கன் தந்தையின் அனுமதி பெற்று, தியாக ராசப் பெருமானை வணங்கிவரச் சென்றான். அரண்மனையி னின்றும் மந்திரிகள், பிரதானிகள், சேனை வீரர்கள் முதலி யோர் சூழ்ந்து வரத் தேரின் மீதேறி வீதிவழியே சென் றான். அரசகுமாரனைக் கண்ட நகரத்தாரும் மகிழ்ந்தனர்.

இங்ஙனம் அரச குமாரனது தேர் சென்று கொண் டிருக்கும்போது, 'இளங்கன்று பயமறியாது' என்றபடி ஒரு பசுங் கன்று துள்ளிக் குதித்துத் தேர்க்காலில் அகப் பட்டு உடல் நசுங்கி உயிரிழந்தது. இது கண்ட இள வரசன் திகைப்புற்றுத் தேரைவிட்டுக் கீழே இறங்கிக் கன்றை நோக்கினன். அவ்வமயம் கன்றைப் பிரிந்த தாய்ப் பசு அங்கு ஓடி வந்து, தன் கன்றின் நிலையைக் கண்டு அலறிக் கண்ணீர் உதிர்த்தது. இக் காட்சியைக்

கண்ட இளவரசன், மனம் வருந்தி, " என்னே ! இன்று யான் செய்த செயல்! இறைவனைத் தரிசிக்கப் புறப்பட்ட சமயத்தில் இவ்விடையூறு நேர்ந்ததே! அநியாயமாய் ஓர் உயிரை யழித்தேனே! என் குலச் சிறப்பு ஒழிந்ததே! இனி யான் என் செய்வேன்?'' என்று புலம்பினான். பின்னர் இப் பழியை ஒழிக்க வழி தேடல் வேண்டும் என்று மனந் துணிந்து, அறமுறை யறிந்தோரைக் காணச் சென்றான்.

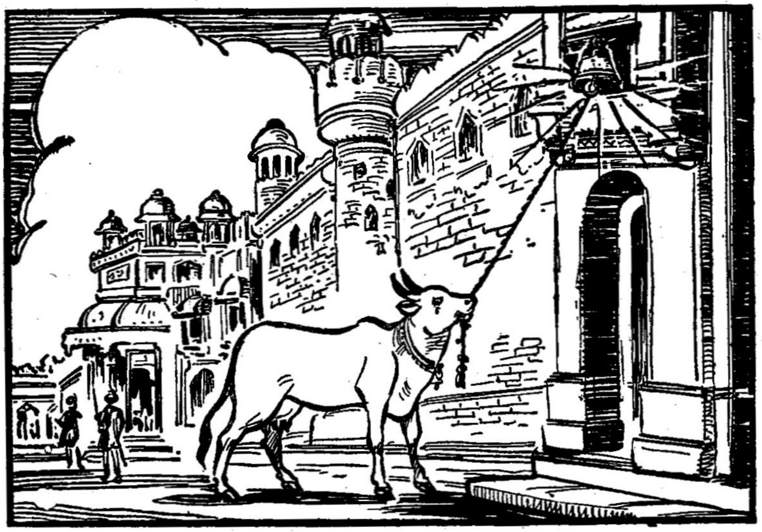

தன் உயிரினும் சிறந்த கன்றை யிழந்த தாய்ப் பசுவோ தன் துயர் பொறுமல் கண்ணீருடன் மனு வேந்தனது அரண்மனை வாயிலையடைந்து, அங்கிருந்த ஆராய்ச்சி மணியின் கயிற்றைத் தன் வாயினால் இழுத்து அடித்தது. தன் ஆட்சியில் ஒரு நாளும் கேட்டறியா ஆராய்ச்சி மணியோசையைச் செவியுற்ற மனுவேந்தன், ஓடோடியும் வந்து அரண்மனை வாயிலையடைந்தான். அடைந்ததும் மணியடித்த மானிடர் எவரையும் காணாது, அங்கிருந்த வாயிற்காவலரை நோக்கி, "மணியை அடித்தது யார்?'' என வினவினான். காவலரும் தலை வணங்கி, "அரசே! இதோ நிற்கும் இப்பசுவே மணியை அடித்தது,'' என்று கூறினர். அது கேட்ட வேந்தன்,

"வாயில்லாப் பிராணியாகிய இப் பசுவிற்குத் துன்பம் விளைத்தவர் யாவரோ? இதற்கு நேரிட்ட துன்பந்தான் யாதோ?" என்று விசாரணை செய்யப் புகுந்தனன்.

அப்போது அங்கு வந்த மந்திரிகளுள் ஒருவர், வீதியில் நடந்த விபத்தைக் கூறினர். அரசனும், 'நெருப்பில் விழுந்த புழுப்போல்' துடித்தான். "அந்தோ! எனது குலப் பெருமைக்கே தீராப் பழி நேர்ந்து விட்டதே! புத்திரனால் ஏற்பட்ட இப் பழியை எப்படிப் போக்குவது? இப் பசுவின் துயரத்தை எப்படித் தீர்ப்பது?" என்று கூறி மனம் வருந்தினன். அது கேட்ட மந்திரிகள், "அரசே! சென்றதை எண்ணி மனம் வருந்துவதால் என்ன பயன்? தரும சாஸ்திரங்களிலே பசு வதை செய்ததற்கு விதித்திருக்கும் பரிகாரத்தைச் செய்வதே முறை," என்று கூறினர். அம்மொழிகளைக் கேட்ட மன்னன், "மந்திரிகளே! நீங்கள் கூறும் நியாயம் பொறுத்தமற்றது. பரிகாரம் செய்வதனால் பழி நீங்கி விடுமோ? கன்றை யிழந்து தவிக்கும் பசுவின் துயரமும் இதனால் தீருமோ? தன்னாலும் தன் பரிவாரங்களாலும் பகைவர்களாலும், திருடர்களாலும், வனமிருகங்களாலும் தன் குடிமக்களுக்கு யாதொரு வருத்தமும் நேராவண்ணம் காக்க வேண்டுவது அரசனது கடமையல்லவோ? உயிர்க்குயிர் வாங்குதலே மனுநீதியாகும். ஆதலின் பசுங்கன்று, எவ்வாறு இறந்ததோ, அவ்வாறு என் மகனைக் கொன்றாலே இப்பழி தீரும்," என்று கோபத்துடன் கூறினன்.

இது கேட்ட அமைச்சர் திடுக்குற்று, "அரசே! அற்பப் பிராணியாகிய இக்கன்றின் பொருட்டு அரச குமாரனைக் கொல்லத் துணிவது முறையாகாது," என்றனர். இதைக் கேட்ட மனுவேந்தன், "மந்திரிகளே! நீங்கள் குடிகட்கொரு விதம், கொற்றவர்க்கொரு விதம் என்றும், பிராணிகட்கொரு முறை, மானிடர்க்கொரு முறை என்றும் நியாயமின்றிக் கூறத் துணிந்தீர்கள். அற்பப் பிராணியாயினும் இதுவரை எப்பசுவேனும் இவ்விதம் ஆராய்ச்சி மணியை அடித்துள்ளதோ? கன்றிழந்த பசு கதறுவது போலவே நானும் என் மகனை யிழந்து தவித்தலே நியாயமாம்," என்று சினந்து கூறினன்.

மன்னனது தீர்மானத்தை யறிந்த மந்திரிமார் மேற்கொண்டு யாதொன்றும் கூறத் துணிந்திலர். பிறகு அரசன் ஒரு மந்திரியை அழைத்து, "கன்று இறந்த இடத்திலேயே என் மகனைத் தேர்க்காலில், இட்டுக் கொல்க," என்று கட்டளையிட்டு அனுப்பினான். அவ்வமைச்சனோ, அக்கொடுஞ் செயல் புரிய மனமில்லாது, தன் உடைவாளால் தன் உயிரையே மாய்த்துக்கொண்டான். இச்செய்தியைக் கேட்ட அரசன் மிகவும் வருந்தித் தானே தன் மகனைத் தண்டிக்கத் தேரேறிப் புறப்பட்டான். 'தன் குலத்தை விளக்க வீதிவிடங்கன் ஒரு தவப் புதல்வனே யிருக்கின்றான்' என்பதைச் சிறிதும் கருதாது, தரும நெறிப்படி கடமையைச் செய்வதே நீதியென மனந்துணிந்து, தன் மைந்தன் மார்பின்மேல் தேர்ச் சக்கரம் செல்லுமாறு தேரைச் செலுத்தினான்.

அரசனின் இவ்வருஞ் செயலைக் கண்ணுற்ற குடிகள் கண்ணீர் விட்டனர். அக்கணமே தியாகராசப் பெருமான் திருவருளால், உயிரிழந்த கன்றும், மந்திரியும், இளவரசனும் உயிர் பெற்றெழுந்தனர். பசுங்கன்றும், "அம்மா!" என்று கதறிக்கொண்டு தன் தாயிடம் ஓடி நின்றது. பசுவும் கன்றைத் தழுவி நின்றது. வீதிவிடங்கனும் தன் தந்தையின் பாதம் பணிந்து நின்றான். இவ்வாறு நீதி வழுவாது நெறி முறையில் நின்ற மனுவேந்தன் புகழ் இன்றும் ஓங்கி நிற்கின்றது.

வதை	பரிகாரம்	அறமுறை	செவியுற்ற
நோன்பு	ஆராய்ச்சிமணி	நோற்று	மன்னுயிர்
பிரதானி	அரசிளங்குமரன்	மகவு	தனயன்

அருஞ்சொற்பொருள்

நோன்பு-விரதம். **பிரதானி**-மந்திரி, பிரபு. **வதை**-கொலை. **நோற்று**-விரதம் அனுட்டித்து. **ஆராய்ச்சிமணி**-விசாரணை வேண்டுமென்பதைத் தெரிவிக்கும் மணி. **அறமுறை**-நீதிமுறை. **செவியுற்ற**-செவியால் கேட்ட.

கேள்விகள்

1. இக்கதையை இருபது வாக்கியங்களில் எழுது.

2. இக் கதையில் வந்துள்ள பழமொழிகள் நான்கு எழுது.

8. பொருள் கூறு:-வேந்தன், வதை, தனயன், தேர்க்கால், செவியுற்ற.

4. வாக்கியங்களிலமை:-உதிர், புகு, அறமுறை, பரிகாரம், தரிசிக்க.

பயிற்சி

I மாதிரிகளில் காட்டியுள்ளது போல் சேர்த்து எழுது.

நன்மை	+	குணம்	=	நற்குணம்.
வன்மை	+	கண்	=	வன்கண்
நன்மை	+	பெயர்	=	
புன்மை	+	கண்	=	

II மாதிரியில் காட்டியிருப்பதைப்போல் வாக்கியங்களை மாற்றி எழுது.

பசு, மணியை அடித்தது = மணி பசுவினால் அடிக்கப்பட்டது.

1. அரச குமாரன் தேரை ஓட்டினான்.=

2. ஆசிரியர் மாணவனை அடித்தார். =

8. மாணவன் பாடம் படித்தான். =

III பின்வரும் வாக்கியத்திலுள்ள பெயர்ச் சொற்களுக்குத் திணை, பால் கூறு:—

அரசனின் இவ்வருஞ்செயலைக் கண்ணுற்ற குடிகள் கண்ணீர் விட்டனர்.

18. படப் பயிற்சி—II

பின் வரும் படங்களில், ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு குற்றம் இருக்கிறது. அக் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கூறு.

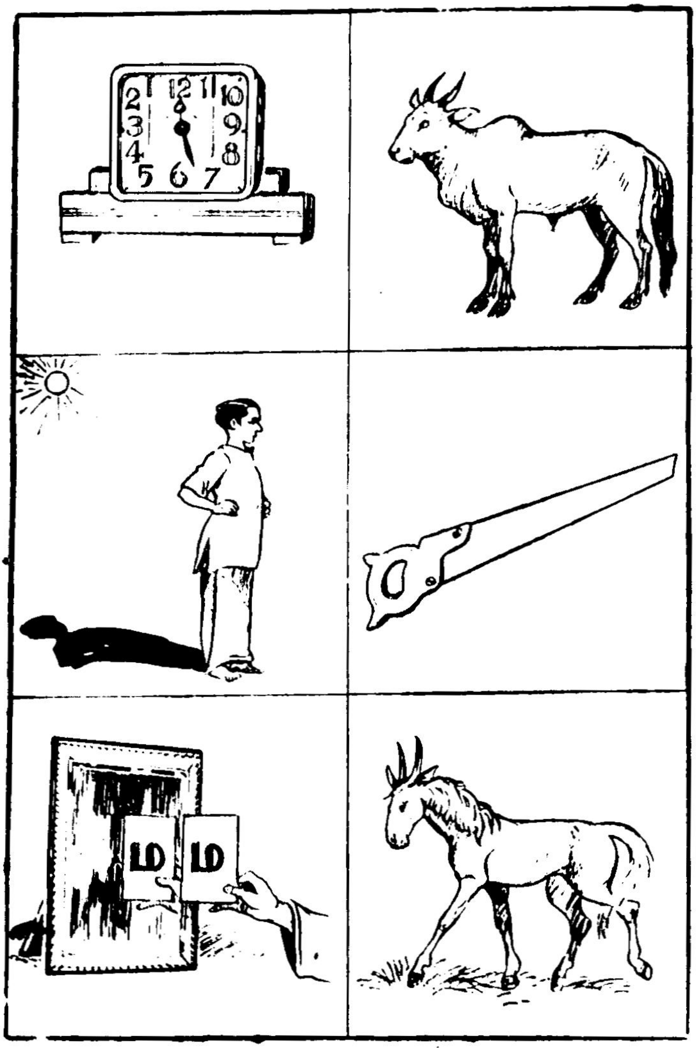

19. வீரபாண்டியன்

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பாஞ்சாலங்குறிச்சி என்ற ஒரு பாளையப்பட்டைச் சுமார் நூற்றெழுபது ஆண்டு களுக்கு முன் கட்ட பொம்மன் என்ற வீரபாண்டியன் ஆளத் தொடங்கினான். அவனுக்கு இரு தம்பியர் இருந்தார்கள். அக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர் நம் தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டை ஆண்ட பல சிற்றர சர்கள் ஒவ்வொருவராக ஆங்கிலேயருக்குக் கீழ்ப்படிந்து கப்பம் செலுத்த ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் கட்ட பொம்மன் அவர்களுக்குப் பணியவில்லை. கப்பம் கொடுக்க மறுத்தான்.

ஆங்கிலேயர் கட்டபொம்மனைத் தமக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வதற்குப் பல வழிகளில் முயன்றனர். அம்முயற்சிகள் பயனற்றுப் போயினமையால், படைவலி கொண்டு வீர பாண்டியனை அடக்கத் திட்டமிட்டனர். மேஜர் பானர்மன் என்ற ஆங்கிலத் தளபதியின்கீழ் ஒரு படை புறப்பட்டுப் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக் கோட்டையைச் சூழ்ந்தது. போர் தொடங்கிற்று. ஆங்கிலேயரின் பீரங்கிகள் கோட்டை வாயில்மீது குண்டுமாரி பொழிந்தன. கோட்டை வாயில் தகர்ந்து வழி ஏற்பட்டது. ஒரு ஆங்கிலேய தளகர்த்தனும் சில வீரர்களும் திறந்த கோட்டைக்குள் நுழைய முயற்சித் தனர். ஆனால் கோட்டையின் உட்புறம் மறைந்திருந்த சில பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரர் உள் நுழைந்த எதிரிகளை ஈட்டிகளால் குத்தி எமனுலகுக்கு அனுப்பிவிட்டனர். பிறகு இருதிறத்தாருக்கும் பல மணி நேரம் கைகலந்த போர் நடந்தது. இரவு வந்ததும் போர் நின்றது; ஆனால் அன்று கோட்டை ஆங்கிலேயரிடம் சிக்கவில்லை. அன்றை யப் போரில் கணக்கற்ற ஆங்கிலப் படை வீரர் அழிந்தனர்.

கட்டபொம்மனும் அன்று இரவு தனது மந்திரி களுடனும் தம்பியருடனும் ஆலோசனை செய்தான். ஆங்கிலேயருடைய பீரங்கிப் படையை எதிர்த்துப் பல நாட்கள் கோட்டையைக் காக்க இயலாதென நிச்சயித் தான். எனவே கோட்டைக்கு வெளியே சென்று, ஆங்கி லேயருக்கு விரோதமானவர்களை யெல்லாம் திரட்டின பிறகு

அவர்களை எதிர்க்க எண்ணினான். இந்த நோக்கத்துடன் வீரபாண்டியனும் அவன் தம்பியர் இருவரும் சில முக்கிய வீரர்களும் அன்றிரவு கோட்டையை விட்டுத் தப்பி விட்டனர்.

மறு நாள் பானர்மனுக்கு இச்செய்தி தெரிந்தது. உடனே வீரபாண்டியனைத் தேடிப்பிடிக்கத் தன் ஒற்றர்களைப் பல திசைகளிலும் அனுப்பினான். தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலேயருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்த சிற்றரசர்கள், பாளையக்காரர்கள் ஆகியோருக்கெல்லாம் வீரபாண்டியனைத் தேடிப்பிடிப்பதில் அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவுகள் அனுப்பப்பட்டன.

கோட்டையை விட்டு வெளியேறிய கட்டபொம்மன் பல இடங்களில் தங்கி, ஆங்கிலேயரிடம் பிடிபடாமல், புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திற்குச் சென்றான். தனது ராஜ்ய எல்லைக்குள் வீரபாண்டியன் வந்திருப்பதை அறிந்த புதுக்கோட்டை மன்னன், அவனை அழைத்து வருமாறு தன் ஆட்களை அனுப்பினான். வீரபாண்டியனுக்கும் புதுக்கோட்டை மன்னனுக்கும் பழைய நட்பு உண்டு. ஆகையால் அம்மன்னன் தன்னை ஆங்கிலேயரிடம் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டானென்று நம்பிய கட்டபொம்மன் புதுக்கோட்டைக்குச் சென்றான்; அங்கே அம்மன்னனால் உபசரிக்கப்பட்டுச் சில நாட்கள் தங்கினான்.

ஆனால் புதுக்கோட்டை மன்னன் மனத்தில் துரோக எண்ணத்துடனேயே வீரபாண்டியனை அங்கு வரவழைத்திருந்தான். ஆங்கிலேயரிடம் தனது செல்வாக்கை அதிகரித்துக்கொள்ள அதுவே தக்க தருணம் என எண்ணினான். ஆகையால் உடனேயே, வீரபாண்டியன் தன்னிடம் சிக்கியிருக்கும் செய்தியை பானர்மனுக்குச் சொல்லி அனுப்பினான். பானர்மன் தன் படையினரைப் புதுக்கோட்டைக்கு அனுப்பி வீரபாண்டியனைச் சிறைப் பிடித்தான்.

வீரபாண்டியனைச் சிறைப்பிடித்த ஆங்கிலேயர், அவன் மீது பல குற்றங்களைச் சாட்டி, விசாரணை செய்தனர். அவன் குற்றவாளி என்றும் தூக்கிலிடப்பட வேண்டுமென்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. கயத்தாறு என்னும் கிராமத்தில்

இந்த விசாரணை நடந்தது. தூக்கு தண்டனையும் அவ் விடத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நின்ற கடைசி மன்னன் நம் வீரபாண்டியனே ஆவான். தமிழ் நாட்டின் சுதந்தரத்துக்காகவும் பாரத நாட்டின் சுதந்தரத்துக்காகவும் போரிட்டுத் தன் உயிரையே தியாகம் செய்த இவனுடைய வீரத்தை நாம் என்றும் போற்றிப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பாளையப்பட்டு	தளபதி	ஒற்றர்
ஆதிக்கம்	குண்டுமாரி	காட்டிக்கொடு
கப்பம்	பீரங்கி	செல்வாக்கு
படைவலி	கைகலந்த	தூக்கிலிட

அருஞ்சொற்பொருள்

பாளையப்பட்டு - சிறு ராஜ்யம் அல்லது ஜமீன். படைவலி - ராணுவபலம். கை கலந்த - நெருங்கிய.

கேள்விகள்

1. கட்டபொம்மன் எந்தப் பாளையப்பட்டின் தலைவன்?
2. கட்டபொம்மனுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் ஏன் போர் ஏற்பட்டது?
3. ஆங்கிலேயர் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையைத் தகர்த்த பின் ஏன் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை?
4. கட்டபொம்மன் எவ்வாறு ஆங்கிலேயரிடம் சிக்கினான்?
5. கட்டபொம்மனை நாம் ஏன் போற்றிப் புகழவேண்டும்?

பயிற்சி

I சேர்த்தெழுது :-

அந்த + பிள்ளை = அந்தப்பிள்ளை.
எந்த + கணக்கு =
இந்த + தெரு =
அ + மாணவன் =
இ + வீரன் =

II ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் ஒருமை எண் என்றும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் பன்மை எண் என்றும் சொல்லப்படுவது உங்களுக்குத் தெரியும். ஒருமை பன்மை எண்கள் இருதிணைகளுக்கும் உண்டு.

மரம், வீடு, ஊர்—அஃறிணை ஒருமை.
மரங்கள், வீடுகள், ஊர்கள்—அஃறிணைப் பன்மை.
மனிதன், பெண், சிறுவன், தேவன்—உயர்திணை ஒருமை.
மனிதர், பெண்கள், சிறுவர், தேவர்—உயர்திணைப் பன்மை.

உயர்திணை ஒருமையில் உள்ள சில பெயர்களை மரியாதைக் காகப் பன்மையாகக் கூறுவதுண்டு. இவ்வாறு கூறுவது மரியாதைப் பன்மை எனப்படும்.

மாமன் — மாமனார் தந்தை — தந்தையர் ஔவை — ஔவையார்	மரியாதைப் பன்மை.

III பின் வரும் சொற்களுக்குத் திணையும் எண்ணும் கூறு :–
சிறுமியர், யானைகள், மக்கள், சிறுமி, சிறுவன், அன்னையார், தேவர், வீடுகள்.

20. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு

ஒரு வனத்தில் இலகுபதனன் என்ற காகமும், இரணியகன் என்ற எலியும் ஒன்றோடொன்று மிக்க நேசமாய் நெடுநாள் வாழ்ந்துவந்தன. எலி தன் வளையிலும், காகம் அதன் அருகிலுள்ள ஒரு மரத்திலும் வசித்தன. அவை யிரண்டும் தினந்தோறும் இரை தேடப்போகும் நேரந்தவிர, மற்ற நேரங்களில் ஒன்றோடொன்று வார்த்தையாடிக் கொண்டிருக்கும். ஒரு நாள் இலகுபதனன் இரணியகனை நோக்கி, "நண்பா! இவ்வனத்தில் எனக்குத் தகுதியான இரை கிடைக்கவில்லை. ஆதலின் இவ்வனத்தை விட்டு வேறொரு வனத்துக்குப் போக எண்ணுகிறேன். நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?" என்றது. இரணியகன், "நேசனே! சுதேசம்விட்டுப் பரதேசம் போவது ஒருவருக்கும் தகுதியன்று. நல்லது. நீ எங்குச் செல்ல எண்ணியிருக்கிறாய்?" என்று வினவியது.

அதற்குக் காகம், "இரணியகா! நீ கூறுவதும் மெய் தான். ஆயினும் சுதேசத்தில் ஆகாரம் கிடையாவிடில், பரதேசம் போய்ப் பிழைக்க வேண்டியதுதானே. தைரிய சாலிகளுக்கு ஏது பரதேசம்? அவர்கள் எங்கே சென்றாலும், அதைத் தங்கள் தேசம்போலவே எண்ணிச் சுகித்திருப்பர். கற்பூர கௌரம் என்கிற தடாகத்துக்குப் போக அவாக் கொண்டிருக்கின்றேன்," என்றது. அது கேட்ட எலியரசு,

"சிநேகிதா! அத்தடாகம் எங்கேயிருக்கின்றது? அதைப் பற்றியும் அதன் அருகிலுள்ளவைகளைப்பற்றியும் எனக்கு விவரமாகக் கூறு," என்று கேட்டது. காகமும், "அப் பொய்கை தண்டகாரணியத்தில் நருமதையாற்றின் அருகில் இருக்கின்றது. அதில் வசிக்கும் மந்தரன் என்னும் ஆமைக் கும் எனக்கும் நெடுநாளைய நட்புண்டு. அங்கு எனக்கு மீன் களையும் சுவையுள்ள பண்டங்களையும் மந்தரன் அளிப்பான். அதைக் குறித்துத்தான் நான் அங்கே போக விரும்பு கிறேன்," என்றது.

இதைக் கேட்ட இரணியகன், "நண்பா! நீ அங்கே போக, நான் இங்கே இருப்பானேன்? நானும் உன்னுடன் அங்கு வந்து விடுகிறேன். உனது நண்பன் எனக்கும் நண்பனே. ஆதலால் என்னையும் அவ்விடத்திற்கு அழைத் துக் கொண்டுபோ," என்றது. காகமும் அதற்கு உடன்பட, இரண்டும் புறப்பட்டுப் பேசிக் கொண்டே கற்பூர கௌரம் போய்ச் சேர்ந்தன. அவைகள் வருவதைக் கண்ட மந்தரன் என்னும் ஆமை, அவைகளை எதிர்கொண்டழைத்து, அவ் விரண்டுக்கும் விருந்தளித்தது. அப்போது இலகுபதனன் மந்தரனை நோக்கி, "நேசனே! இரணியகன் என்னும் இந்த எலியரசு எனது மனமொத்த நண்பன். இவன் முன்பு சித்திரக்கிரீவன் என்னும் புருவரசை அதன் கூட்டத்தோடு வலையினின்றும் விடுவித்தான். அப்போது இவனுடைய நட்பின் பெருமையைக் கண்டு நானும் இவனுடன் சிநேகம் ஆனேன்," என்றது. அது கேட்ட ஆமை களிப்படைந்து, "இரணியகா! நீ மனித சஞ்சாரமற்ற இக்கானகத்துக்கு வந்த காரணம் யாது?" என வினவியது.

அதற்கு எலி பதில் சொல்லத் தொடங்கியது: "மித்திரா! சம்பகாவதி என்னும் பட்டினத்தில் சந்நியாசிகள் மடம் ஒன்று இருக்கின்றது. அங்கு சூடாகர்ணன் என்னும் ஒரு சந்நியாசி, தினந்தோறும் தான் உண்டு மிஞ்சிய சோற்றை ஒரு கப்பரையில் போட்டு உறியின்மேல் வைத்து விட்டு நித்திரை செய்வான். அவன் உறங்கிய பின் நான் உறியில் எழும்பிக் குதித்து, அச்சோற்றைத் தின்று சுகமாக வாழ்ந்து வந்தேன். ஒரு நாள் வீணைகர்ணன் என்னும்

மற்றொரு சந்நியாசி அங்கு வந்து அவனோடு பேசிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது என்னைப் பயமுறுத்த, சூடாகர்ணன் ஒரு தடியினால் தரையில் தட்டிக் கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்த வீணாகர்ணன், 'என் பேச்சைக் கேளாமல் நீ என்ன செய்கிறாய்?' என்று கேட்டான். சூடாகர்ணன், 'நண்பா! உன் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். ஆனால் இந்த எலி என் பாத்திரத்திலுள்ள அன்னத்தை ஒவ்வொரு நாளும் தின்று விடுகிறது. அதனால் அதை ஓட்டுகின்றேன்,'' என்றான்.

"வீணாகர்ணன் உறியைப் பார்த்து, 'அற்ப பலமுள்ள இவ்வெலி எப்படி இவ்வளவு உயரம் குதிக்கிறது? இதற்கு ஏதாவது ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். இது மிகுதியான தானியத்தைச் சேகரித்து வைத்திருக்கும். அதனால்தான் அதற்கு இவ்வளவு பலமும் திமிரும் இருக்கிறது,' என்று கூறி என் வளையைத் தோண்டி, அதில் நான் சேமித்து வைத்திருந்த தானியம் யாவையும் எடுத்துச் சென்றான். அன்று தொடங்கி நான் இளைத்துப் போனேன். அப்பால் அந்த உறியில் ஏறிக் குதிக்க எனக்கு வலு இல்லாது போயிற்று. அங்கே வேறு ஆகாரமும் அகப்படாமையால் மிகவும் வருந்தி, இலகுபதனனுடன் இங்கு வந்தேன். வந்த இடத்தில் என்னிடம் மெய்யன்பு காட்டிய உனது சிநேகம் எனக்குக் கிட்டியது. இதுவும் என் அதிர்ஷ்டமே,'' என்று தன் கதையை முடித்தது. அன்று முதல் ஆமையும், காகமும், எலியும் தமக்கு விருப்பமான இடத்துக்குப் போய் இரை தேடிச் சுகமாய் வாழ்ந்தன.

ஒரு நாள் **சித்திராங்கன்** என்னும் ஒரு கலைமான், ஏதோ ஒன்றைக் கண்டு பயந்து அலறிக்கொண்டு அவ்விடத்துக்கு ஓடிவந்தது. அது ஓடிவந்த சப்தத்தைக் கேட்டுப் பயந்த ஆமை, தண்ணீரில் ஒளிந்துகொண்டது. எலி தன் வளையில் நுழைந்துகொண்டது. காகம் ஓர் உயரமான மரத்தின் உச்சியிற் பறந்துபோய் உட்கார்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. வெகு நேரம் வரை யாதொன்றும் காணப்படாமையால், அம்மூன்றும் மறுபடியும் அம்மரத்தடியிற் கூடிப் பேசிக்கொண்டிருந்தன. அப்போது சித்தி

ராங்கன் அங்கு வந்து, "என்னை ஒரு வேடுவன் துரத்தி வந்தான். நான் உங்களோடு நேசமாயிருக்கலாமென்று இங்கு வந்தேன்," என்றது. அது கேட்ட மந்தரன், "அப்பனே! இது உன் வீடு; நான் உன் சேவகன். இங்கே புல்லும் நீரும் குறைவற்றுக் கிடைக்கும். இவ்விடத்தில் நீ சுகமாய் வாழலாம்," என்று முகமலர்ச்சியோடு பகர்ந்தது. அதன்மேல் அந்த மானும் அவைகளோடு சிநேகமாகி, புல் மேய்ந்து, நீர் அருந்தி, ஓர் ஆலமரத்து நிழலில் வந்து படுத்தது.

அப்போது ஆமை, "நண்பா! இந்த ஆரணியத்தில் வேடர்கள் வருகின்றார்களா? நீ ஏன் பயந்தாய்?" என்று வினவியது. அதற்கு மான், "நண்பர்களே! கலிங்க தேசத் தரசன் இங்கே வரப் போகிறான் எனக் கேள்வியுற்றேன். அவன் நாளையதினம் இந்தக் கற்பூரகௌரத்தின் கரையில் வந்து தங்கப்போகிறான் என்று வேடுவர்கள் பேசிக்கொண் டனர். ஆதலால் இங்கே இருப்பது அபாயம். உடனே நாம் வேறு எங்கேயாவது போய்விடவேண்டும்," என்றது. ஆமையும், காகமும், எலியும் அவ்வாறே வேற்றிடம் செல்வ தென நிச்சயித்தன. அதன்படியே அவை நான்கும் புறப் பட்டன. மந்த நடையுள்ள ஆமை மிகுந்த கஷ்டத்தோடு மற்றவைகளுடன் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கையில், வழியில் அதை ஒரு வேடன் கண்டான். கண்டதும் அவன் அதைப் பிடித்துத் தன் வலையிற் கட்டிக்கொண்டு வீட்டுக் குப் போக ஆரம்பித்தான்.

நண்பனது அவதியைக் கண்ட மானும், காகமும், எலியும் வருத்தத்துடன் வேடுவனைப் பின்தொடர்ந்து போயின. எலியரசு, "நண்பர்களே! இவ்வேடன் காட்டைக் கடக்குமுன் ஆமையை விடுவிக்க நம்மாலான முயற்சி செய்ய வேண்டும்," என்றது. உடனே மற்றவையிரண்டும், "நீயே ஓர் உபாயம் சொல்லு; நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முயற்சிக்கலாம்," என்றன. உடனே எலி, "மான் குளக் கரையில் போய், இறந்ததுபோலக் கிடக்கவேண்டும். காகம் அதன் தேகத்தின் மேல் உட்கார்ந்து அதைப் பொய்யாகக் கொத்திக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

அப்போது வேடன் எப்படியும் ஆமையைக் கீழே வைத்து விட்டு மானண்டை போவான். இதற்குள் நான் ஆமையின் கட்டைக் கடித்து அறுத்து விடுவேன்,'' என்று தந்திரம் கூறியது.

காகமும் மானும் அவ்வாறே செய்தன. குளத்தில் தண்ணீர் அருந்தி இளைப்பாறியிருந்த வேடுவன், இறந்ததுபோற் கிடந்த மானைக் கண்டான். கண்டதும் ஆமையைக் குளக்கரையில் வைத்துவிட்டு, ஒரு கழியை எடுத்துக்

கொண்டு மானண்டை ஓடினான். அதற்குள் எலியரசு மந்தரனது கட்டுக்களைத் தறித்துவிட்டது. மந்தரனும் குளத்தில் பாய்ந்து தப்பிப் பிழைத்தது. வேடுவன் அருகில் நெருங்கு வதையும், ஆமை தப்பிப் பிழைத்ததையும் காகம் பறந் தோடியதிலிருந்து அறிந்த மான், திடீரென்று துள்ளிக் குதித்து ஓடிப்போயிற்று. மான் தப்பியதால் ஏமாந்த வேடுவன், 'ஆமையையாயினும் கொண்டு செல்வோம்' என எண்ணிக் குளக்கரைக்குத் திரும்பினான். அங்கு ஆமையைக் காணாமல், 'மரத்திற் கண்ட பழத்தை நம்பிக் கைப் பழத்தை எறிந்தவன்' போல ஏமாந்து, வருத்தத்துடன் வீடு சேர்ந்தான்.

இவ்வாறு ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்ததால் உயிர் தப்பிய அந்நான்கு பிராணிகளும் வேருெரு காட்டுக்குச் சென்று நிம்மதியாய் வாழ்ந்துவந்தன.

வலு	மந்த	அருந்தி	பரதேசம்
திமிர்	நிம்மதி	சேமித்து	மனமொத்த
அவதி	கப்பரை	மித்திரன்	வார்த்தையாடு

அருஞ்சொற்பொருள்

இமிர் - உடற்கொழுப்பு. நிம்மதி - அமைதி. கப்பரை-ஒருவகைப் பாத்திரம். அருந்தி - புசித்து. வார்த்தையாடு - பேசு.

கேள்விகள்

1. சந்தர்ப்பம் கூறு:—"நீயே ஒரு உபாயம் சொல்லு."

2. இப்பாடத்தில் வரும் ஏதாவது இரண்டு பழமொழிகளை எடுத்து ஒவ்வொன்றையும் பத்து வரிகளுக்குக் குறையாமல் விளக்கி எழுது.

8. வேறு பெயர்கள் கூறு:—பொய்கை, நட்பு, சுவை, அவதி, அருந்தி.

4. வாக்கியங்களிலமை:—ஒன்றுபடு, உறி, வலு, மந்த, சேமித்து.

பயிற்சி

I எதிர்ச் சொற்கள் கூறு:—

பரதேசம்; மித்திரன்; மெய்யன்பு; காணமல்.

II சேர்த்தெழுது:—

ஒன்ருெடு + ஒன்று =ஒன்ருெடொன்று
தன்னுேடு + அவனும் =
பின்னுேடு + ஏறினுன் =

III பெயர்ச் சொற்களெல்லாம் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூன்று இடங்களில் அடங்கும்.

தன்மைப் பெயர்—நான், யான், நாம், யாம்.

முன்னிலைப் பெயர்—நீ, நீர், நீங்கள்.

படர்க்கைப் பெயர்—அவன், அவள், அவர், அது, அவை, செழியன், குட்டுவன், மரங்கள்.

தன்மை முன்னிலைப் பெயர்கள் அல்லாதன எல்லாம் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

மூவிடப் பொதுப் பெயர்:—தான், தாம், எல்லாம். (இந்த மூன்றும் மூவிடப் பெயர்களோடும் சேர்ந்து வரும்.)

21. சிறுமியர் களிப்பு

பாகமாகச் செய்த பண்டமுண்போம்—நன்ருய்ப்
பக்குவம் வந்த பழங்களுண்போம்
தாகமாஞல் பல பானகமும்—தாயார்
தந்திட உண்டு மகிழ்ந்திடுவோம். 1

காலத்துக் கேற்ற உடையணிவோம்—வாசம்
கட்டிய சந்தனம் பூசிடுவோம்.
கோலமாய்ச் சீவிச் சிணுக்கெடுத்து—மலர்
கூந்தலிற் சூட்டி யழகுசெய்வோம். 2

பந்துக ளாடிப் பழகிடுவோம்—கழல்
பாங்கியர் தம்மொடும் ஆடிடுவோம்
சந்தமெழக் கும்மி பாடிடுவோம்—சுற்றிச்
சப்பாணி கொட்டிச் சிரித்திடுவோம். 3

ஓடி ஒளித்துக் களித்திடுவோம்—நாங்கள்
ஒற்றை யிரட்டையும் வைத்திடுவோம்
நாடியே வட்டுக ளாடிடுவோம்—தோழி
நாணக் கண்பொத்தி நகைத்திடுவோம். 4

உன்னியெழும் ஊஞ்சல் ஆடிடுவோம்—கேட்போர்
உள்ளங் குளிரவே பாடிடுவோம்
சின்னஞ் சிறுவீடு கட்டிடுவோம்—அதில்
சித்திர வேலைகள் செய்திடுவோம். 5

பத்துப் பசுக்களெம் வீட்டிலுண்டு—நல்ல
பாலுக்கு யாதொரு பஞ்சமில்லை
நித்தம் சுகமாக வாழ்ந்திடுவோம்—இந்த
நீணிலத் தெம்மையொப் பாருமுண்டோ. 6

—தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

அருஞ்சொற்பொருள்

வாசம் கட்டிய—வாசனை சேர்த்த. நீணிலம்—உலகம்.

கேள்விகள்

1. சிறுமியர் எவ்வகையான உணவுகளை உண்பர் ?
2. சிறுமியர் விளையாட்டு வகைகளைக் கூறு.

22. சுவாமி விவேகானந்தர்

சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்னே கல்கத்தாவில் விசுவநாத தத்தர் என்ற பிரபல வக்கீல் ஒருவரிருந்தார். அவர் மிகவும் தெய்வபக்தியும் இரக்கச் சிந்தையும் உடையவர். புவனேசுவரி என்னும் அம்மையார் அவர் மனைவியாவர். இவர்களுக்கு 1858-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு நரேந்திரர் என்று பெயரிட்டனர். நரேந்திரரும் தம் சிறு வயதிலேயே 'இளமையிற் கல்' என்பதற் கிணங்கக் கல்வியறிவில் தேர்ச்சியடைய ஆவல்கொண்டார். 'விளையும் பயிர் முளையிலே' என்றபடி கல்வியிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து பதினெட்டாவது வயதில் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார். அவர் கல்வி பயிலும் காலத்திலேயே, "நம்மைப் படைத்தவர் யார்? நம்மை ஏன் படைக்க வேண்டும்? நம் நோக்கம் என்ன?" என்பது போன்ற கேள்விகள் பல அவர் மனத்தில் உதயமாயின. அவற்றைப் பெரியவர்களிடத்திலும் அறிவாளிகளிடத்திலும் கேட்டுத்தெளிய எண்ணங்கொண்டார். பி. ஏ. பட்டம் பெற்றபின் தம் தகப்பனரைப் போலவே சட்டப் பரிட்சையில் தேற விரும்பினர். ஆனல்

அவர் மனத்தில் எழுந்த தெய்விக எண்ணங்கள், வேறெந்த எண்ணத்திற்கும் இடங்கொடுக்கவில்லை. எப்பொழுதும் கடவுளை நினைத்து உருகுவார். தம் சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கக்கூடிய ஒருவரைத் தேட ஆவல் கொண்டார். கடவுளைப் பற்றிய உருக்கமான பாடல்களைத் தமது இனிய குரலால், கேட்பவர் மனமுருகப் பாடுவார்.

அச்சமயத்தில் கல்கத்தாவிற்கடுத்த காளிகட்டத்திலே, ராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் என்ற மகாத்மா ஒருவரிருந்தார். அவர் சதா காளிதேவியை மனத்திலிருத்தி ஆனந்த பரவசமடைவார். அவருடைய கீர்த்தி இந்தியா முழுவதும் பரவியது. அவரைப் பெரியோரும் சிறியோரும் தரிசனம் செய்து, அவருடைய அரிய உபதேசங்களைக் கேட்டுக் களித்தனர். இதையறிந்த நரேந்திரர் ஒரு நாள் அவரைப் பார்க்கக் காளிகட்டத்திற்குப் போனார். அங்கு நரேந்திரர் பரமஹம்ஸரைக் கண்டதும் அவருக்கு ஒருவித மனஎழுச்சி ஏற்பட்டது. பரமஹம்ஸரது பாதங்களில் பணிந்து அவருடைய உபதேசங்களைக் கருத்துடன் கவனித்தார். பரமஹம்ஸரும் இவருடைய முகத்தெளிவைப் பார்த்து, இவரிடம் அன்பு கொண்டார். தெய்விகமான பாடல்களை நரேந்திரரைப் பாடச்சொல்லி மனங்குளிரக் கேட்கலானார். அது முதல் அடிக்கடி நரேந்திரர் பரமஹம்ஸரிடம்போய் அவருடைய அருள்வாக்கைக் கேட்டு, தமது சந்தேகங்களையும் தெளிவித்துக்கொண்டார். பரமஹம்ஸருக்கு அநேக சீடர்களிருந்தார்கள். அவர்களில் நரேந்திரரே முக்கியமானவர். இவரும் உலக வாழ்க்கையைத் துறந்து சந்நியாசம் ஏற்றுக் கொண்டார். அதுமுதல் இவருக்கு விவேகாநந்தர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

அக்காலத்தில்தான் அமெரிக்காவிலுள்ள சிகாகோ நகரில் சர்வ மதசபை ஒன்று கூடியது. அதற்கு விஜயம் செய்யும் பொருட்டு, நம் விவேகாநந்தர் இந்தியா முழுவதும் சுற்றி வந்தார். சென்னையிலுள்ள பிரமுகர்கள் ஒரு நிதி திரட்டி இவர் கையில் கொடுத்து வழியனுப்பினார்கள். இதுவரை அந்நிய நாடுகள் போய் அறியாத நம் சுவாமிகளும், ஹிந்துமதக் கொள்கைகளை அயல் நாட்டினர் அறி

யும்படி எடுத்துச் சொல்ல ஆவல்கொண்டு புறப்பட்டார். இவர் ஆங்கிலத்தில் சொற்பொழிவாற்றும் திறமை வாய்ந்தவர். பணக் கஷ்டத்திஞல் ஏற்பட்ட பல இடையூறுகளையும் பொருட்படுத்தாது இவர் அமெரிக்கா அடைந்தார். முதலில் அங்கு ஒருவரும் இவரை மதிக்கவில்லை. ஆனல் கடவுள் இவரோடிருந்தார். முடிவில் ஓர் அமெரிக்க மாது இவரை உபசரித்தார். சர்வ மத சங்கத்தில் பேசவும் இடங் கிடைத்தது. இவரை அற்பமாய் எண்ணிய அனைவரும் 'உடல் சிறியரென்றிருக்க வேண்டாம்' என்ற முதுமொழியை அறிந்து, இவருடைய அறிவைக் கண்டு ஆனந்தங்கொண்டார்கள். ஹிந்து மத உண்மையை அறிந்தார்கள். பல நாட்டு அறிஞர் இவரோடு நெருங்கிப் பழகிஞர்கள். இவரைத் தங்களுடைய நாடுகளுக்கு வந்து உபதேசம் செய்ய வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ஆங்காங்கே சென்று, அரிய பெரிய உபந்நியாசங்கள் செய்து ஹிந்து மதத்தின் பெருமையை நிலை நாட்டிஞர்.

பிறகு இவர் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வந்து, வெள்ளத்தில் கஷ்டப் பட்டவர்களுக்கென்று ஒரு நிதி திரட்டி உதவி செய்தார். சென்னையில் இராமகிருஷ்ண மடமொன்று கட்டி அதில் கைத்தொழிற் கல்வியும் கற்பிக்குமாறு செய்து, அதை நடத்தச் சில சந்நியாசிகளையும் நியமித்தார்.

இச்சமயம் விவேகாநந்தரின் உடல் நிலை சரியில்லாமலிருந்தது. இவரை மறுபடியும் மேல் நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்யுமாறு வைத்திய நிபுணர்கள் வற்புறுத்தினர். சுவாமியும் மேல்நாட்டுப் பிரயாணத்தை இரண்டாம் முறையும் முடித்து, இந்தியா திரும்பிஞர். இவர் தம் உபதேசங்கள் ஒன்றில், "இந்தியாவிற்கு நேராக ஒரு நட்சத்திரம் இருந்தது. அப்பொழுது இந்தியா எல்லாச் செல்வமும் உயர்வும் பெற்றிருந்தது. அது மேற்கு நோக்கிப் பிரயாணமாகிச் சுற்றி வந்து, ஜப்பானுக்கு நேராக இப்பொழுதிருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது ஜப்பான் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் அந்

நட்சத்திரம் இந்தியாவிற்கு நேராக மறுபடியும் வரும். அப்பொழுது இந்தியா திரும்பவும் தன்னுடைய பழம் பெரு நிலையை அடையும்,'' என்று தீர்க்க தரிசனம் சொல்லி யிருக்கிறார்.

சுவாமி விவேகாநந்தர் தமது நாற்பதாவது வயதில் திடீரெனச் சமாதி யடைந்தார். உலகத்தில் இவரை அறி யாதவரே இல்லை; இவரைப் புகழாத மனிதரும் இல்லை. இவர் புகழ் இன்றும் ஓங்கி நிற்கிறது.

பிரபல தெளிய காளிதேவி சந்நியாசம்
நிவர்த்திக்க உபசரித்தார் அருள்வாக்கு உதயமாயின
நிலைநாட்டினார் தீர்க்கதரிசனம் இரக்கச்சிந்தை

அருஞ்சொற்பொருள்

பிரபல - புகழ்பெற்ற. தெளிய-விளக்கமடைய. சந்நியாசம்-துறவு. நிவர்த்திக்க - போக்க. தீர்க்கதரிசனம் - வரும்பொரு ளுரைத்தல். இரக்கச் சிந்தை - அருளுடைய மனம்.

கேள்விகள்

1. சொந்த வாக்கியங்களிலமை:-பிரபல, உபசரி, பிரமுகர், அறிகுறி.
2. தகப்பனைப்போல் பிள்ளையும் என்பதற்கிணங்க இப்பாடத் தில் நீ என்ன அறிகிறாய்?
3. இந்தியாவைப்பற்றி விவேகானந்தர் சொன்ன தீர்க்க தரி சனம் என்ன?
4. இவருடைய பெயர், எப்பொழுது எதிலிருந்து உலகத்திற் குத் தெரியத் தொடங்கியது?

பயிற்சி

I பின் வரும் வாக்கியத்திலுள்ள பெயர்ச்சொற்களின் வகை, இணை, பால், இடம் கூறு:

அவர் சதா காளிதேவியை மனத்தில் இருத்திப் பரவசம் அடை வார்.

II பெயர்ச் சொற்களின் பொருளை வேற்றுமை செய்வது வேற் றுமை எனப்படும். இவை எட்டு வகைப்படும். பொருளை வேற் றுமை செய்யச் சில அடையாளச் சொற்கள் பெயர்ச்சொற்களுடன்

சேர்க்கப்படும். இந்த அடையாளச் சொற்களுக்கு வேற்றுமை உருபுகள் என்று பெயர்.

	வேற்றுமை		பெயர்ச்சொல்	உருபு
1.	முதல்	,,	வேலன் வந்தான்	உருபு இல்லை
2.	இரண்டாம்	,,	வேலனைப் பார்த்தேன்	ஐ
3.	மூன்றும்	,,	வேலனால் கிடைத்தது	ஆல்
			வேலனோடு சென்றேன்	ஓடு
			வேலனுடன் வருவேன்	உடன்
4.	நான்காம்	,,	வேலனுக்குப் பரிசு	கு
5.	ஐந்தாம்	,,	வேலனில் பெரியவன்	இல்
			சென்னையிலிருந்து வந்தான்	இருந்து
			மதுரையின் நீங்கினேன்	இன்
6.	ஆரும்	,,	வேலனது வாத்து	அது
			வேலனுடைய புத்தகம்	உடைய
7.	ஏழாம்	,,	வேலனிடம் தங்கியது	இடம்
			மரத்தின்கண் கிளி	கண்
8.	எட்டாம்	,,	வேலா, உட்கார்.	உருபு இல்லை

III பின்வரும் வாக்கியங்களில் வரும் தடித்த எழுத்துக்களாலான பெயர்ச்சொற்களுக்கு வேற்றுமை கூறு :-

1. அவர் காளிதேவியை மனத்தில் இருத்திப் பரவசம் அடைவார்.

2. அவருடைய கீர்த்தி இந்தியா முழுவதும் பரவிற்று.

3. நரேந்திரர் ஒருநாள் அவரைப் பார்க்கக் காளிகட்டத்திற்குப் போனார்.

23. தருமசீலர்

சென்னை மாநகரிலுள்ள பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? அது நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பெரிய கல்லூரிகளில் ஒன்று. ஆண்டு தோறும் பல நூற்றுக் கணக்கான மாணவர் அதில் கல்வி கற்று பி. ஏ., எம். ஏ., முதலிய பட்டங்களைப் பெறுகிறார்கள். இக்கல்லூரிக்காக அழகிய பெரிய கட்டடங்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இக் கல்லூரியை நடத்துவதற்கான மூலதனங்களை அளித்தவரே தரும சீலர் பச்சையப்ப முதலியார் ஆவர்.

பச்சையப்ப முதலியார் பிறந்த ஊர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள பெரியபாளையம் என்ற சிற்றூர். இவருடைய தந்தையாரின் பெயர் விசுவநாத முதலியார்; தாயார் பூச்சியம்மாள். இக்குடும்பத்தினர் பெரும்பாலும் காஞ்சீபுரத்தில் வாழ்ந்தமையால், பச்சையப்பரைக் காஞ்சீபுரம் பச்சையப்ப முதலியார் என்று அழைப்பதுண்டு.

பச்சையப்பர் பிறப்பதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்பே அவருடைய தந்தையார் மரணமடைந்தமையால், இளமையில் தந்தையின் ஆதரவு இல்லாமலேயே இவர் வளர்ந்து வந்தார். இவருக்கு மூத்த சகோதரிகள் இருவர் இருந்தார்கள். இவருடைய தாயாரே குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திவந்தார்.

பச்சையப்பருக்கு ஐந்து வயதாயிருந்தபொழுது இக்குடும்பத்தினர் சென்னைக்குச் சென்றனர். அங்கே நாராயண பிள்ளை என்ற ஒரு கனவானுடைய கண்காணிப்பில் பச்சையப்பர் கல்வி கற்றார். அக்காலத்தில் நம் நாட்டில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் வேரூன்றிவிட்டது. வியாபாரத்திற்காக இங்கு வந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் பல போர்களில்

ஈடுபட்டனர் ; இந்திய அரசர்களுடன் சமாதான உடன் படிக்கைகள் செய்துகொண்டனர். இவற்றின் பயனாக ஆங்கிலேய சாம்ராஜ்யம் இந்தியாவிலும் தமிழ் நாட்டிலும் பரவியது. ஆங்கிலேயரை அடுத்துப் பிழைத்த பல துவி பாஷிகளுக்கு அளவற்ற பொருள் திரட்டும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இளமையிலேயே துவிபாஷி உத்தியோகம் பெற்ற பச்சையப்ப முதலியார் விரைவில் பெரும்பொருள் திரட்டத் தொடங்கினர். தஞ்சாவூர் ராஜ்ய நிர்வாகம் அக்காலத்தில் சீர்குலைந்திருந்தது. அதைச் சீர்திருத்த **ஸலிவன்** என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரிடம் பச்சையப்பர் துவிபாஷியாக அமர்ந்தார். அக்காலத்தில் இவர் அளவற்ற செல்வம் திரட்டினர். தஞ்சையில் தமக் கெனப் பெரியதொரு மாளிகை அமைத்துக்கொண்டார்.

இவருக்கு இரு மனைவியர் இருந்தார்கள் ; எனினும் பிள்ளைப்பேறு ஏற்படவில்லை. மனைவிமாரும் அடிக்கடி கலகம் செய்து கொண்டனர். குடும்ப வாழ்க்கையில் இவருக்கு மன அமைதி இல்லாது போயிற்று. இதனல் பச்சையப்ப முதலியாரின் மனம் தான தருமங்களிலும் கடவுளைத் தொழுவதிலும் ஈடுபடலாயிற்று.

1794-ம் ஆண்டில் பச்சையப்ப முதலியார் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். அதற்கு ஒரு வாரத்திற்குமுன் தமது திரண்ட செல்வத்தையெல்லாம் தரும காரியங் களுக்கே செலவழிக்க வேண்டுமென்று ஒரு மரண சாசனம் எழுதிவைத்தார்.

அந்தச் செல்வமே இப்பொழுது 'பச்சையப்பர் தரும நிதி' என்ற பெயரில் சில தருமகர்த்தர்களினல் பரிபாலிக் கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை பச்சையப்பர் கல்லூரியைத் தவிர, தற்போது காஞ்சீபுரத்திலும் ஒரு கல்லூரி நடத்தப் படுகிறது. மேலும் சென்னை, காஞ்சீபுரம், சிதம்பரம் ஆகிய நகரங்களில் உயர்தரப் பள்ளிகளும் நடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடும் ஸ்தாபனங்களில் பச்சையப்பர் நிதியை முக்கிய மானதாகச் சொல்லலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் நம் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த பல வள்ளல்கள் புலவர்களை ஆதரித்தார்கள் என்பதை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். அவர்களில் சிறந்த ஏழுபேரைக் கடையெழு வள்ளல்கள் என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் பாரி, காரி, ஓரி, எழினி, நள்ளி, பேகன், ஆய் என்பவராவர். அவர்கள் புலவர்களால் பாடப்பெற்று இன்றும் நம்மால் போற்றப்படுகிருர்கள். அவர்களோடு வைத்து எண்ணத் தக்க பெருமையுடையவர் நம் தருமசீலர் பச்சையப்ப முதலியார். இவர் தருமத்துக்கு எழுதிவைத்த பெருநிதியினுல் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர் கல்வி கற்க வசதி ஏற்பட்டுள்ளது. ஒருவர் செல்வம் பெற்றதனுல் அடையக்கூடிய பேறு இதனிலும் சிறந்திருக்க முடியுமா?

கல்லூரி	**கனவான்**	**துவிபாஷி**
பட்டம்	**கண்காணிப்பு**	**சாசனம்**
நிர்மாணிக்க	**வேருன்றி**	**ஸ்தாபனம்**
மூலதனம்	**அடுத்து**	**பேறு**

அருஞ்சொற்பொருள்

கல்லூரி - உயர்தரப்பள்ளிப் படிப்பைவிட மேலான கல்வியளிக்கும் கலாசாலை. பட்டம் - அறிவு ஆற்றல்களில் சிறந்திருப்போருக்குக் கொடுக்கப்படும் சிறப்புப் பெயர். நிர்மாணிக்க - அமைக்க, நிலைநாட்ட. கனவான் - பெருமையுடையவன். கண்காணிப்பு - மேற்பார்வை. அடுத்து-சார்ந்து. துவிபாஷி - இருபாஷை பேசக்கூடியவன். பேறு - பெறப்படும் ஒன்று, நல்ல அதிட்டம்.

கேள்விகள்

1. பச்சையப்ப முதலியாருக்கு இளமைப் பருவத்தில் என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டது?
2. சென்னையில் பச்சையப்ப முதலியார் கல்வி கற்றபின் அவருக்கு என்ன உத்தியோகம் கிடைத்தது?
3. பச்சையப்ப முதலியாருடைய மனம் தரும காரியங்களில் திரும்பியதற்குக் காரணமென்ன?
4. பச்சையப்பர் நிதி எதற்காக எவ்வாறு பரிபாலிக்கப் படுகிறது?
5. கடையெழு வள்ளல்கள் யாவர்? அவர்களை நாம் ஏன் போற்றுகிறோம்?

பயிற்சி

I வினைச் சொற்களைப் பற்றி முன் வகுப்பில் நீங்கள் ஓரளவு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு பொருளின் தொழிலைக் குறிக்கும் சொல், வினைச்சொல் ஆகும்.

வினைச் சொல்லின் கருத்து முடிந்திருந்தால் அது முற்றுவினை எனப்படும் : செய்தான்; செய்வான்.

கருத்து முடியாத வினைச் சொல்லாயின் அது எச்சவினை எனப்படும் : செய்து ; செய்கிற ; செய்த.

II பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள வினைச் சொற்கள் முற்று வினையா, எச்சவினையா என்று கூறு :

1. பச்சையப்பரால் திரட்டப்பட்ட பெருநிதி இப்பொழுது ஆயிரக் கணக்கான மாணவர் கல்வி கற்க உதவுகிறது.

2. மாணவர்கள் காலையில் எழுந்து மனத்தில் கடவுளைத் துதிக்க வேண்டும்.

III மேலே கொடுத்துள்ள வாக்கியங்களில் திரட்டப்பட்ட என்ற எச்சவினை, பெருநிதி என்ற பெயர்ச் சொல்லைக் கொண்டு முடிகிறது. ஆகவே, திரட்டப்பட்ட என்பது பெயரெச்சம் எனப்படும்.

கற்க என்ற எச்சவினை, உதவுகிறது என்ற வினைச் சொல்லைக் கொண்டு முடிகிறது. ஆகவே கற்க என்பது வினையெச்சம் எனப்படும்.

IV பின்வரும் எச்சவினைகள் பெயரெச்சமா வினையெச்சமா என்று கூறு:-

1. பையனைக் கடித்த பாம்பைக் கல்லால் அடித்துக் கொன்றார்கள்.

2. கண்ணன் நல்ல பையன்; அவன் நாள்தோறும் விடியுமுன் எழுந்து, நீராடி, கடவுளைத் துதிப்பான்.

24. நட்பின் மேன்மை

[மதுரையில் சந்திரசேகர பாண்டியன் ஆண்டு வந்த காலத்தில் மதுரை நாயகம் என்ற ஏழை வேளாளன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு இரத்தினம் என்ற ஒரு குமாரன் உண்டு. பாண்டியன் சபையில் இராஜ நாயகம் என்ற பிரபு ஒருவர் இருந்தார். அவர் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவருக்குக் கிருஷ்ணன் என்ற ஒரு குமாரன் உண்டு. இரத்தினமும் கிருஷ்ணனும் மதுரையிலிருந்த ஒரு பள்ளிச்கூடத்திற் படித்து வந்தனர். நாளடைவில் அவர்களிருவரும் நெருங்கிய நண்பராயினர்.

ஒரு சமயம் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளெல்லோரும் பந்து விளையாடினர். கிருஷ்ணன் பந்தை வேகமாய் எறிந்தான். அது உபாத்தியாயரது மேஜைமீதிருந்த கடிகாரத்தில் விழுந்து கடிகாரம் உடைந்துவிட்டது. இதைக் கண்ட பிள்ளைகள் பயந்து தங்கள் தங்கள் இடத்தில் உட்கார்ந்தனர். உபாத்தியாயரும் உள்ளே நுழைந்தார்.]

காட்சி—1

இடம் :—மதுரைப் பள்ளிக்கூடம்.

காலம் :—பிற்பகல்.

பாத்திரங்கள் :—கிருஷ்ணன், இரத்தினம், மற்றப் பிள்ளைகள்.

[பிள்ளைகள் சத்தம் செய்யாமல் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். உபாத்தியாயர் வருகிறார்.]

உபாத் :—(மேஜையருகிற் சென்று கடிகாரம் உடைந்திருப்பதைக் கண்டு, கோபத்துடன்) அடே! யாரடா இதை உடைத்தவன்? உடனே உள்ளதைச் சொல்லி விடுங்கள். நீங்கள் ஒருவரும் கூறுவிட்டால், எல்லோரையும் தண்டித்து விடுவேன். அடே! ராமா! நீயா உடைத்தாய்?

ராமன் :—இல்லை, ஐயா!

[உபாத்தியாயர் ஒவ்வொருவராகக் கேட்கிறார். எல்லோரும் 'இல்லை' என்கின்றனர்.]

உபாத் :—அடே கிருஷ்ணா! நீயா உடைத்தாய்?

கிருஷ்ணன் :—(*பயந்து தயங்கி*) நா—ன்—ன் உடைக்-க-வில்லை.

உபாத் :—சரி! அப்படியானுல் இரத்தினம்தான் உடைத்திருக்க வேண்டும். அடே இரத்தினம்! நீ என்ன சொல்லுகிருய்?

இரத் :—(*தனக்குள்*) ஐயோ! இதென்ன! எல்லோரும் இல்லையென்கிருர்கள். கிருஷ்ணனும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டானே. இனிமேல் நானும் இல்லை என்று சொன்னுல் உண்மை எப்படியும் வெளிவந்துவிடும். பிறகு உபாத்தியாயர் கிருஷ்ணனை அதிகமாய்த் தண்டிப்பார். ஆகையால் நானே உடைத்ததாக ஒப்புக்கொண்டு என் நேசனைக் காப்பாற்றுகிறேன். ஒப்புக்கொண்டால் உபாத்தியாயர் அதிகமாகத் தண்டிக்கவும் மாட்டார்.

உபாத் :—என்னடா யோசிக்கிருய்?

இரத் :—(*பணிவுடன்*) ஐயா! இதை உடைத்தவன் நானே. நான் அறியாமற் செய்த இப்பிழைக்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். இதற்காக என்னைப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுத் தள்ளிவிட வேண்டாம்.

[உபாத்தியாயரை வணங்குகிருன்.]

உபாத் :—உண்மையாக நீயா உடைத்தாய்?

இரத் :—ஆமாம், ஐயா!

உபாத் :—(*பிரம்பைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு*) அப்படியானுல் உன் கையை நீட்டு.

[இரத்தினம் கையை நீட்டுகிருன். அவன் உண்மையைக் கூறியதாக எண்ணிய உபாத்தியாயர் அவனை மெதுவாக அடித்துவிட்டு]

சரி! போ! இனிமேல் இம்மாதிரி துஷ்டத்தனம் செய்யாதே. நீ ஒழுங்கான பையன். ஆகையால் உன்னைப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுத் தள்ளவில்லை.

[உபாத்தியாயர் போகிருர். பிள்ளைகள் இரத்தினத்தைப் புகழ்ந்தும் கிருஷ்ணனை இகழ்ந்தும் பேசிக்கொண்டு செல்லுகிருர்கள்.]

கிருஷ் :—(கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டே) இரத்தினம்!—ஐயோ!—என் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, நான் பெற வேண்டிய அடிகளை நீ பெற்றாயே! உன் கை மிகவும் வலிக்குமே! பயத்தினால் நான் பொய் சொல்லி விட்டேன். நீ குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு என்னைக் காப்பாற்றாவிட்டால், உபாத்தியாயர் எப்படியும் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து, என்னைக் கடுமையாகத் தண்டித்திருப்பார். நீ செய்த இந்த அரிய உபகாரத்தை நான் ஒருபோதும் மறக்கவே மாட்டேன்.

இரத் :—நண்ப! ஒரு சிநேகிதன் செய்ய வேண்டிய கடமையையே நான் செய்தேன். வீணாக ஏன் என்னைப் புகழ்கிறாய்?

கிருஷ் :—நீ என்ன சொன்னபோதிலும் இந்த உபகாரத்தை நான் மறக்கவே மாட்டேன். வா, வீட்டுக்குப் போகலாம்.

[இருவரும் போகின்றனர்.]

[இவ்விஷயம் நடந்து பதினைந்து வருடங்கள் ஆயின. இரத்தினமும் கிருஷ்ணனும் பெரியவர்களாகிவிட்டனர். இரத்தினம் பாண்டியனது சேனையில் போர்வீரனாய் அமர்ந்தான். கிருஷ்ணனுடைய தந்தை சோழநாட்டுக்குப் போய்விட்டார். அதனால் கிருஷ்ணன் தன் தந்தையுடனேயே வசித்து வந்தான். இப்படி யிருக்கும் சமயம் சோழன், பாண்டிய நாட்டின்மேல் படையெடுத்தான். பாண்டியனும் அவனது வீரர்களும் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்தனர். கடைசியில் பாண்டியன் தோற்று யுத்தத்தில் மடிந்தான். அவனது சேனா வீரரில் பலர் சிறையாயினர். சோழன், சிறைப்பட்ட வீரர்களைத் தனது தலைநகருக்குக் கொண்டுபோனான். அவர்களில் இரத்தினமும் ஒருவன்.]

காட்சி—2

இடம் :—தஞ்சையில் அரசன் சபை.
காலம் :—பிற்பகல்.
பாத்திரங்கள் :—சோழன், மந்திரி, கிருஷ்ணன், பிரபுக்கள், சேவகர் முதலானோர்.

சோழன் :—மந்திரி! நாம் அன்று சிறைப்படுத்திய பாண்டிய வீரர்களைக் கொண்டுவரச் சொல்லும்.

மந்திரி :—இதோ அரசே! (சேவகனைப் பார்த்து) அடே சேவகா! நீ சிறைச்சாலைக்குச் சென்று, பாண்டிய நாட்டுக் கைதிகளை அழைத்துவரச் சொல்.

சேவகன் :—உத்தரவு! அரசே!

சோழன் :—மந்திரி! அவர்களுக்கெல்லாம் கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும். என்ன சொல்லுகிறீர்?

மந்திரி :—அரசே! அவர்கள் தங்கள் அரசனுக்காகச் சண்டை செய்தனர். ஆகையால் அவர்களுடைய வீரத்தையும் ராஜ பக்தியையும் மெச்சி விடுதலை செய்வதே நல்லது.

சோழன் :—மந்திரி! நீர் சொல்லுவது சரிதான். ஆயினும் நமது படை வீரரில் அநேகரைக் கொன்ற அந்த ஒரு வீரனை மாத்திரம் தூக்கிலிட வேண்டும்.

[வீரர்கள் பாண்டியக் கைதிகளைக் கொண்டுவருகின்றனர்.]

வீரர்களே! உங்களது வீரத்தையும் ராஜ பக்தியையும் மெச்சி உங்களை விடுதலை செய்திருக்கிறோம். ஊர் போய்ச் சேருங்கள். ஆனால் (இரத்தினத்தை நோக்கி) எனது வீரரில் அநேகரைக் கொன்றதற்காக, உனக்கு மாத்திரம் தூக்குத் தண்டனை விதித்திருக்கிறோம். வருகிற ஆடி மாதம் பத்தாவது நாள் மாலையில் நீ தூக்கிலிடப்படுவாய்.

இரத் :—அரசே! எனது தேசத்துக்காக நான் உயிரைக் கொடுக்கவும் தயார். ஆனால் தாங்கள் ஒரு வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவேண்டும்.

சோழன் :—என்ன வேண்டுகோள்?

இரத் :—மதுரை நகரில் இருக்கும், எனது வயது சென்ற தாய் தந்தையரைப் பார்த்துவர, உத்தரவளிக்க வேண்டுகிறேன். அவர்களைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

சோழன் :—ஒருக்காலும் முடியாது. மெதுவாகத் தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறாயா? உனக்குப் பதில் யாராவது பிணையாக இருந்தால் உன்னை அனுப்புவேன். குறித்த தினத்தில் நீ வாராவிடில் அவனைத் தூக்கிலிடுவேன்

இரத் :—ஐயோ! அப்படியானல் நான் என் பெற்ருேரைக் காண நினைக்கவும் முடியாது. ஈசா! என்ன செய்வேன்!

[கண்ணீர் விடுகிருன்.]

கிருஷ் :—(எழுந்து) அரசே! என் நண்பன் இரத்தினம் சொன்ன சொல் தவருன். அவனுக்குப் பதில் நான் இங்கு புணையாக இருக்கிறேன். அவன் வரும் வரை நான் சிறைவாசம் செய்யத் தயார். ஆகையால் தாங்கள் பயமில்லாமல் அவனை மதுரைக்கு அனுப் பலாம்.

சோழன் :—கிருஷ்ணு! நீயா இவனுக்குப் புணை நிற்கிருய்! பெரிய பிரபுவின் குமாரனை உனக்கும் இவனுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? நீ ஏன் இதில் தலையிடுகிருய்?

கிருஷ் :—அரசே! இரத்தினம் எனது அருமை நேசன். அவ னுடைய குணத்தை நான் நன்கறிவேன். அவனுக்கு இந்த உதவியாவது செய்யாவிட்டால் நான் இருந்து என்ன பயன்?

இரத் :—நண்பா! எனக்காக நீ ஏன் சிறை சென்று கஷ்டப் பட வேண்டும்? என் தலை விதியை நான் அனுப வித்தே திர வேண்டும் ஆகையால் நீ உன் வழியே செல்.

சோழன் :—கிருஷ்ணு! இப்பொழுதே கூறுகிறேன். உன் உயிரை இழக்க நேரிடும். பிறகு யார் சொல்லினும் நான் கேட்கமாட்டேன். வருகிற ஆடி மாதம் பத்தாம் நாள் மாலை தூக்கிலிடப்பட்டு இறக்க வேண்டியவன் இரத்தினம். ஆகையால் இக்காரியத்தை நன்ருக யோசித்துச் செய்; பதருதே.

கிருஷ் :—அரசே! என் நண்பனுக்காக என் உயிரையும் இழக்கச் சம்மதம் தான். எப்படியாவது அவனது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றினல் போதும்.

சோழன் :—சரி, உன் விருப்பம். குறித்த தினத்தில் சரியான நேரத்தில் அவன் வராவிட்டால் உன்னைத் தூக்கி விடுவேன்.

கிருஷ் :—சம்மதம் !—இரத்தினம் ! இனிமேல் நீ மதுரை சென்று உன் தாய் தந்தையரைக் காணலாம். உடனே புறப்படு.

இரத் :—ஐயோ ! இந்த நாட்டில் எனக்கு உதவி செய்ய யாரும் இல்லையென நினைத்தேன். சிறிதும் தயங்காமல் எனக்கு உதவிசெய்ய முன்வந்தாயே. இவ்வுதவியை நான் எப்படி மறப்பேன் !

[கிருஷ்ணனைத் தழுவிக் கண்ணீர் விடுகிறான்.]

நண்பா ! வயது சென்ற எனது தாய் தந்தையரைப் பார்த்துவிட்டு, உடனே திரும்பிவிடுகிறேன். பயப்படாதே.

[மறுபடியும் கிருஷ்ணனைத் தழுவுகிறான்.]

சோழன் :—ஏ ! வீரர்களே ! (கிருஷ்ணனைக் காட்டி) இவனைக் கொண்டுபோய்ச் சிறையிலடைத்து வையுங்கள்.

வீரர் :—உத்தரவு, அரசே !

[வீரர்கள் கிருஷ்ணனைக் கைப்பற்றுகிறார்கள்.]

கிருஷ் :—(போகும்போதே) நண்பா ! நீ சிறிதும் தயங்காதே. கடைசி நாள் வரை இருந்து, உன் பெற்றோரைத் தேற்று. நான் வருகிறேன்.

[போகின்றனர்.]

இரத் :—ஈசா ! நீயே என் நேசனைக் காக்க வேண்டும்.

[போகிறான்.]

காட்சி—3

இடம் :—கொலைக்களம்.

காலம் :—பிற்பகல்.

பாத்திரங்கள் :—சோழன், மந்திரி, கிருஷ்ணன், கொலைஞர், சேவகர் முதலானோர்.

சோழன் :—கிருஷ்ணா ! நான் அன்றே சொன்னேனே கேட்டனையா, பார் ! இப்பொழுது குறித்த நாழிகைக்கு இன்னும் சிறிது நேரமே இருக்கிறது. இரத்தினம் வரமாட்டான். அவனுக்குப் பதில் நீ வீணே இறக்கப் போகிறாய்.

கிருஷ் :—அரசே! ஏன் வீண் வார்த்தை? என் நண்பனுக்குப் பதில், இப்பொழுதே என்னைத் தூக்கிலிடலாம். அவனுக்காக என் உயிரைக் கொடுக்கவே ஆசைப்படுகிறேன். தங்களை மிகவும் வேண்டுகிறேன். உடனே என்னைத் தூக்கிலிடுங்கள்.

சோழன்:—அவசரப்படாதே! இன்னும் நேரம் இருக்கின்றது. அதுவரை பொறுப்போம்.

மந் :—அரசே! இரத்தினம் அப்படி வராமல் இருக்கமாட்டான். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை!

சோழன் :—(ஏளனமாய்) என்ன காரணம் இருக்கப்போகிறது? தப்பித்துக்கொள்ளுங் காரணந்தான்.

கிருஷ் :— அரசே! என் நண்பனைப் பற்றித் தாங்கள் கூறுவது சரியல்ல. அவனுக்குப் பதில் நான் இருக்கும் போது, அவனை இகழ்வானேன்?

சோழன் :—சரி! குறித்த நேரம் வந்துவிட்டது. மந்திரி! எல்லாம் தயாராய் இருக்கிறதா?

மந் :—அரசே! எல்லாம் தயாராகவே இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் ஒரு நாழிகை பொறுத்துப் பார்க்கலாம்.

சோழன் :—சரி! அப்படியே செய்வோம்.

கிருஷ் :—அரசே! பொறுக்க வேண்டியதே இல்லை. நிபந்தனைப்படி என்னை உடனே தூக்கிலிடுங்கள்.

சோழன் :—உஸ்! சிறிது பேசாமலிரு.

மந் :—சேவகா! பாதையில் யாராவது வருகிறார்களா என்று பார்த்து வா.

[சேவகன் போய்ப்பார்த்துத் திரும்பிவருகிறன்.]

சேவ :—அரசே! ஒருத்தரும் வரலீங்க.

சோழ :—சரி! காரியம் நடக்கட்டும். கிருஷ்ணன் தலைவிதியிது.

மந் :—ஐயோ! இனி என்ன செய்வது?—கிருஷ்ணா! கடவுளை வேண்டிக்கொள்.

கிருஷ் :—ஈசா ! என் நண்பனுக்காக உயிரை அளிக்கச் சமயம் வாய்த்ததைப் பற்றி மகிழ்கின்றேன்.

(எழுந்து தூக்குமேடையிலேறி)

கொலைஞர்களே ! உங்கள் வேலையை நடத்துங்கள்.

[கொலையாளிகளில் ஒருவன் கயிற்றைக் கிருஷ்ணன் கழுத்திலிடுகிறன். அப்போது 'நிறுத்துங்கள்' 'நிறுத்துங்கள்' என்ற சப்தம் கேட்கிறது. இரத்தினம் வேகமாக ஓடி வருகிறன்.]

இரத் :—நிறுத்துங்கள் ! நிறுத்துங்கள் !! இதோ நான் வந்து விட்டேன்.

[பாய்ந்து மேடைமீது தாவி, கிருஷ்ணனைக் கட்டிக் கொள்கிறன். இருவரும் மூர்ச்சையாகின்றனர்.]

சோழன் :—ஆகா ! இதென்ன? மந்திரி! உடனே இவர்களது மூர்ச்சையைத் தெளிவியுங்கள்.

[சேவகன் தண்ணீர் தெளிக்க இருவரும் எழுந்திருக்கின்றனர்.]

இரத் :—(கிருஷ்ணனைத்தழுவிக் கொண்டு) ஓ! நண்பா! நான் சிறிது தாமதித்து வந்தால் நீ இறந்திருப்பாயே!

(கண்ணீர் விடுகிறன்.)

கிருஷ் :—தாமதித்து வந்தால்தான் என்ன நஷ்டம்?

இரத் :—நண்பா ! என்ன இப்படிச் சொல்லுகிறய் ?— என்னுடைய விதியைக் கேட்டதும், என் தந்தை மூர்ச்சையாய் விழுந்தார். நேற்றுத்தான் அவருக்குத் தெளிவு ஏற்பட்டது. உடனே உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு ஓடோடியும் வந்தேன். நண்பா ! உன்னை மறக்க மாட்டேன். (சோழனை நோக்கி) அரசே ! இதோ ! தண்டனையை ஏற்கத் தயாராய் நான் வந்துவிட்டேன். இனி என் நண்பனை விடுவித்து என்னைத் தூக்கிலிடுங்கள்.

கிருஷ் :—நண்பா ! என்ன சொன்னய்?—ஒருக்காலும் இல்லை. குறித்த நேரத்தில் நீ வராததால், அரசன் கட்டளைப்படி தூக்கிலிடப்பட வேண்டியவன் நானே. நீயல்ல. இது நிச்சயம்.

இரத் :—நண்பா ! தப்பிதம் செய்தவனுகிய நானே தண்டனை யடைய வேண்டும். அப்படியிருக்க உன்னை ஒருவரும் தூக்கிலிட மாட்டார்கள்.

கிருஷ் :—(சோழனை நோக்கி) அரசே! குறித்த நேரத்துக்குள் வந்திருந்தால், தண்டனை அடைய வேண்டியது இரத்தினமே. ஆனல் நேரம் தவறி வந்ததால், இப்போது நியாயப்படி தண்டிக்க வேண்டியது என்னையே. நான் சிறை சென்ற சமயத்தில் தாங்கள் கூறியபடி நிறைவேற்றுங்கள்.

இரத் :—அரசே ! என்ன சொன்னபோதிலும் குற்றம் செய்தவர்களே தண்டனை யடையவேண்டும். ஆகையால் என்னையே தூக்கிலிட வேண்டும்.

சோழன் :—(கண்ணீர்விட்டுத் தனக்குள்) ஆகா ! உலகில் நண்பர்கள் இருந்தால் இவர்களைப்போல் அல்லவா இருக்க வேண்டும் ! இவர்களில் யாரைத் தண்டித்தாலும், என்னைப் பாவமே சூழும். ஆகையால் இவர்களை மன்னித்து,உயர்ந்த பதவியில் வைப்பதே எனது கடமையாகும். (வெளிப்படையாய்) நண்பர்களே ! (இருவரையும் தழுவியபடியே) உங்களைப்போல் உண்மையான நண்பர்களை நான் எங்கும் கண்டதில்லை. இன்று முதல் நீங்கள் எனக்கும் நண்பர்களே. எனது ராஜ்யத்திலே நீங்களிருவரும் உயர்பதவி ஏற்று, என்றும் பிரியாத நண்பர்களாய் வாழ்ந்துவரவேண்டும்.

கிருஷ் :—நண்பா! என்ன சொல்லுகிருய்?

இரத் :—எல்லாம் இறைவன் செயல்.

சோழன் :—நான் கூறியதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

இரத் :—தாய் தந்தையரைக் கவனித்தபின்தான் மற்றவை.

சோழன் :—சரி ! அப்படியே செய்.

கிருஷ் :—இரத்தினம் ! நானும் உன்னுடன் மதுரை வருகிறேன். உன் தாய் தந்தையரையும் அழைத்துக் கொண்டு இங்கு வருவோம்.

இரத் :—அப்படியே செய்வோம்.

சோழன் :—மந்திரி! இவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்வாய்.

மந்திரி :—உத்தரவு, அரசே!

(கொலையாளிகளைத் தவிர யாவரும் போகின்றனர்.)

முதல் கொலையாளி :—என்னடாயிது? நம்ம போட்ட கயிறு தப்பிடுச்சே.

இரண்டாமவன் :—போடா! போடா! முன்னே மார்க்கண்டன் மேலே எமன் போட்ட கயிறே தப்பிடுச்சே—நமக்கென்னடா? இன்னக்கி நரி மொவத்துலே முளிச்சோம். அதனாலேதான் பாவஞ் செய்யாமே தப்பிச்சோம். வாடா போவலாம். எல்லாம் அவன் செய்யறதுடா.

மு. கொ :—ஆமாங்கறேன். (போகிறார்கள்.)

பிணை	நிச்சயம்	பாத்திரங்கள்
பதவி	ஆருயிர்	சட்டப்படி
நிபந்தனை	தலைவிதி	பதறாதே

அருஞ்சொற்பொருள்

பிணை - ஜாமீனாக நிற்றல். **பதறாதே** - அவசரப்படாதே. **ஆருயிர்** - அருமையான உயிர்.

கேள்விகள்

1. பள்ளியில் படிக்கும் பொழுது இரத்தினம் கிருஷ்ணனுக்கு என்ன உதவி செய்தான்?
2. சோழ அரசன் அவையில் கிருஷ்ணன் இரத்தினத்துக்கு என்ன உதவி செய்தான்?
3. சோழ அரசன் இரு நண்பர்களையும் எவ்வாறு பெருமைப் படுத்தினான்?

பயிற்சி

I இந்த நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுங்கள்.

II இந்த நாடகத்தின் முடிவில் கொலையாளர் இருவரும் பேசிக்கொண்டதைத் திருத்தமான சொற்களாக மாற்றி எழுது.

III பெயர்ச் சொற்களுக்கு உள்ளதைப் போல் வினைமுற்றுக்களுக்கும் திணை, பால், இடம் உண்டு. ஒரு எழுவாயின் திணை, பால் இடங்களுக்குப் பொருத்தமாக வினைமுற்று அமையவேண்டும்.

IV பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள முற்று வினைகளுக்குத் திணை, பால், இடம் கூறு:—

1. நீ சென்று அவனைப் பார்.
2. நான் நேற்று வந்தேன்.
3. மரங்கள் வளர்கின்றன.

25. போகின்ற பாரதமும் வருகின்ற பாரதமும்

I

போகின்ற பாரதம்

வலிமையற்ற தோளினாய் போ போ போ
  மார்பிலே ஒடுங்கினாய் போ போ போ
பொலிவி லாமுகத்தினாய் போ போ போ
  பொறியிழந்த விழியினாய் போ போ போ
ஒலியிழந்த குரலினாய் போ போ போ
  ஒளியிழந்த மேனியாய் போ போ போ
கிலிபிடித்த நெஞ்சினாய் போ போ போ
  கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய் போ போ போ

II

வருகின்ற பாரதம்

ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா வா வா
  உறுதிகொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா
களிபடைத்த மொழியினாய் வா வா வா
  கடுமைகொண்ட தோளினாய் வா வா வா
தெளிவு பெற்ற மதியினாய் வா வா வா
  சிறுமை கண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
எளிமை கண்டு இரங்குவாய் வா வா வா
  ஏறுபோல் நடையினாய் வா வா வா

—பாரதியார்

அருஞ்சொற்பொருள்

பொலிவிலா-அழகு இல்லாத. பொறி இழந்த விழி-பார்வை குறைந்த கண். மேனி-உடம்பு. கிலி-பயம். களி-மகிழ்ச்சி. கடுமை-வலிமை. பொங்குவாய்-கோபிப்பாய். ஏறு-காளை.

கேள்விகள்

1. போகின்ற பாரத நாட்டு மக்களுடைய இயல்புகள் எவ்வாறு இருந்தன?
2. வருகின்ற பாரத நாட்டு மக்களுடைய இயல்புகள் எவ்வாறு இருக்கும்?

26. வாக்குண்டாம்

அடக்கம் உடையார் அறிவிலர்என் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையில்
ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாம் கொக்கு. 1

அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர்—அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறுவார் உறவு. 2

சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும்—சீரிய
பொன்னின் குடம்உடைந்தால் பொன்னாகும் என்னாகும்
மண்ணின் குடம்உடைந்தக் கால். 3

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல்நீர்
நாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் தத்தம்
விதியின் பயனே பயன். 4

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—உடன்பிறவா
மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு. 5

எழுதியவா றேமென் றிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமம்—கருதிப்போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தார்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல்
முற்பவத்திற் செய்த வினை. 6

கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே—விற்பிடித்து
நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம். 7

நற்ரு மரைக்கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தாற்போல்
கற்ருரைக் கற்ருரே காமுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டில்.
காக்கை உகக்கும் பிணம். 8

மன்னனும் மாசறக் கற்ரேனும் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்ரேன் சிறப்புடையன்—மன்னர்க்குத்
தன்தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லை கற்ரேர்க்குச்
சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பு. 9

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம்—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண். 10

சந்தன மென்குறடு தான்தேய்ந்த காலத்தும்
கந்தம் குறைபடா(து) ஆதலால்—தம்தம்
தனம்சிறியர் ஆயினும் தார்வேந்தர் கெட்டால்
மனம்சிறியர் ஆவரோ மற்று. 11

சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவரை
ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையும் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாம் கண்டீர் மரம். 12

27. நல்வழி

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி. 1

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்ருற் போகா—இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந் தாம்நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில். 2

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா
றூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து. 3

ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலு
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும். 4

ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்றா லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது. 5

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு. 6

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல். 7

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சாலறு வும். 8

செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பானை பொங்குமோ மேல். 9

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம். 10

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரே யநுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம். 11

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை. 12

உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான். 13

மரம்பழுத்தால் வௌவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்றா ருலகத் தவர். 14

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். 15

பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு. 16